XXVI. évfolyam, 2. szám **Ára: 1,80 Ft** 1970. január 8.

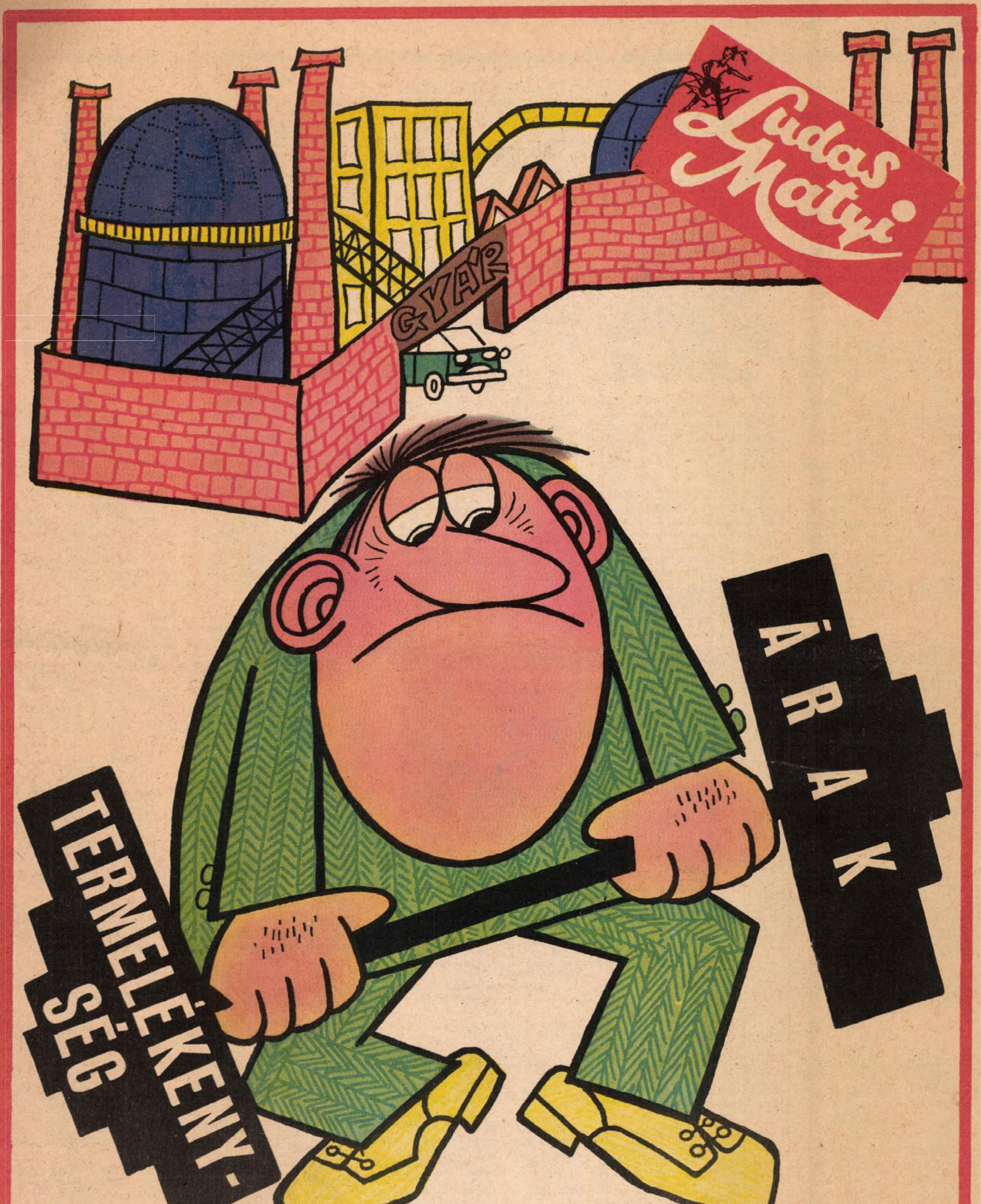
Ludas Matyi
GYÁR
ÁRAK
TERMELÉKENY-SÉG

— ***Érdekes, az árakat sokkal könnyebben tudom felemelni…***

Fülöp György rajza

KEDVES LUDAS!

FINTOR-CSEKK

Már éppen harmadszor rebegem el, hogy egy szürke kalapot szeretnék, mikor az eladó végre hajlandó észrevenni. Épp csak egy futó pillantást vet rám, találomra benyúl a kalapok közé, egyet kivesz és a kezembe nyomja.

Milyen szerencsém van: éppen egy szürke kalap akadt a kezébe. A mérettel már kevésbé vagyok szerencsés, csak a fejem búbját lepi be, ha egy vékony gumit varrnék rá, farsangi kalapkának talán elmenne, igaz, hogy ahhoz meg a fazonja nem jó. Kénytelen vagyok egy másikat kérni, bár nem szívesen zaklatom ilyesmivel az eladót, látom nagyon el van foglalva. Nem a munkájával, hiszen rajtam kívül nincs vevő a szemhatáron, nem is a kollégákkal folytatott frivol beszélgetésekkel, hanem a gondolataival. Tekintetét merően előre szegezve, karba tett kézzel álldogál, s talán éppen azon tűnődik, hogyan kellene megjavítani a kiszolgálás kulturáltságát kereskedelmünkben. Kizökkentem a gondolataiból, háromszor egymás után ezt a félmondatot ismételgetve:

— Kérem, ha lehetne valamivel nagyobb számot...

Újfent benyúl a kalapok közé, találomra kivesz egyet, kezembe nyomja, s már fordítja is el a fejét,

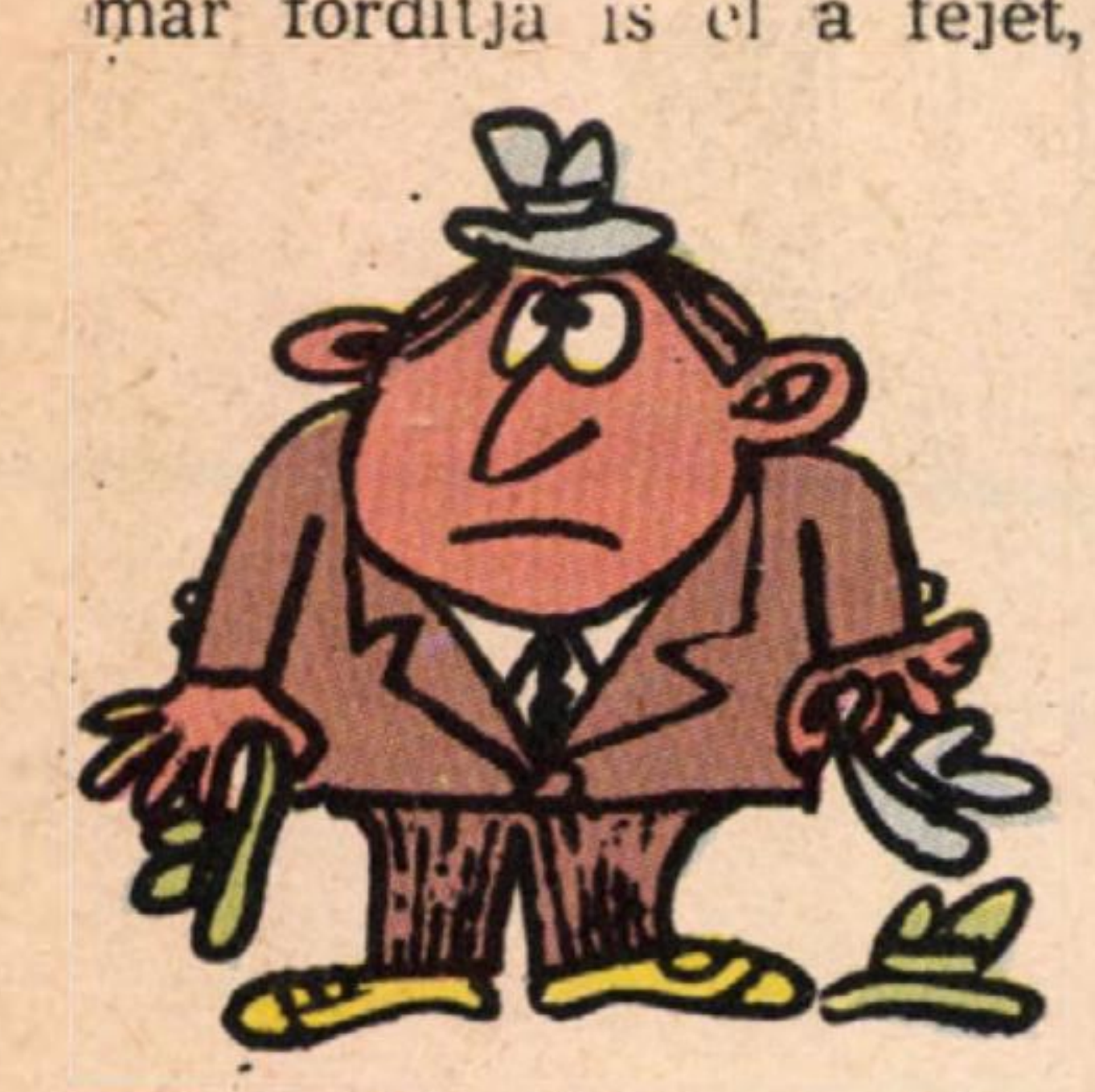

mint aki látni se bírja azokat a szerencsétlen tökfödőket, amelyeknek eladásával kell lemorzsolgatnia napjait. A kalap egyébként elég szürke, elég nagy, már csak azt kellene megtudnom, mennyi az ára. Harmadszori kérdésemre azt is elárulja, s miután elfogadhatónak találom az árat is, az eladó erőt vesz magán, s közli:

— Hát akkor én megcsinálom a fazonját.

De nem csinálja, csupán puhán megnyomja a kalap elejét négy ujja hegyével, máris beleteszi egy zacskóba, s átnyújtja.

Enyhe kis fintorral szeretném a tudomására hozni, hogy nem vagyok elragadtatva a kiszolgálástól, de sajnos, nem veszi észre, mert ismét visszamerevedett az előbbi pózába.

Ha történetesen udvarias, kellemes modorával derűt csalt volna az arcomra, most itt hagyhatnék neki egy mosoly-csekket. De fintor-csekk, sajnos, nincs...

Ám miért ne lehetne?!

Az elégedetlen vásárlók miért ne küldhetnének alkalmanként egy-egy fintor-csekket a figyelmetlen, udvariatlan, a vevőket elriasztó kereskedelmi alkalmazottak címére, a Ludas Matyin keresztül?!

Az 1. számú fintor-csekket ezennel ki is állítom annak a középkorú férfinak a címére, aki a Rákóczi út 11. szám alatti divatárú boltban a kalapok eladásával foglalatoskodik.

Radványi Barna

MIRE JÓ EGY KABÁT?

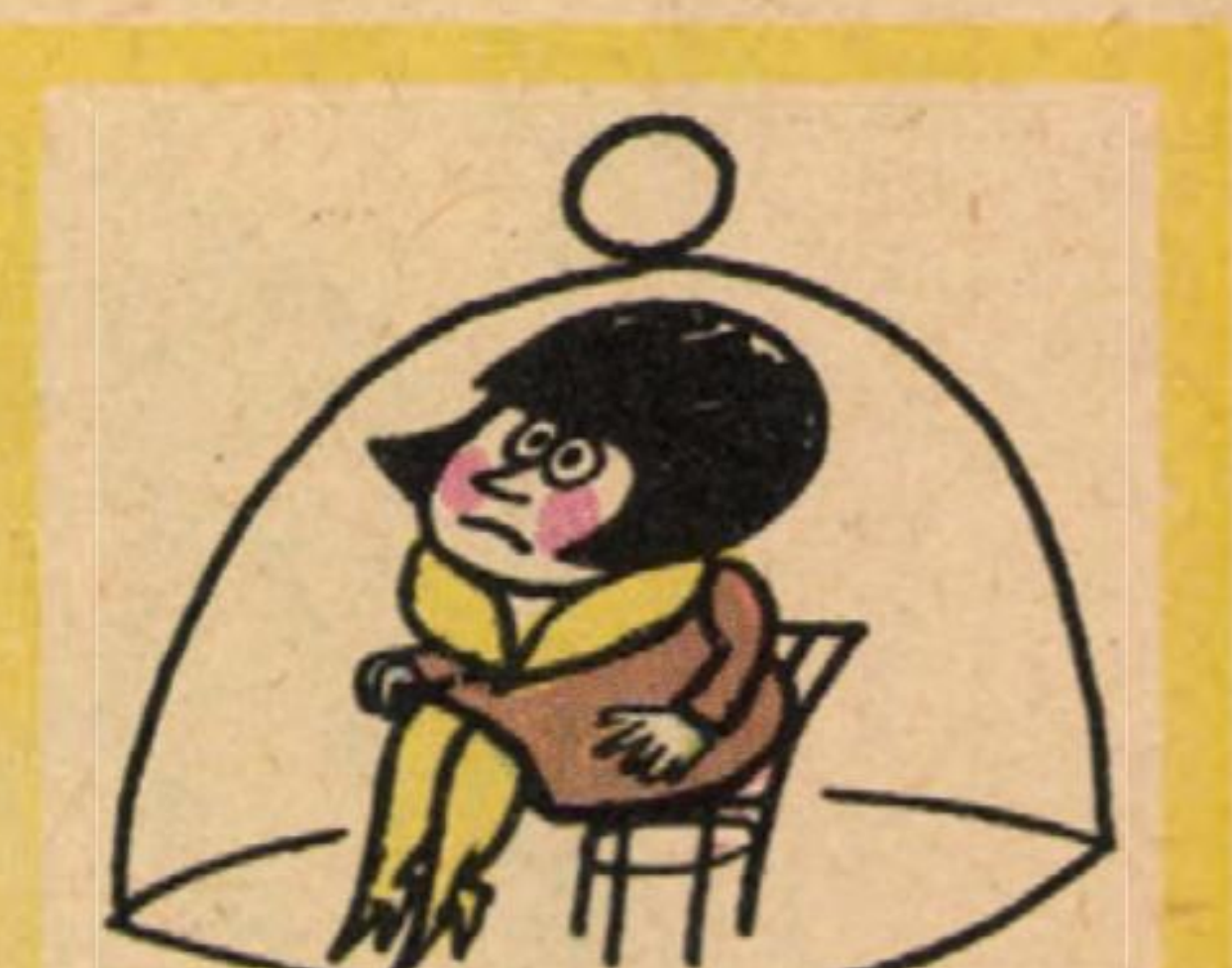

A Debreceni Tanács Ruhaipari Vállalata által készített angol műszőrme kabátot vásároltam magamnak. Találtam benne egy használati utasítást, amelyből kitűnik, hogy I. osztályú áru, melynek túlzott igénybevétele nem célszerű, csapadékos időjárás esetén óvjuk a nedves behatolástól, vegyileg nem tisztítható. Az ára mindezért „csak" 5360 Ft.

Azt nem írja elő a használati utasítás, hogy a nap mennyire árt neki, így még az sem biztos, hogy nyáron, strandon hordható!

K. S.
Budapest

CSAK RÖVIDEN!

A Nyugati Főpostánál reggel hét órakor szerettem volna feladni a karácsonyi lapokat. A bélyegek ára 15 forint, én százast adtam, de a főpostán egyik ablaknál sem tudták felváltani, mert nem volt váltópénzük. Azt kérdezték, hogy „ilyenkor?" Azt el tudom képzelni, hogy más üzletben esetleg nincs korán reggel váltópénz, de hogy egy ilyen nagy forgalmú postahivatalban sincs, az nagyon meglepő!

A. H.
Budapest

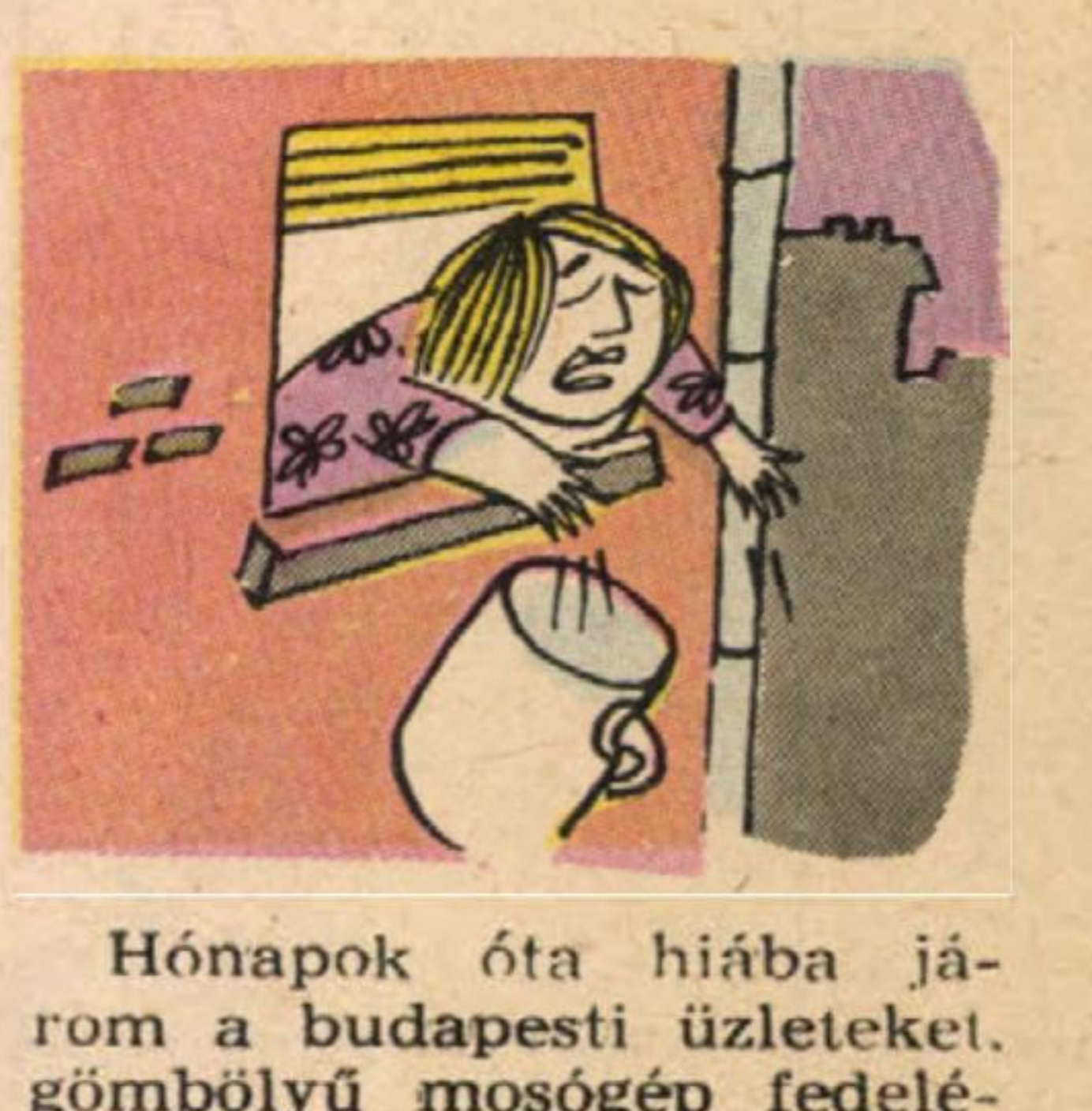

Hónapok óta hiába járom a budapesti üzleteket, gömbölyű mosógép fedelére való gumit még véletlenül sem találok. De még csak nem is biztatnak sehol azzal, hogy a közeljövőben majd lesz. Dobjam el emiatt az egyébként még használható gépemet?

Dr. J. L.-né
Budapest

A Szent István körúti Tanács moziban akartam jegyet váltani nemrég. A pénztár (előadás előtt öt perccel) zárva volt, és egy jegyszedő figyelmeztetett, hogy várjak egy kicsit. Vártam, de mivel közben megkezdődött az előadás, türelmetlenkedni kezdtem, és az üzemvezetőtől kértem a panaszkönyvet. A vezető arra hivatkozott, hogy a pénztárban ellenőrzés folyik („és tetszik tudni, abba nem lehet beleszólni"), legyek türelemmel, a híradót legfeljebb a következő előadáson fogom végignézni.

Nem értem, az ellenőr miért nem várhatott addig, ameddig a pénztárnál időközben összegyűlt nyolc-tíz ember jegyigényét kielégítik? Hiszen azután a két és fél óráig tartó előadás alatt nyugodtan folytathatta volna a munkáját!

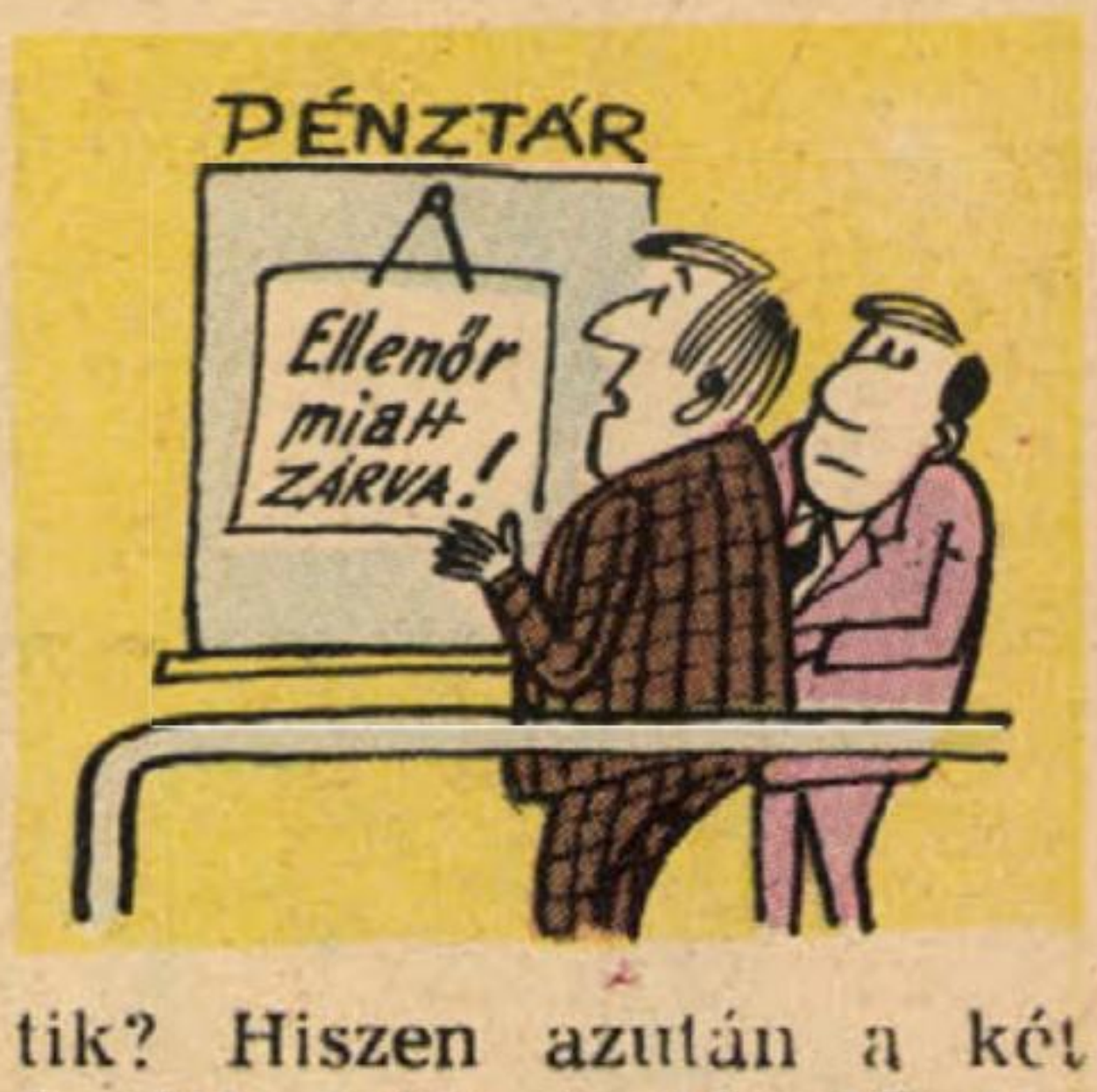

Dr. B. I.
Budapest

A BKV VÁLASZOL

„HÉV-fogyatkozás" címmel megjelent cikkük nyomán intézkedtünk, hogy az 1317. számú szerelvény újból öt kocsival közlekedjék.

Egyetértünk a „Tábla nélkül" címmel megjelent közleményükkel. Az utasok jobb tájékoztatása érdekében több intézkedést kívánunk tenni. Hamarosan több új megállóhelytáblát helyezünk el, az útirányt jelző homloktáblákat is fokozatosan visszaszereljük.

„Büntet a kalauz" című írásukban szereplő alkalmazottunk ellen, mivel modortalan magatartása és egyéb szabálytalanságok miatt több panasz is érkezett ellene, fegyelmi eljárást indítottunk.

Pásztor Lajosné
panasziroda-vezető
Budapesti Közlekedési Vállalat

FOTÓZZON A LUDASNAK!

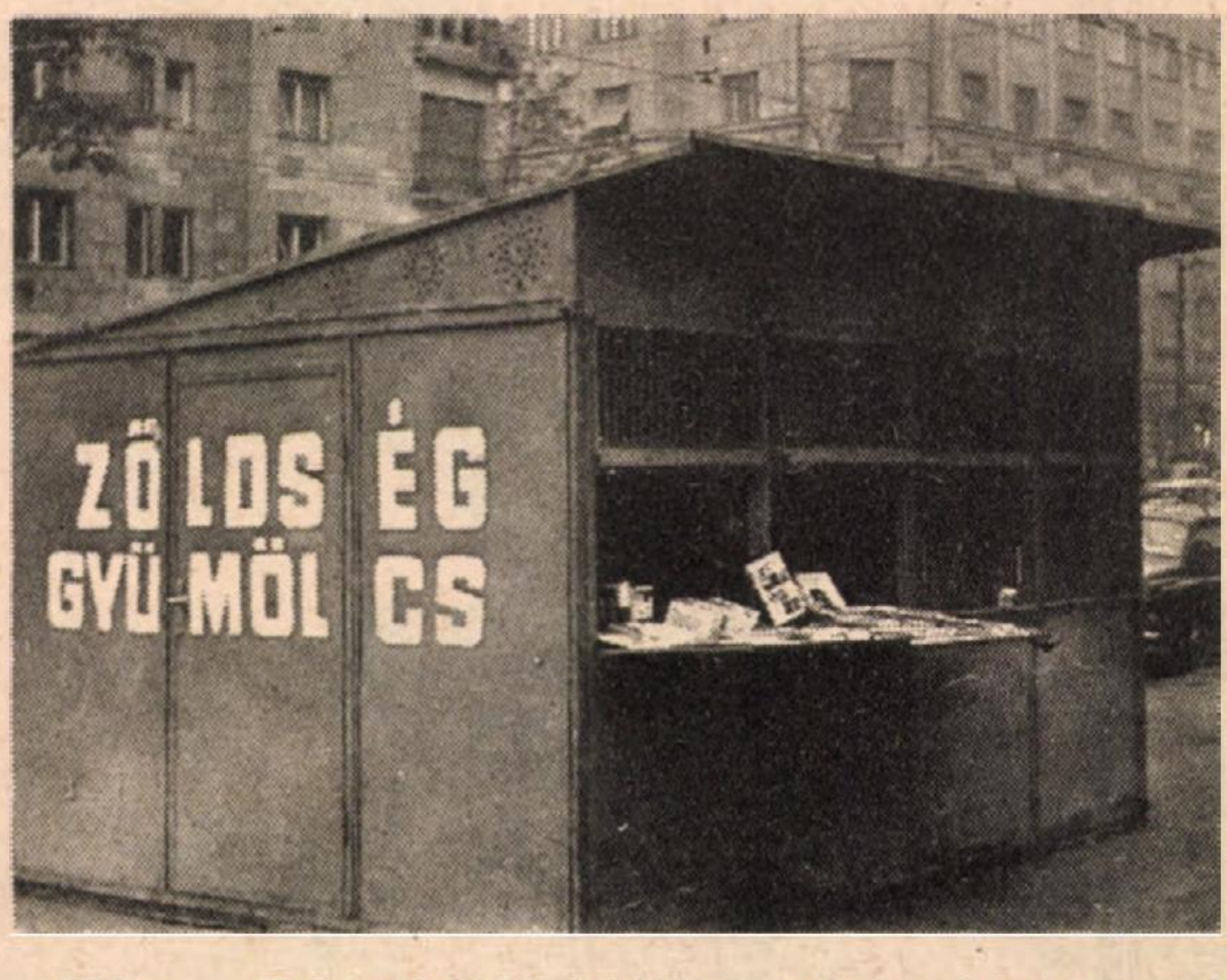

Ebben a Fehérvári úti bódéban, mint a képen is jól látható, könyvet árulnak. Ezért meglepő a bódé felirata. Mert az még rendjén van, ha gyümölcsnek titulálnak egy könyvet, de ha zöldségnek...

(Beküldte: Gruber Péter,
Budapest)

BUSZOS BOSSZÚSÁGOK

Siófoknak nincs autóbusz-pályaudvara és utasváróterme. Van ugyan egy szabad térség, ahová befutnak a környékről és messze vidékekről is az autóbuszok, de a környékre utazó több ezer embernek nincs egyetlen fedett váróhelyisége. Hóban, sárban, latyakban kell a szabad ég alatt a beérkező autóbuszokra várniok, s a legtöbben itt „szerzik be" influenzájukat vagy náthájukat!

Dr. T. Gy.
Siófok

A Városmajor és az Alma utca sarkán levő autóbuszmegállónál volt egy pad, amit ismeretlen oknál fogva leszereltek.

Kérjük a pad visszaállítását, mivel a környéken levő óvodának, kórháznak és szeretetháznak ez a megállója. Itt várják a nagymamák az unokákat, a szeretetházi ápoltak a látogatókat, a kórházból jövő betegek és látogatók az autóbuszt. A 28-as busz nem kimondottan sűrű járat, a várakozási időt állva eltölteni elég kellemetlen. Legyenek tekintettel arra, hogy a várakozók nagy része idős, illetve beteg ember!

K. L.
Budapest

Községünket két autóbusz köti össze Bajával. Mindkettő régi, kiszolgált jószág, de ez még a kisebbik baj. Nagyobb baj az, hogy csak 60 személyre méretezték, ám többnyire 100—110 ember zsúfolódik bele. Nagyon hálásak lennénk, ha nagyobb befogadóképességű farmotoros autóbuszokat kaphatnánk végre!

Hercegszántói utasok

SZENZÁCIÓS MEGOLDÁS

A Ludas Matyi tudósítója jelenti:

Nagy horderejű megegyezés született a söripar vezetői, valamint a Köztisztasági Hivatal illetékesei között. A tárgyaló felek megállapodtak *egy-egy szó cseréjében.* Ennélfogva 1970-ben már ily módon hangzik majd a söripar tavaszi, illetve a Köztisztasági Hivatal őszi nyilatkozata:

„A söripar megnyugtathatja a lakosságot, hogy teljes mértékben fölkészült a nagy nyári *havazásra,* s gondoskodott az *annak megfelelő sörmennyiségről.*"

„A Köztisztasági Hivatal megnyugtathatja a lakosságot, hogy teljes mértékben fölkészült a várható nagy téli *kánikulára,* s gondoskodott az *annak megfelelő számú hókotró kocsi munkába állításáról.*"

A megállapodás aláírása után mindkét fél elégedetten jelentette ki, hogy e lépéssel végre sikerül majd elejét venni a sorozatos reklamációknak. Legalábbis valószínűleg.

(— ár)

AZ EMBERISÉG TÖRTÉNETÉBŐL

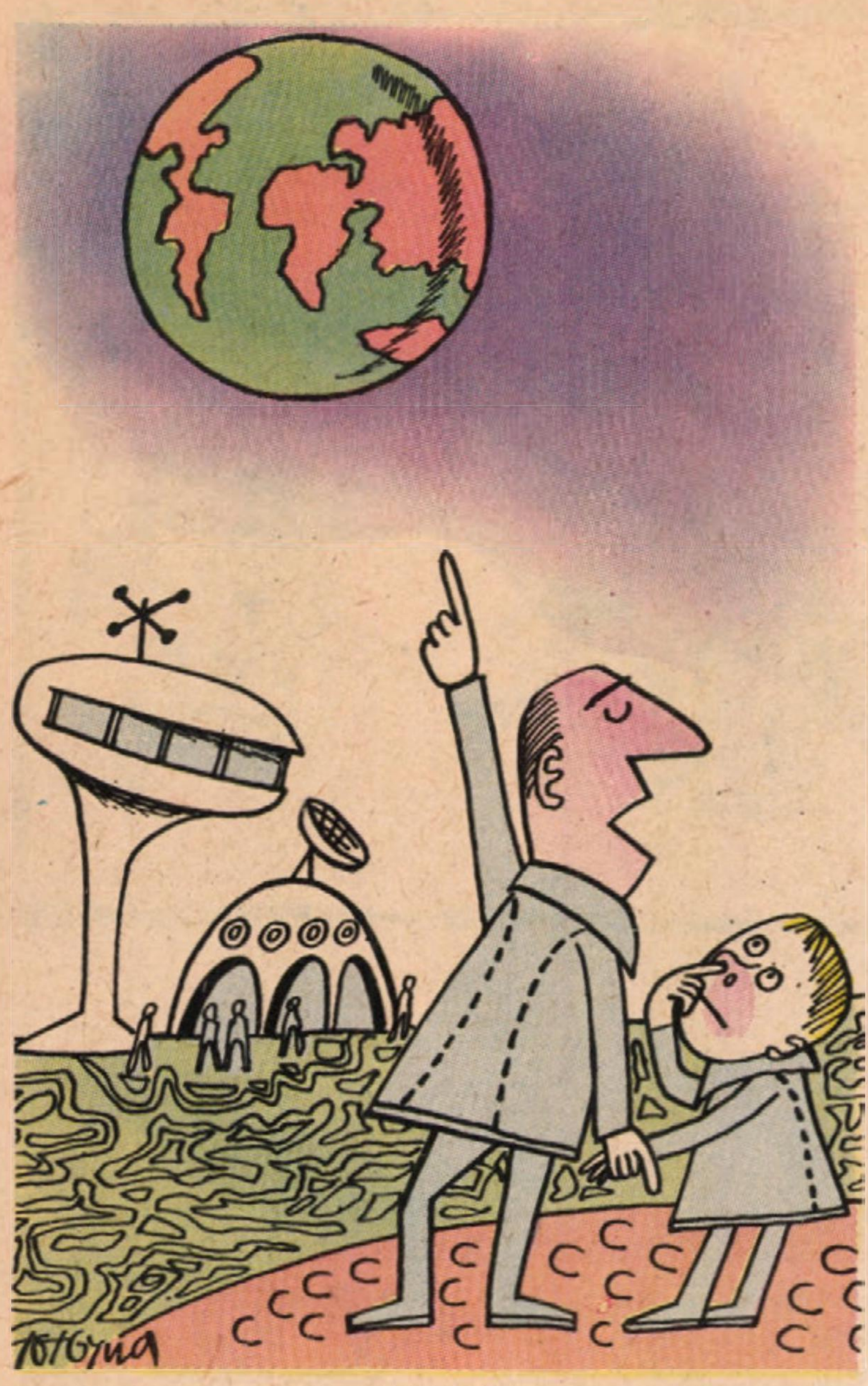

– Tudod, fiacskám, először beszennyeztük a légkört, aztán űrhajóba szálltunk és eljöttünk erre a bolygóra . . .

GYENGE MATEMATIKUS

Endrődi István rajza

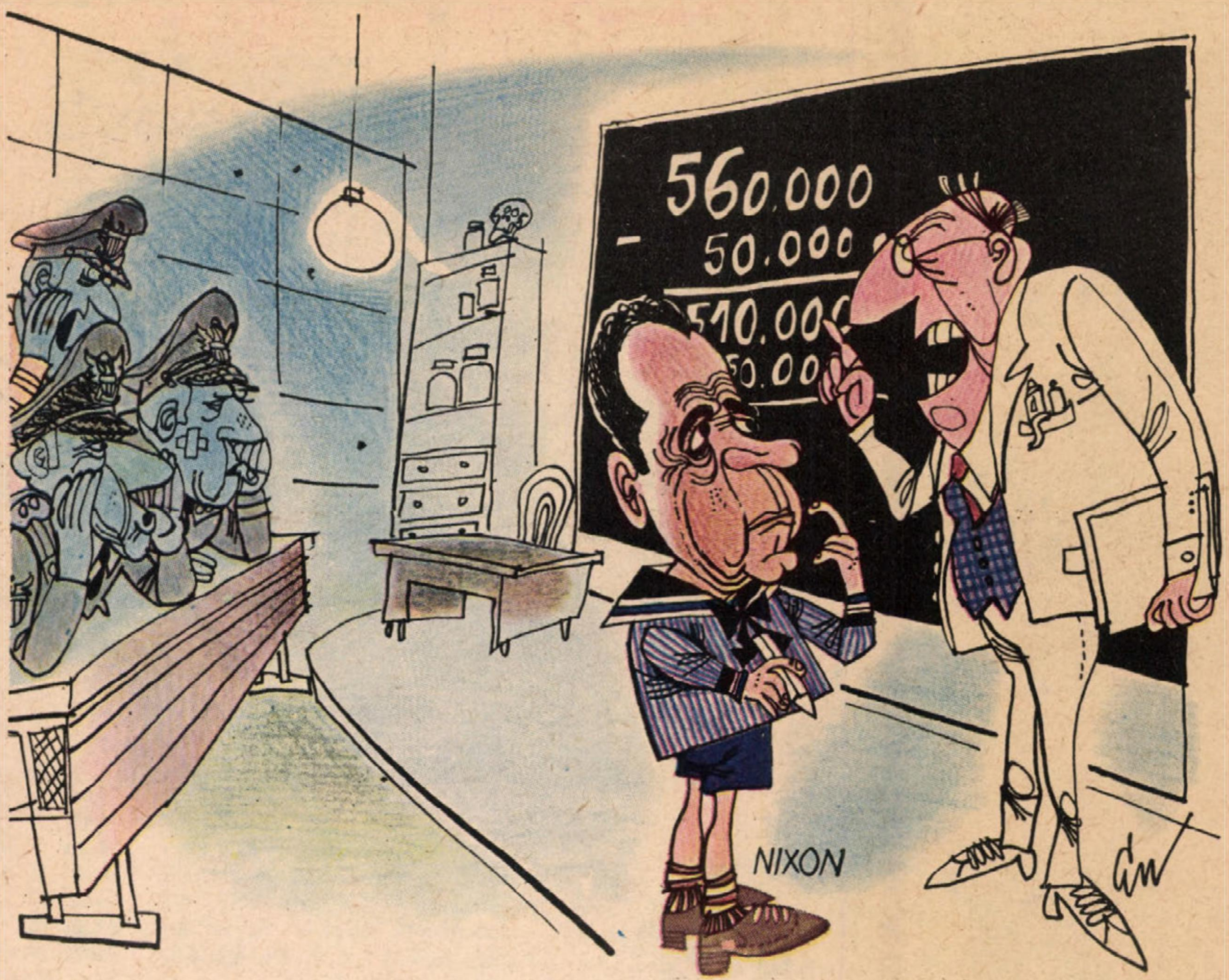

– Sohasem fog gyorsabban menni a kivonás, ha nem gondolkozol és folyton a súgásra figyelsz!

ÖNKÉNYES ÉPÍTKEZŐ

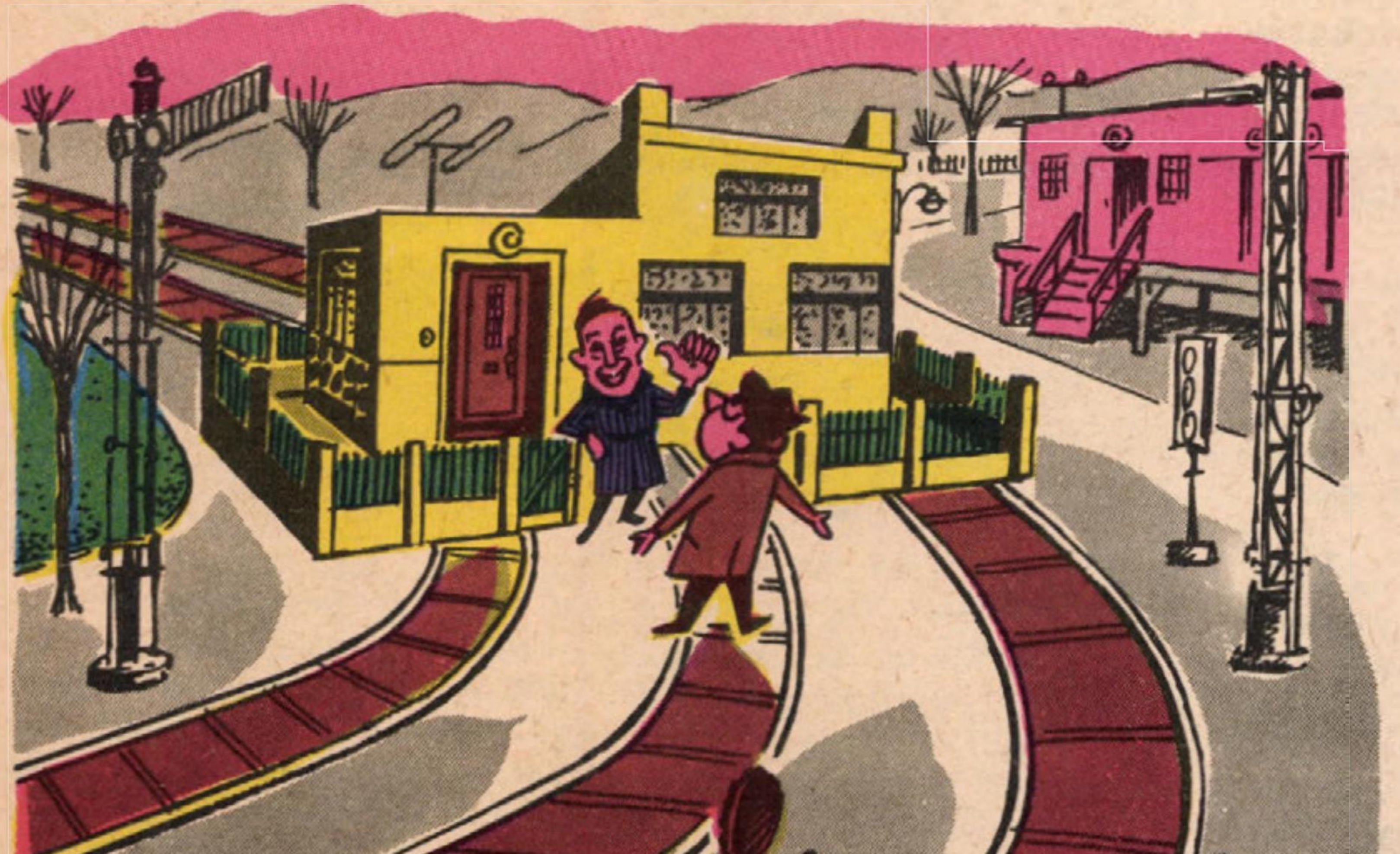

– Kifizetem azt a párszáz forint bírságot, a tanács úgy sem meri lebontatni . . .

KÉPZETT BETEG

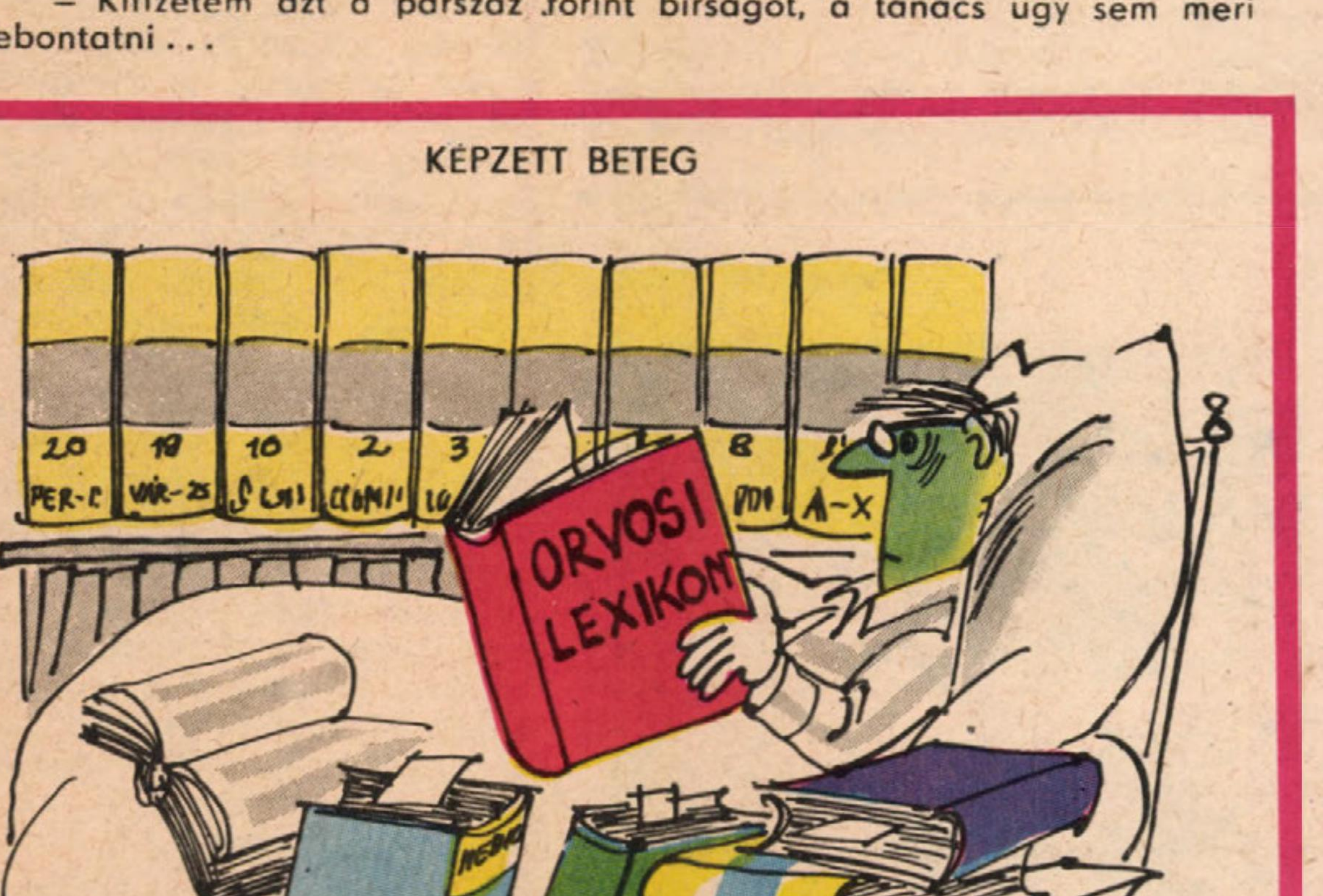

JÓ SZÖVEG

*I*gazgató elvtárs, a közvéleményt érdekelné, hogyan készült fel a Pepita Fuszekligyár a fokozott igények kielégítésére?

— Vállalatunk az új mechanizmus szellemében nagy súlyt helyez a piaci kapcsolatok alakulására. Örvendetes, hogy vállalatunknál olyan közgazdasági klíma és mikroklíma alakult ki, amely megfelelő atmoszférát biztosít a mechanizmus intézkedéseinek.

— Ez valóban örvendetes. És hogyan tovább?

— A korszerű gazdálkodás elveinek megfelelően tovább finomítjuk ösztönzőinket, puhítjuk mutatóinkat, csiszoljuk emeltyűinket és smirglizzük rugantyúinkat. Nem feledkezünk meg a közgazdasági szabályozókról sem, amelyek sokkal árnyaltabban képesek szabályozni a gazdasági realitásokat, mint az adminisztratív intézkedések szabályozták.

— Mondhatjuk, ezek szerint azt, hogy . . .?

— Mondhatjuk. Korszerű piackutatással, forradalmi marketing-tevékenységgel szinkronban vagyunk a világszínvonallal. Immár nem a voluntarista tendenciák, hanem a valóságos értékarányok szabják meg tevékenységünk mikéntjének hogyanját.

— És az áruk?

— Nos, az áruk. Áruink reálisan tükrözik a megfelelő értékarányokat, nemcsak a hazaiakat, hanem a nemzetközi objektív tendenciát is. Az eladók piaca helyett immár a vevők piaca vált uralkodóvá. Azt termelünk, amire a piacnak szüksége van, és a piacnak arra van szüksége, amit termelünk. Termékeink korszerűek, árszerűek, egyszerűek és sportszerűek.

— És mi a helyzet a testvérvállalattal?

— Nincs többé testvérvállalat, csak szocialista konkurrencia. És nagyon helyes, hogy van. Ez arra ösztönöz bennünket, hogy többet, jobbat, korszerűbbet. Olcsóbban, gyorsabban, pontosabban. A konkurrenciával a piacon mérjük össze amink van, mert egyedül a piac képes eldönteni, ki az, aki bővebbet, szebbet, puhábbat, s ki az, aki szűkebbet, keményebbet, rondábbat.

— Tehát akkor . . .?

— Úgy van. Vállalatunk rugalmasan inklinál a gazdasági élet öntörvényeire, kihasználja a méhében rejlő felhajtó erőket. Más szóval: ablatívusz abszolutusz, valamint akkuzatívusz kum infinitivó . . .

— Értem. És végül még egy kérdés: miért nem lehet pepita fuszeklit kapni?

— A fene tudja.

Novobáczky Sándor

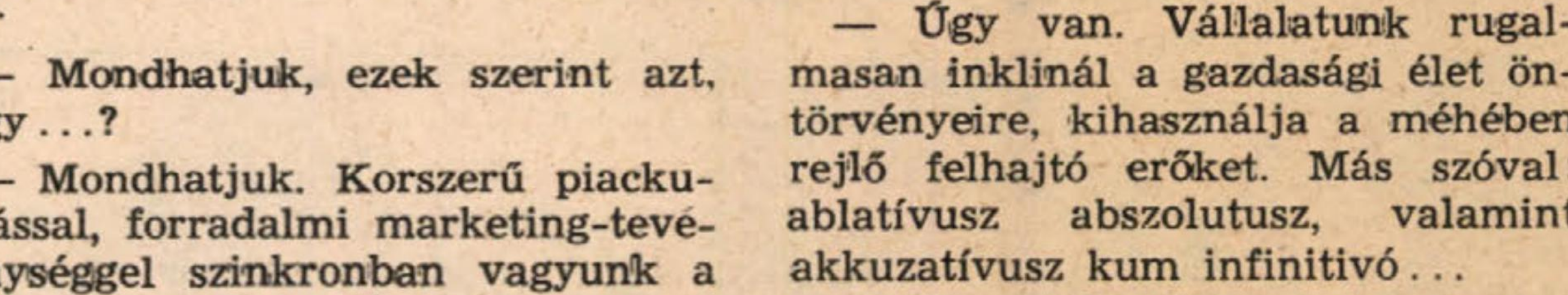

GYALOGOLNI JÓ

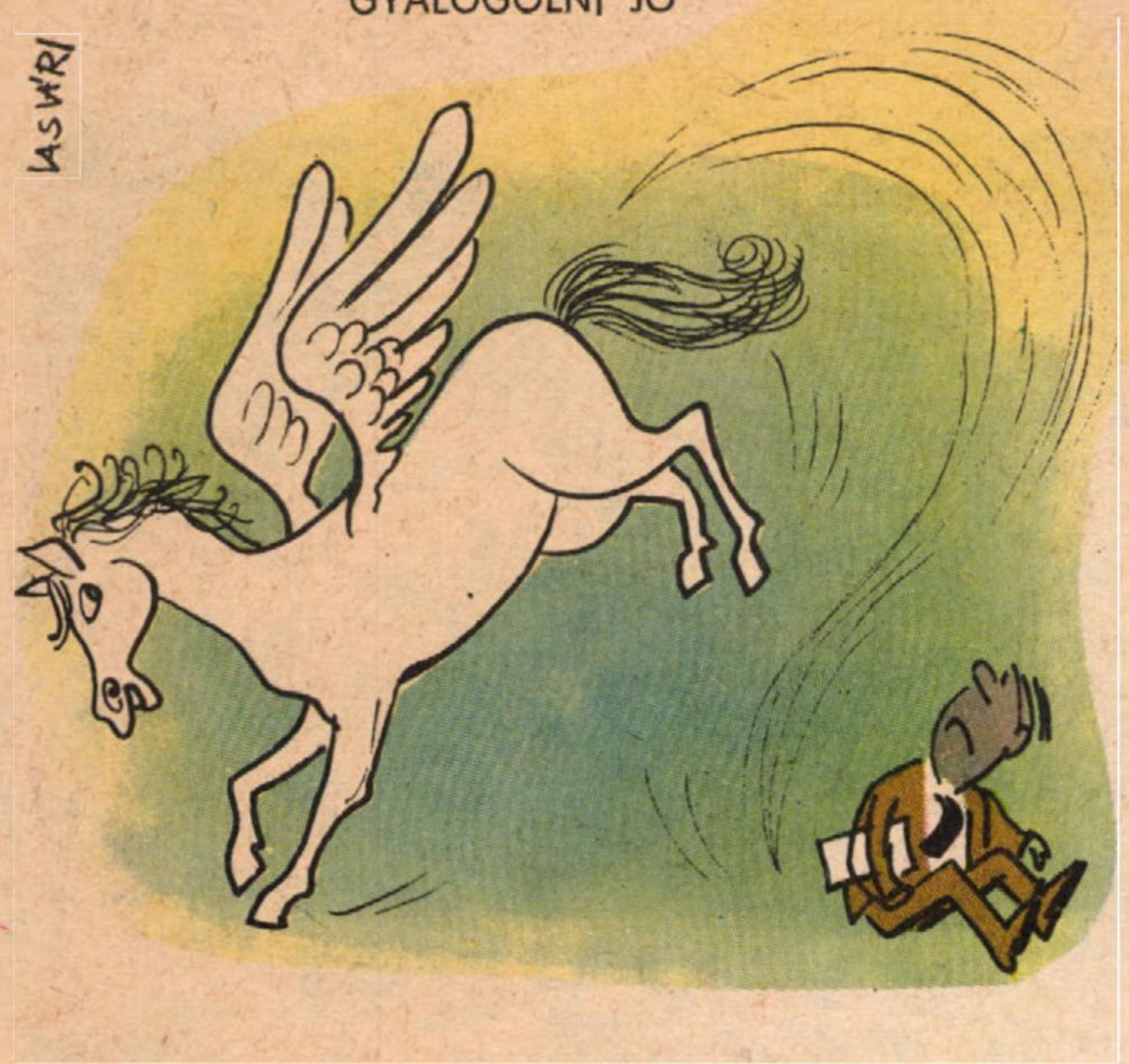

FEJLŐDŐ SZOLGÁLTATÁSOK

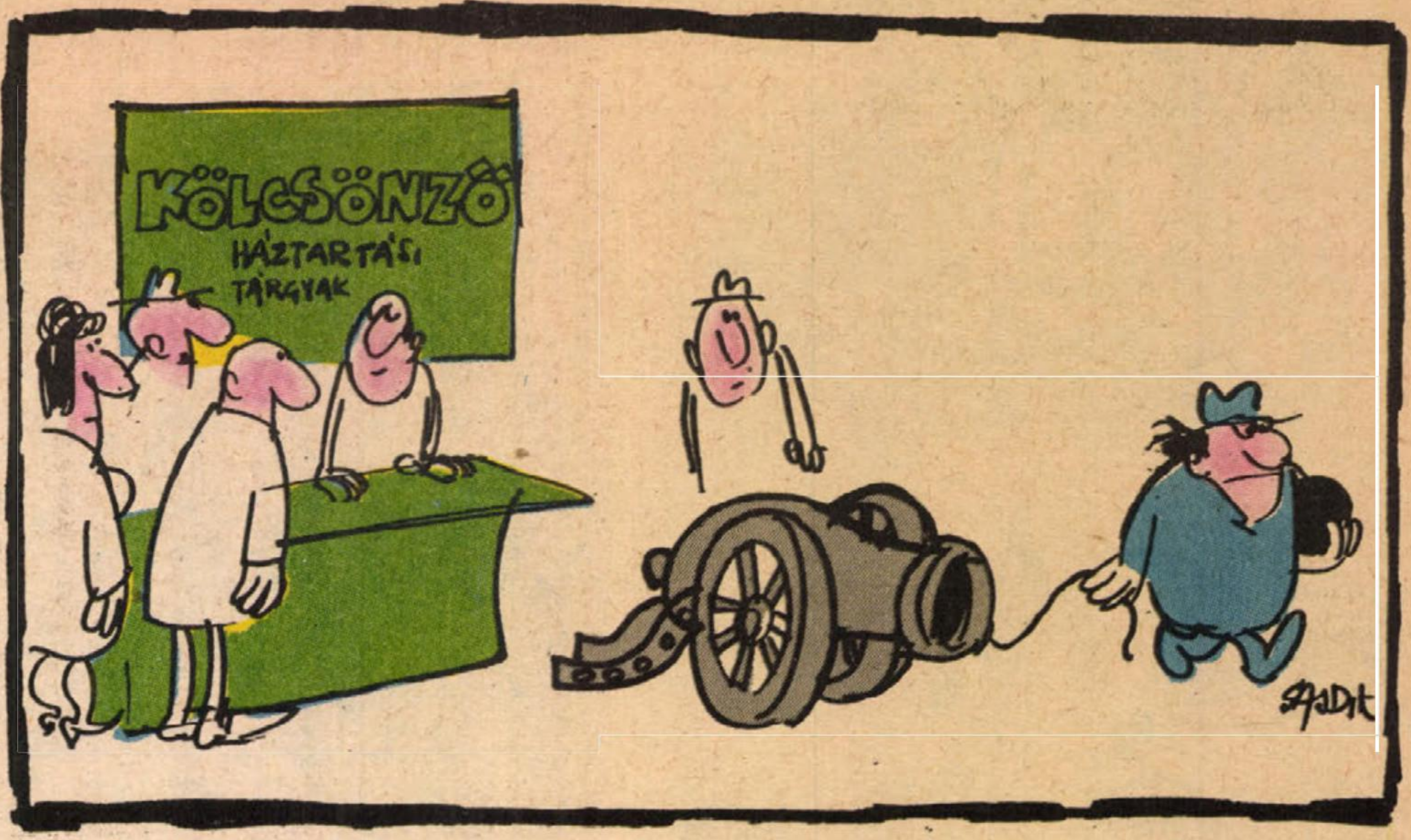

ÚJÍTÓ APA

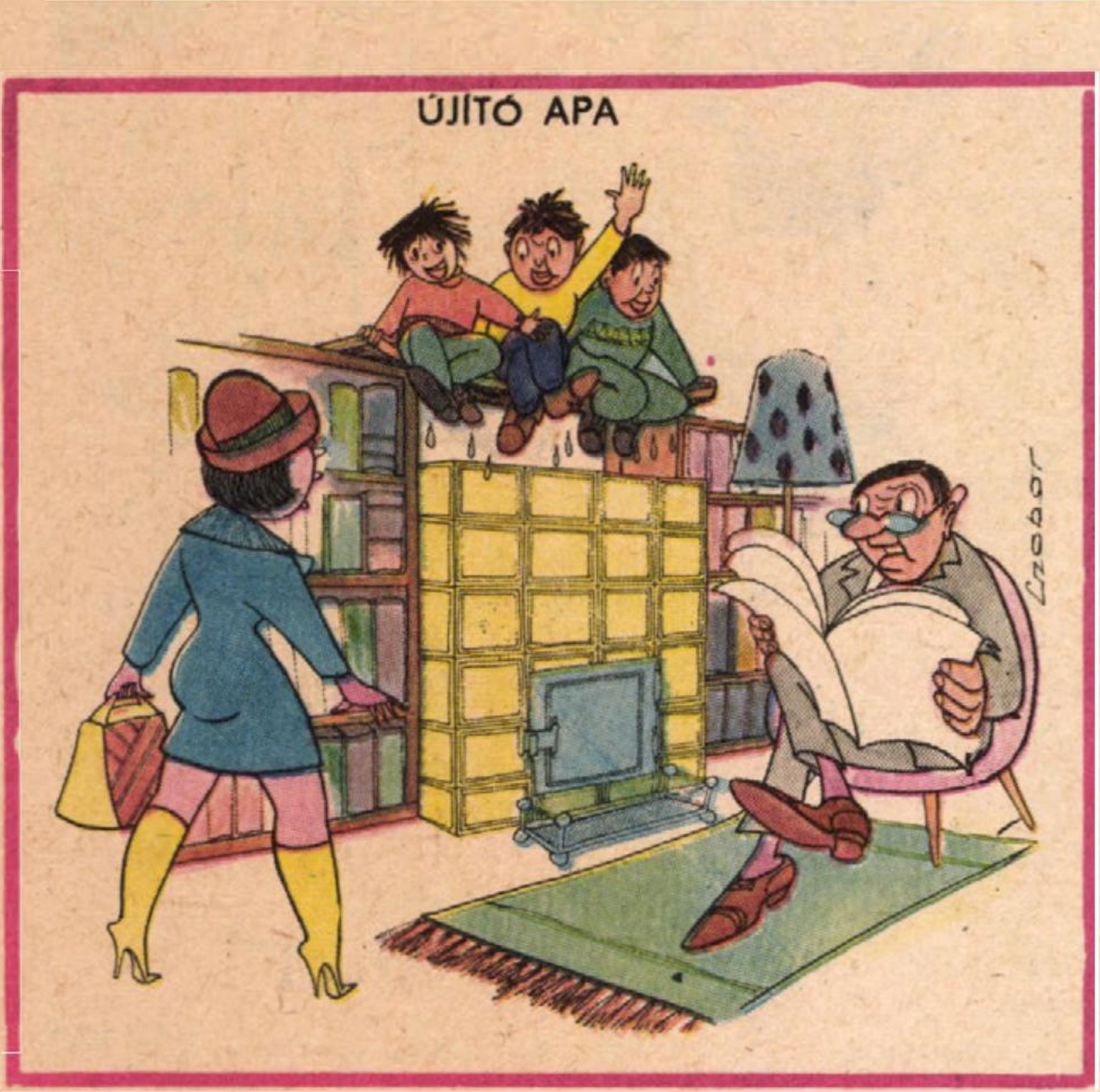

– Szánkázni voltak, és most szárítom őket . . .

MAI FÜRDŐKÁD

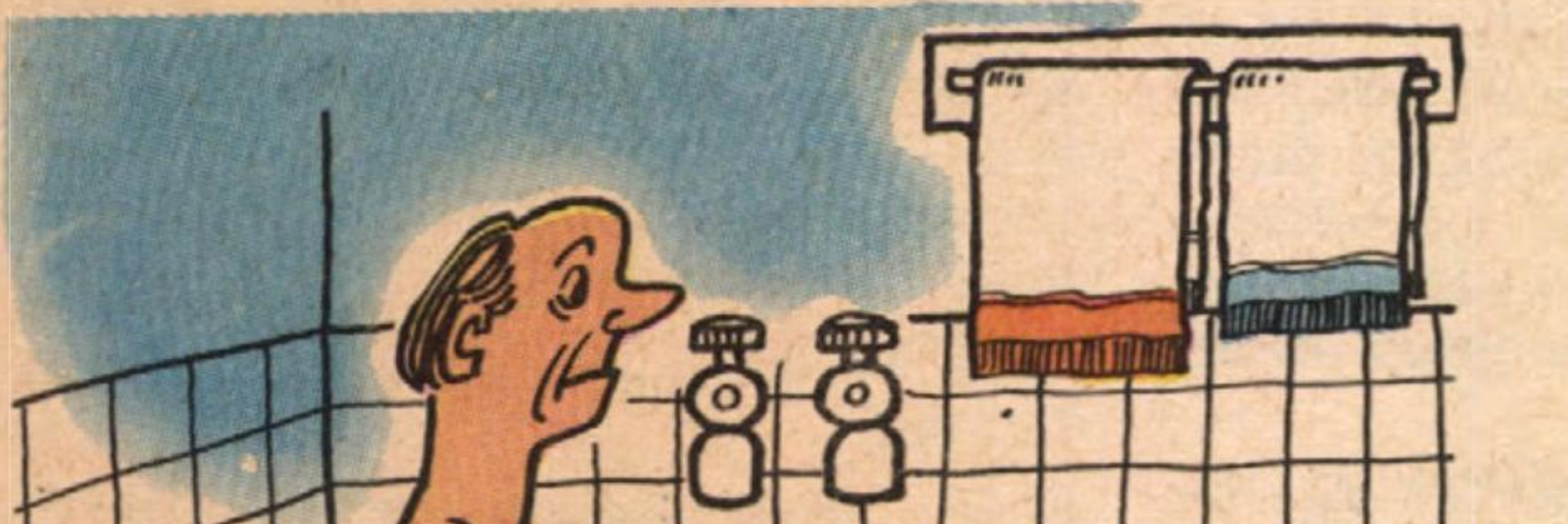

GYŰLÖLÖM ZORRÓT!

— A fene egye meg! Már megint kicsúszott a kezük közül! — kiáltottam fel mérgesen, amikor Zorro ismét eltűnt az őt üldöző katonák szeme előtt.

— Te nem Zorrónak drukkolsz? — kérdezte döbbenten a lányom.

— Ennek az aljas, kétszínű csirkefogónak drukkoljak? Akkor már inkább drukkolok a kövér őrmesternek, vagy a zsarnok Monastariónak, ha már egyáltalán szükséges, hogy valakinek drukkoljak.

Már régóta gyanítom, hogy családon belül eléggé elszigetelten élek Zorro-gyűlölettemmel, így hát kénytelen voltam részletesebben megindokolni Zorro iránt érzett érzelmeimet.

— Figyeljetek rám, és próbáljatok egy kicsit gondolkodni, a dolgok mélyére tekinteni, még akkor is, ha logikátokat elködösíti ennek a Zorro nevű gazembernek kétségkívül előnyös megjelenése. Miről is van szó ebben a sorozatban? Adva van egy zsarnok kapitány, aki sanyargatja a népet. De még hogy sanyargatja! Még nevetni sem szabad a szegény népnek, mert aki nevet, az cipelheti vödörben a kátrányt egy tóból, amelyben víz helyett „kátrány” van. Hogy lehet kátrány egy tóban? Mit tudom én! Kérdezzétek meg azt, aki azt a valamit, ami a tóban van kátrányra fordította. De ez nem fontos. Szóval ez a Monastario kapitány zsarnok, mert ilyen a természete. Lehet, hogy nem is tehet róla. Zsarnoknak született és kész. Aki pedig zsarnok, annak kutya kötelessége sanyargatni. Így hát nem tudok arra a Monastarióra haragudni.

Arra azonban haragszom, aki tűri a zsarnokságot, aki pedig segíti a zsarnokot azt egyenesen gyűlölöm. Ez a Zorro sokkal jobban vív, mint a kapitány. Eddig már legalább ötször leszúrhatta volna és megszabadíthatta volna a népet a zsarnoktól. De nem Zorro. Ő futni és sanyargatni hagyja a kapitányt.

Mit fáj neki a többi? Ő civilben gazdag földbirtokos, akit nem sanyargat senki. Ő csak megjátssza, hogy küzd a zsarnokság ellen és ezzel elveszi a kenyerét egy másik valakinek, aki valóban küzdene ellene.

Emlékeztek rá, hogy találkozott az alkirállyal, aki neki régi ismerőse és négyszemközt beszélgetett vele. Itt lett volna az alkalom, hogy mindent elmondjon neki a sanyargatásról, vagy legalább csak annyit, hogy a minden folytatásban szereplő börtöncellák csak az alkirály átejtése miatt üresek, és azt is megmondhatta volna, hogy ő Zorro és pássz. Elárulta cinkosát, a zsarnok kapitányt? Nem árulta el. És miért nem? Mert akkor vége lenne a sorozatnak. Ennek a gazdag földbirtokos csemetének pedig még a filmgázsira is szüksége van. Ezért a mellékesért alakoskodik, sztárolja magát, és ezért halogatja a zsarnoksággal való végleges leszámolást. Mit bánja ő, hogy honfitársai tovább szenvednek?! Csak egy a fontos számára: hogy legyen még egy folytatás, hogy legyen még egy, meg még egy gázsi.

Ronda anyagias fráter. Semmivel se jobb, mint Berta néni, aki egy vagyont örökölt a férjétől, bliccel az autóbuszon és hozzánk jár jóllakni. Igen, határozottan emlékeztet ez a Zorro Berta nénire. Gazdag ő is, alakoskodik ő is, folyton vigyorog ő is, sőt még a bajuszuk is egyforma.

Gyűlölöm Zorrót!

Legszívesebben végeznék vele . . . Szerencséje, hogy időközben véget ért a sorozat . . .

Fejér István

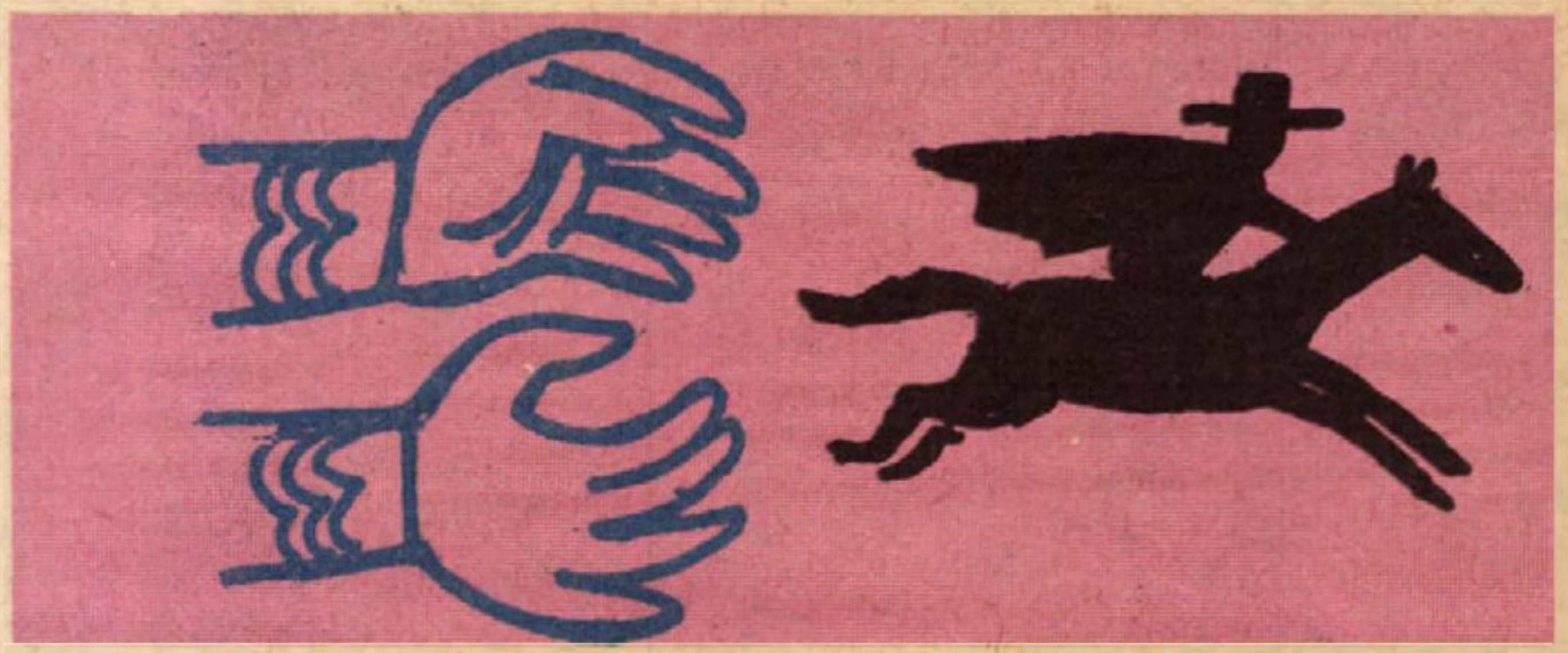

Jucika és az életmentő

Pusztai Pál rajza

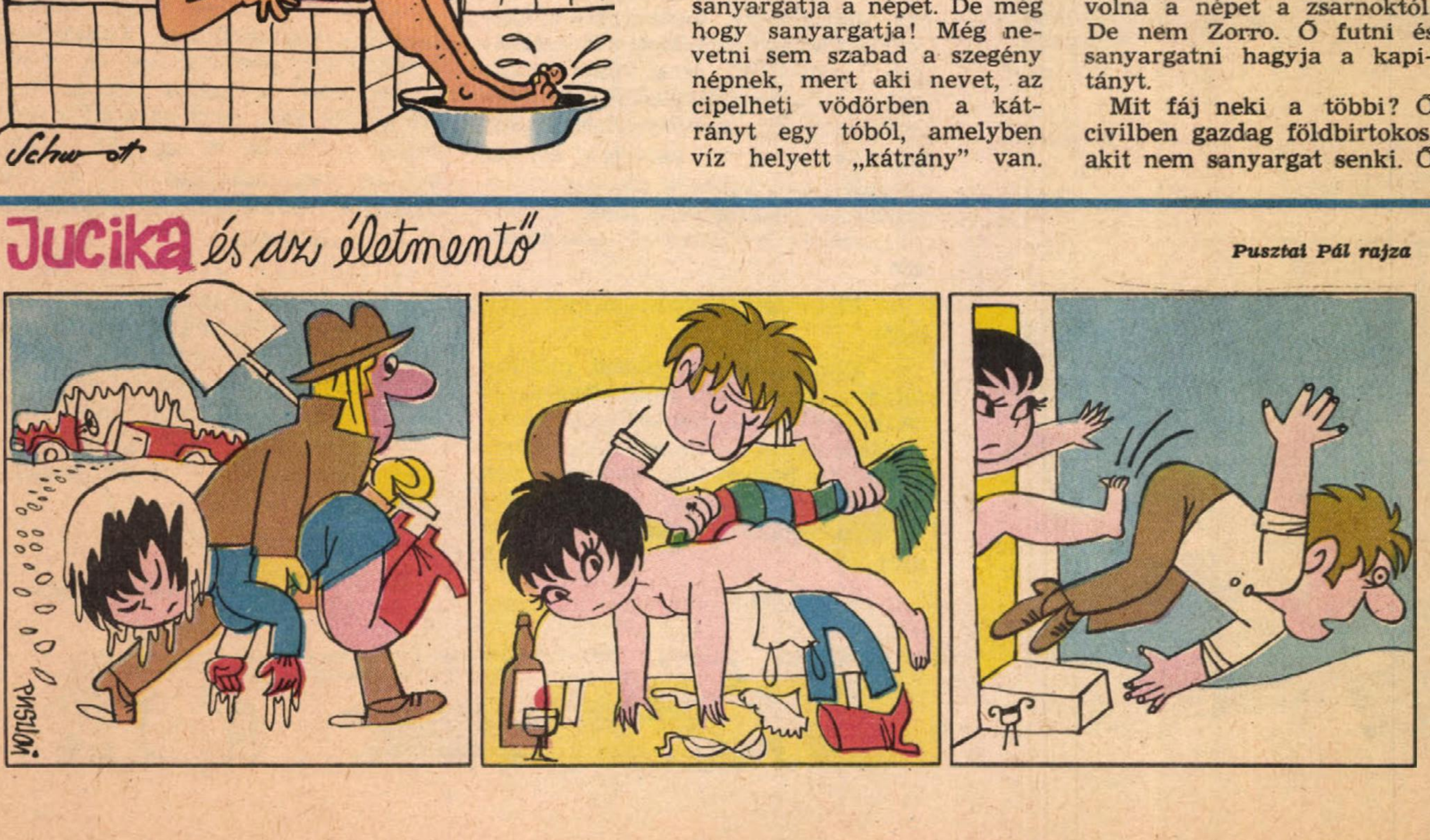

A JÖVŐ

Tegnap még ragyogott a nap
Ma köd, sár, sötét hangulat.
Egykor nem bántuk... mert a hosszú
Szoknya volt akkor a divat.

„Porzsinór" volt a szoknya alján
– S akár ne is mondjam tovább –
Fölfogták kissé, s megláthattuk
A titkolt, formás kis bokát.

Rég nincs bokák romantikája!
Ha divatosan öltözik
A mai kedves nő – szoknyája
Mindegyre feljebb költözik.

Megjósolta egy pesti vén bölcs:
„Figyelj! Megmondom jó előre:
Addig megy fölfelé a szoknya
Amíg végül – blúz lesz belőle!"

Farkas Imre

NEO-FASISZTÁK RÓMÁBAN

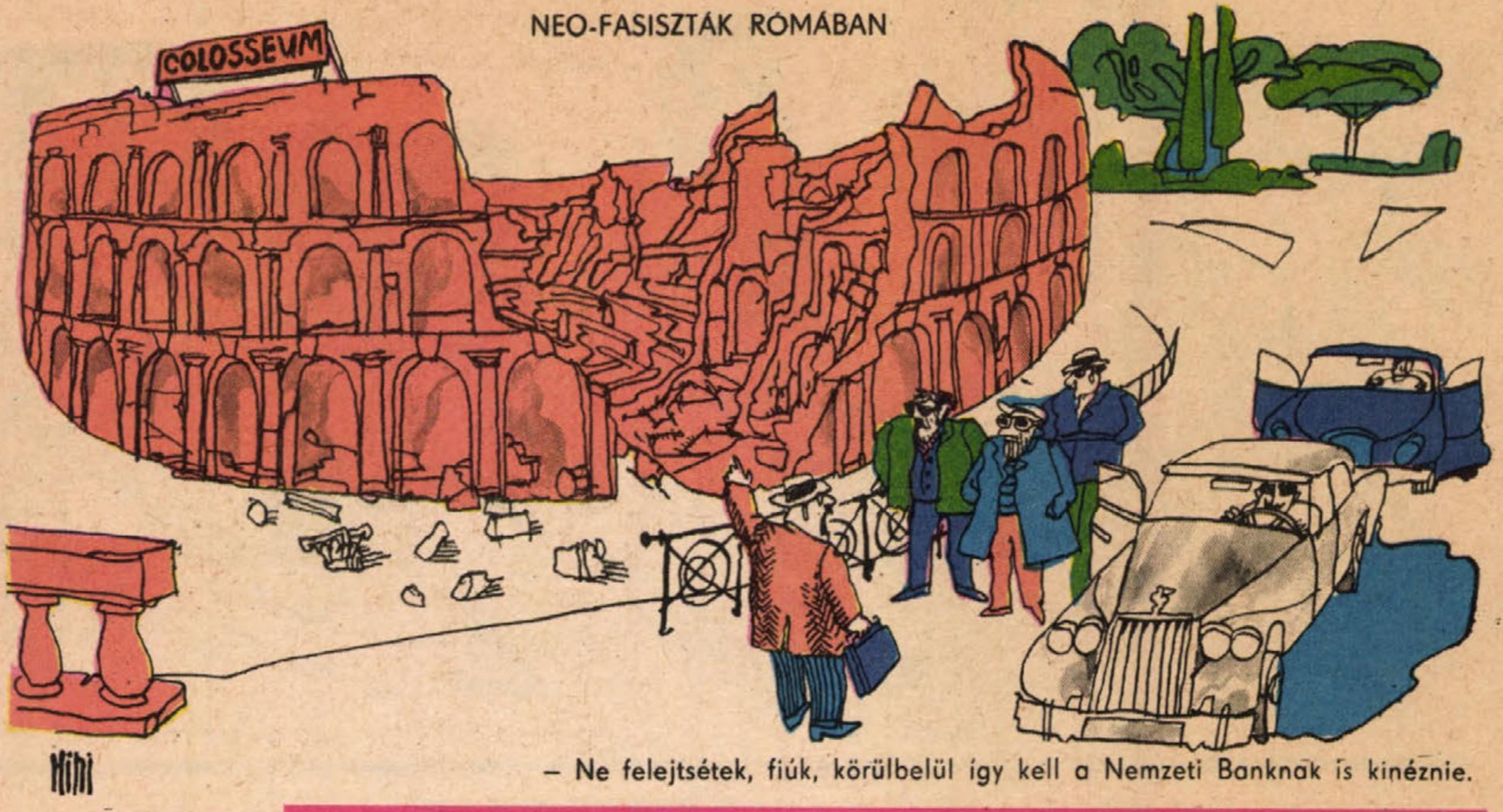

– Ne felejtsétek, fiúk, körülbelül így kell a Nemzeti Banknak is kinéznie.

PÉLDAMUTATÁS

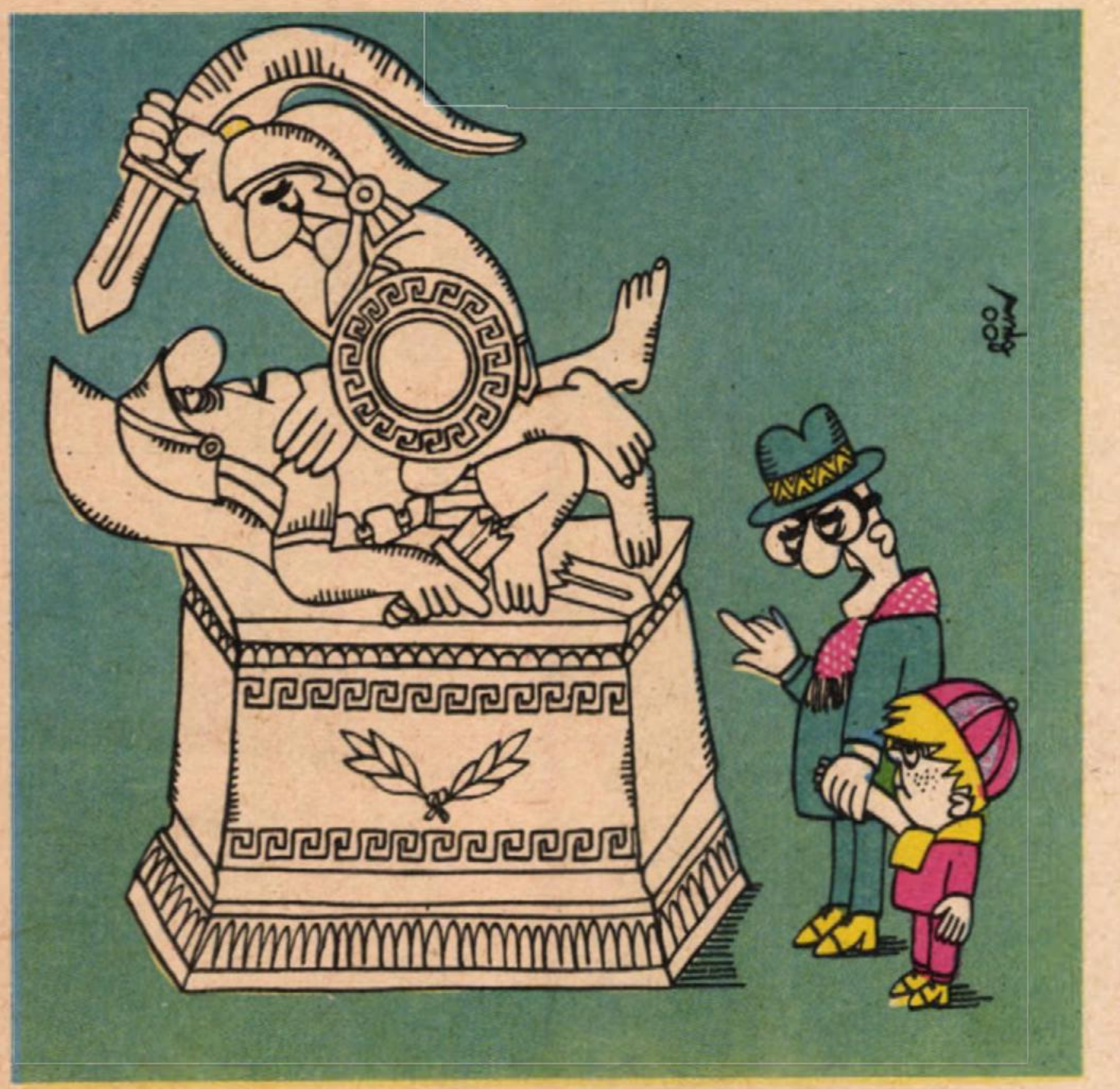

– Fiacskám, csak úgy viszed valamire az életben, ha soha nem hagyod magad...

FIGYELMES ASSZONYKA

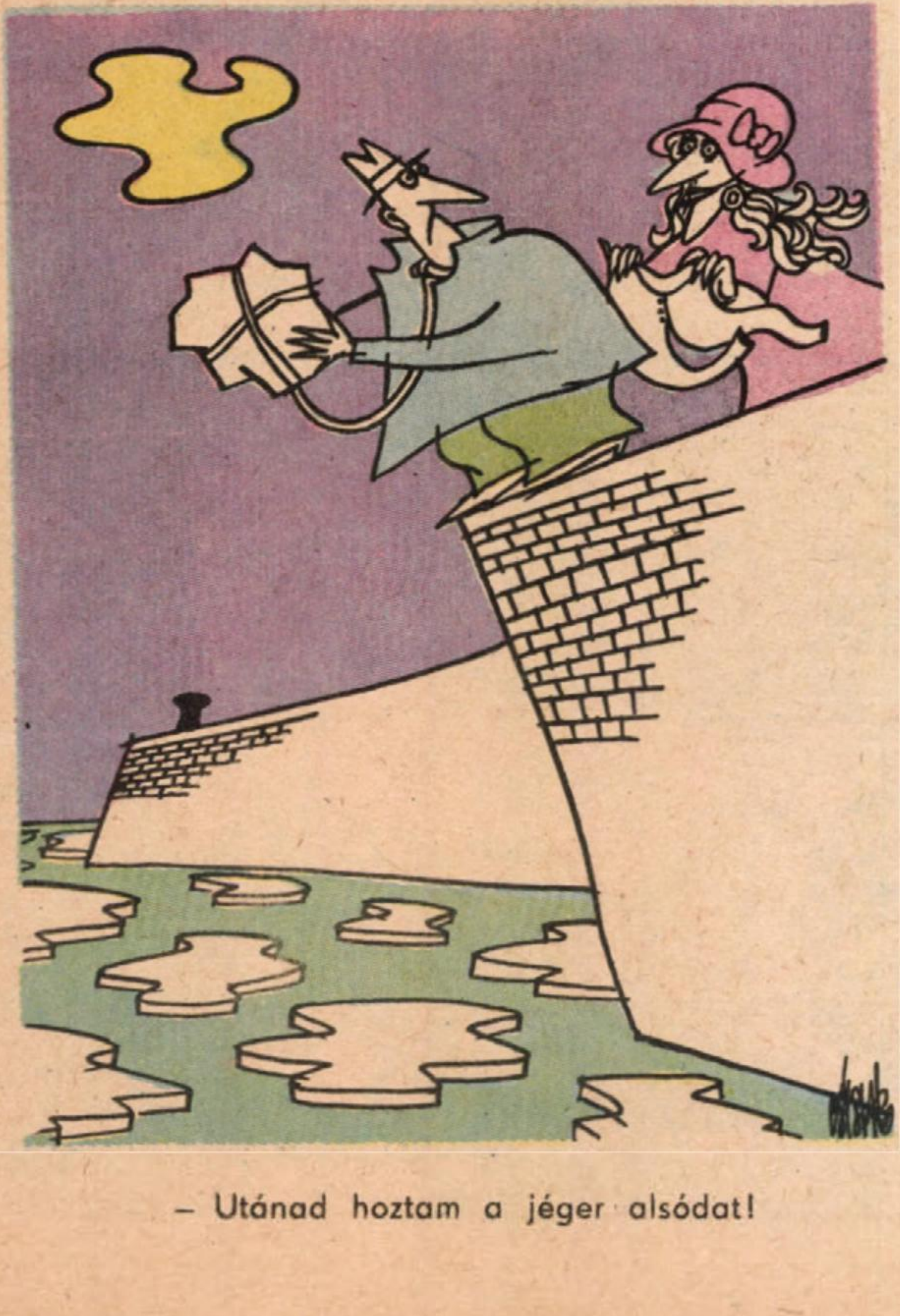

– Utánad hoztam a jéger alsódat!

Egy és más

①

Édesdeden sakkozom a Kávéházban, amikor hírnök jő — természetesen pihegve —, hogy siessek az irodába, telefonhoz kérnek. Sietek is, idegesen; egyfelől azért, mert éppen meg akartam húzni a nyerő huszár-ef-négyet, amikor megzavartak, másfelől azért, mert el sem tudom képzelni, hogy miért kereshetnek itt, ahol a madár se jár.

— Halló! Tessék!

Kiderül, hogy a rádióban a „Különleges tudakozó" című műsor megy s a riporter keres, hogy feleljek egy kérdésre. A kérdés: miért szüntettük be a harcot a borravaló ellen? Bosszankodom, de nem akarok udvariatlan lenni, hebegek valami születlenséget, aztán szaladok vissza a sakktáblához.

Másnap szembejön velem a kedves Jutka, aki évek óta ismer személyesen. Ő hozza nekem a remek kávét vasárnap délelőttönként a Különlegességi Cukrászdában. Azt mondja:

— Nem ezt vártuk a szerkesztő úrtól...

— Mit, Jutka? Mit nem vártak?

— A rádióban a borravaló ellen tetszett nyilatkozni. Hogyan éljek meg a 900 forintos havi fizetésemből?

Restelltem magamat. Igaza van Jutkának. Egy idétlen ötletért elárultam őt és a többieket. Arról nem is beszélve, hogy képmutató voltam, vizet prédikáltam, holott bort iszom.

— Jutka — mondom bűnbánóan —, bocsánatot fogok kérni maguktól a Ludasban.

Íme, megtörtént.

②

„Zamenhofra emlékeztek Pécsett tegnap az eszperantisták" — írták a lapok valamelyik nap. Az eszperantisták Zamenhofra nem csak tegnap emlékeztek, emlékeznek rá nagyon régen és emlékezni fognak rá nagyon sokáig. Tegnap azonban *megemlékeztek Zamenhofról.* Nem mindegy!

③

A Meteorológiai Intézet reggeli jelentése alighanem a leghallgatottabb „műsorszám" a rádióban. Ki tudná megmagyarázni, hogy e jelentések megfogalmazására mért nem akad egy magyarul *jól* beszélő szakember? Mért kell tömegméretekben rontani anyanyelvünket e mindennapos ügyetlenséggel: „A reggeli órákban párásság, az utakon síkosság." Mért ne lehetne így mondani: „A reggeli órák párásak, az utak síkosak." Így talán nem eléggé tudományos a jelentés?

④

„...a kancsalul festett egek vigaszával szolgálnak kezdeti sérelmeikért" — írja egy színikritikus. Közhírré tétetik: a költő nem kancsalul festett egekről énekelt. Kancsalul az ábrándozás néz a festett egekbe. Az idevágó két sor ugyanis (s ezt illik tudni!) így hangzik:

Ábrándozás az élet megrontója,
Mely, kancsalul, festett egekbe néz.

⑤

Kedvelem a Nők Lapját, kiváltképpen kedvelem azt a kis rovatát, melyben lelki (többnyire szerelmi) ügyekben szolgál tanáccsal az arra rászorulóknak.

Minő megrázó esetről értesültem nemrégiben! Egy fiatal dolgozó nő vívódik: mit tegyen? A főnök állandóan udvarolni akar neki, noha kétgyermekes családapa a szégyentelen. Nincs egy nyugodt perce a bővérű főnöktől, holott ő a vőlegényét szereti. Mi lesz így vele? Mit tegyen? — kérdi a szegény tanácstalan lány.

S mit válaszol a szerkesztőség? Hogy ha nem tudja lehűteni a főnököt, változtasson állást. Manapság elhelyezkedni nem gond.

Szóval, aki udvarolni akar, maradhat. Aki dolgozni szeretne, az keressen másik állást.

Milyen érdekes az élet.

(t.)

PECHES RABLÓ

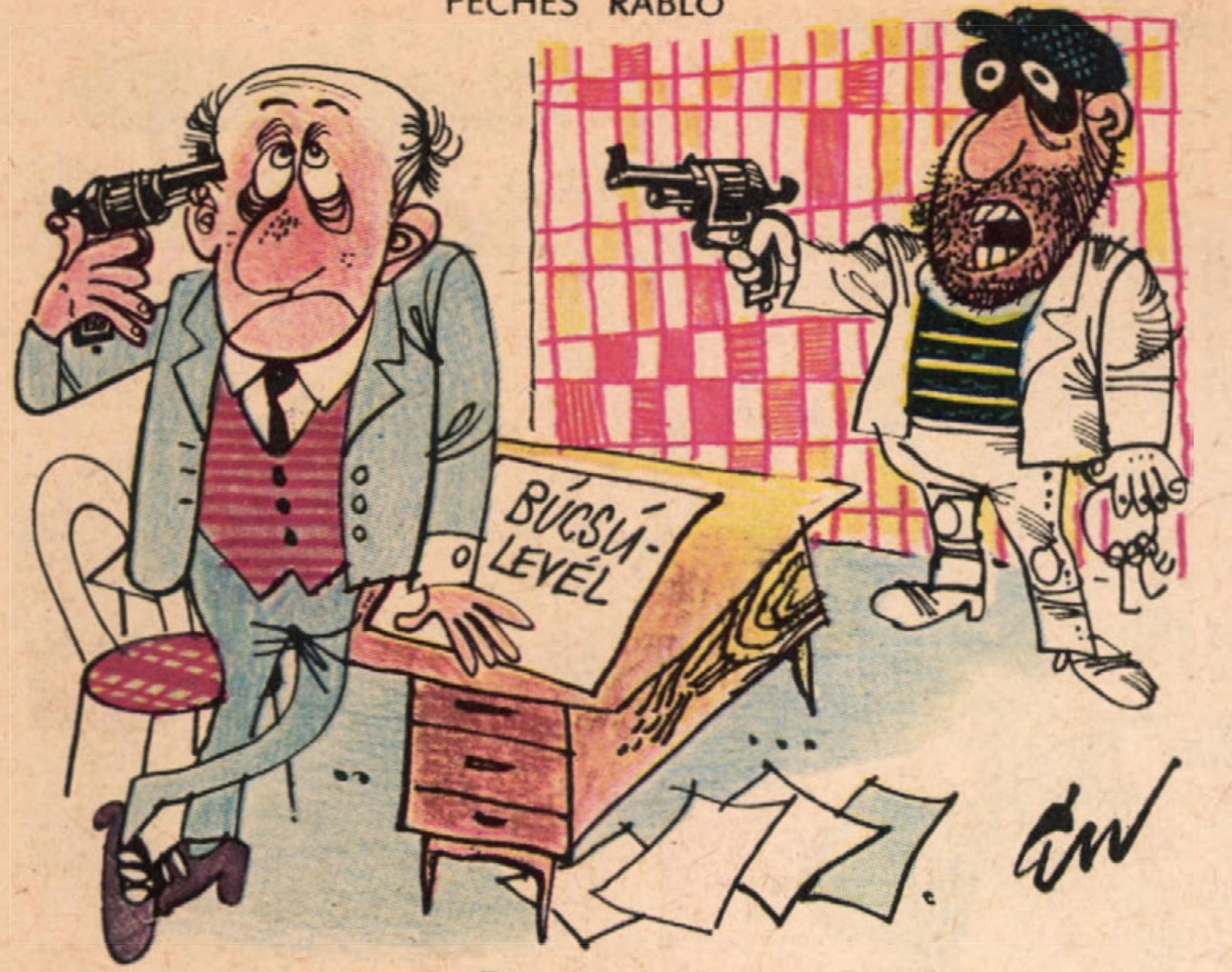

– Pénzt vagy életet!

ÖSZINTE KÖMÜVES

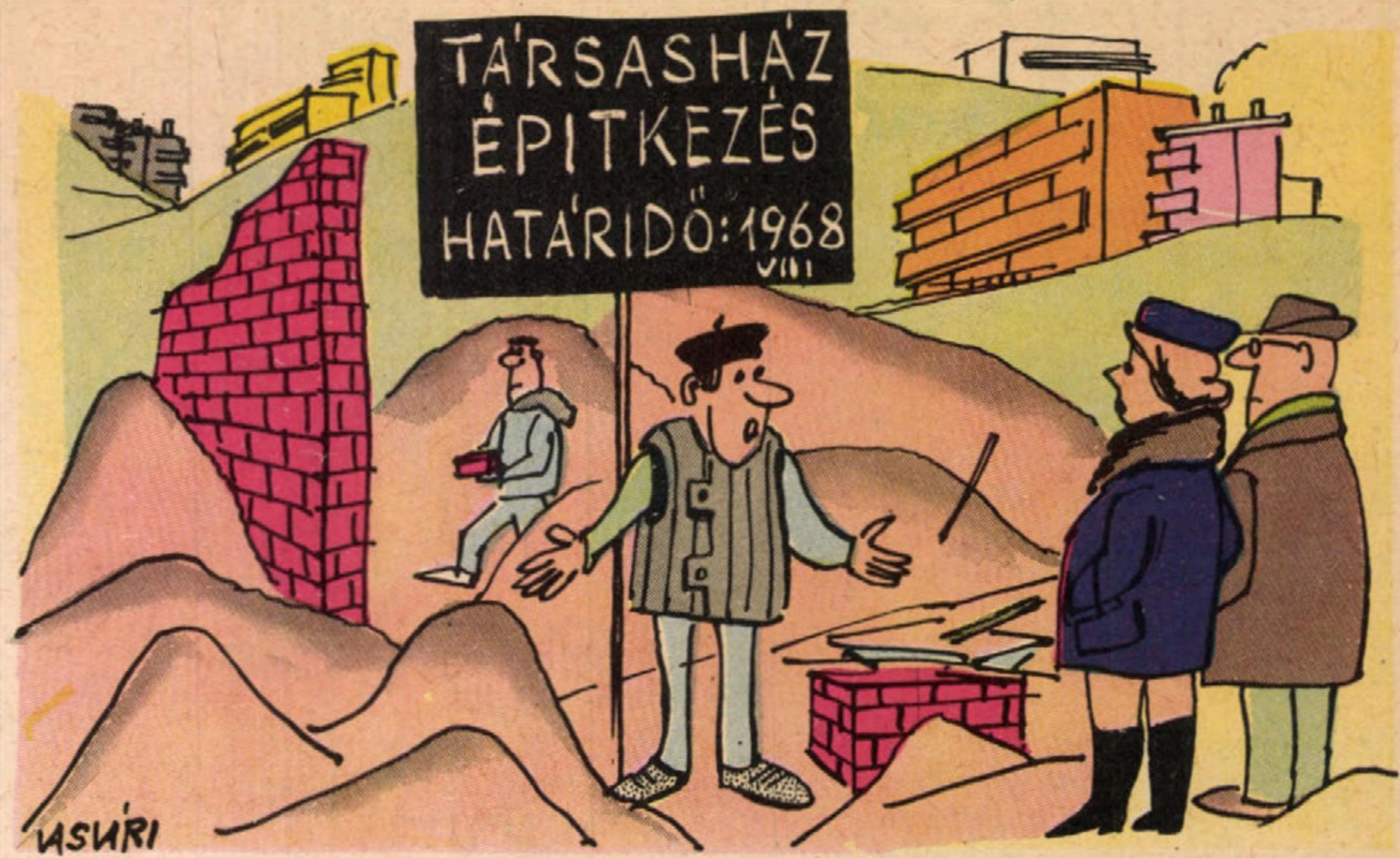

– Sajnos, biztosat nem tudok mondani . . .

a VILÁG anekdota kincséből

Sarah *Bernhardt*, a múlt század végének és századunk elejének világhírű francia drámai színésznője, a Théâtre Français-beli öltözőjében fogadta a welsi herceget, aki utóbb, hosszú, hírhedetten világfias trónörökösködés után hatvanesztendős korában VII. Edward néven lépett Anglia trónjára.

Ám az időben még Edward herceg vidám és eléggé nyegle legényember volt, s a kiváló művésznő öltözőjébe lépve, kis fejbiccentéssel bemutatkozott ugyan, de nem vette le kalapját.

— *Fenség* — jegyezte meg szókimondó merészséggel Sarah Bernhardt —, *a koronát szokás fejen tartani, nem a kalapot.*

*

Victorien *Sardou*, ennek a Sarah Bernhardt-i korszaknak hírneves drámaírója, a később operaszöveggé is átdolgozott *Tosca* című színművét olvasta fel 1887-ben a nagy Sarah-nak. A jelenlevők közül egy amerikai impresszárió az első felvonás olvasásakor elaludt és csak a negyediknél ébredt fel. De Sardout ez egyáltalán nem kedvetlenítette el.

— *Nem tesz semmit, a darab jó, a darabnak sikere lesz, ezt teljes bizonyossággal állíthatom. Az én kutyám, Blaireau, itt a lábamnál, az egész darabolvasás alatt egyetlenegyszer sem morgott, holott ő minden esetben közbevakkant, ha akadozik a dialógus, unalmas a cselekmény, vagy nem ül egy replika. Blaireau még soha nem tévedett, az ő ítélete nekem szentség, ő az egyetlen megbízható kritikusom.*

A Tosca világsikeréből következtetve, Blaireau kutya az amerikai impresszáriónál valóban többet konyíthatott a drámához . . .

*

Georges *Feydeau*, sikeres francia vígjátékszerző műveit magyar színpadon is sokat játszották — 1899-ben nálunk *Osztrigás Micinek* átkeresztelt komédiáját eredeti címén: *Egy hölgy a Maximból*, nemrégiben újította fel a Vígszínház. A közel félszázada halott színpadi szerző életének fénykorában, amikor dőlt hozzá a rengeteg tantiém, egyszer különös látogatót kapott. Inasa egy ismeretlen úr névjegyét hozta be, majd megjelent a vendég, jól öltözött, disztingvált külsejű úr, s rövid bemutatkozás után nagyobb összegű kölcsönt kért Feydeau-tól.

— *Megbocsásson* — tárta szét kezeit az író, —, *nem értem, hogy ön milyen alapon fordul hozzám kölcsönért. Én önt nem ismerem, sosem láttam, s nem is tudom felfogni, miért kellene nekem az ön számára kölcsönt folyósítanom . . .?*

— *Nézze, uram* — felelte az ismeretlen férfiú —, *én azért fordulok önhöz kölcsönért, mert elvesztettem kitűnő állásomat . . .*

— *De uram!* — csattant fel Feydeau — *ez nem ok arra, hogy kölcsönt adjak önnek. Biztosíthatom, hogy amit ön elvesztett, azt nem én találtam meg.*

Békés István gyűjtése

MERETEK

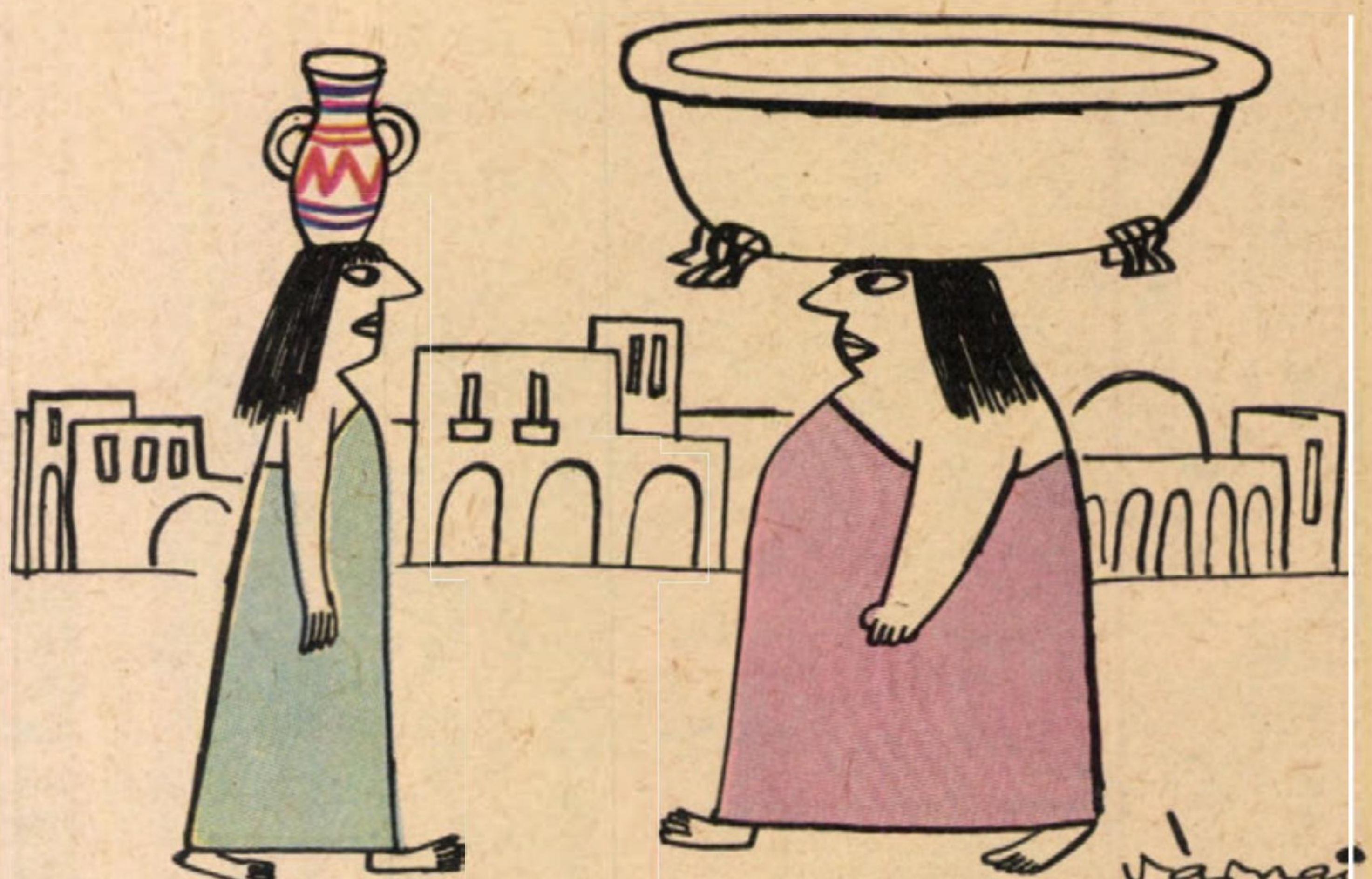

EGYENJOGUSAG

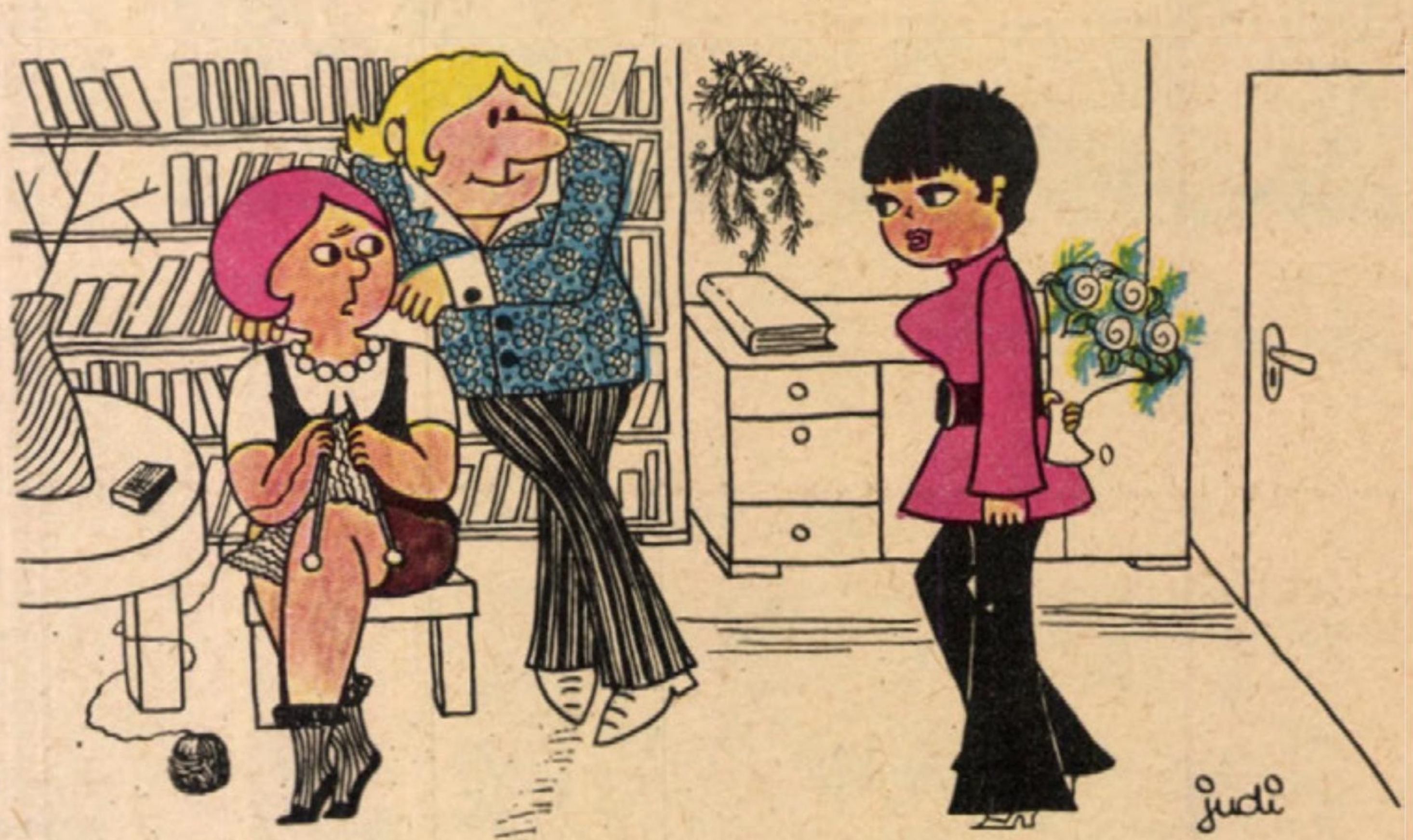

Szeretném megkérni a Lacika kezét . . .

AUTÓBÖRZEN

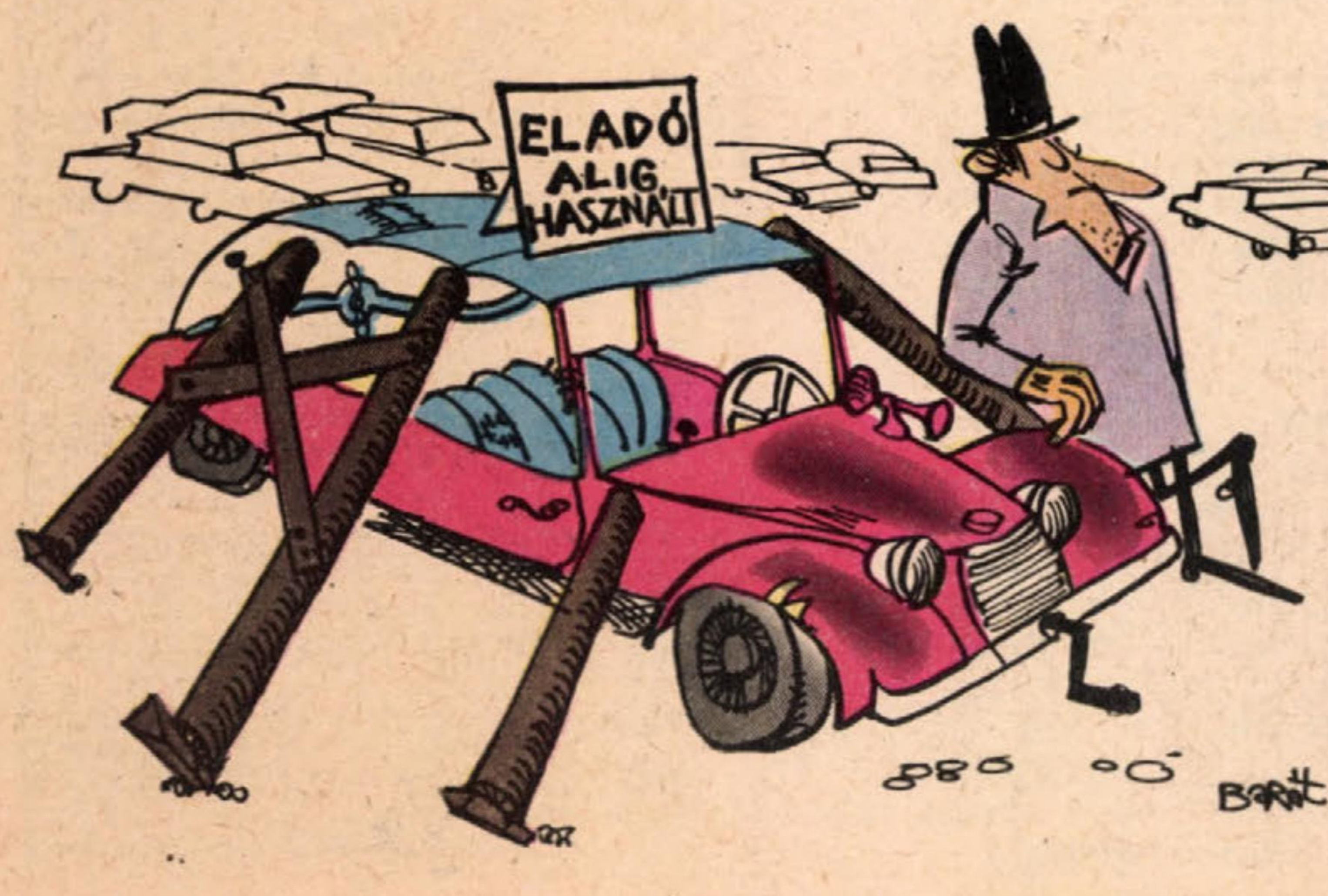

AZ ELSÖ CSÖLAKÓ

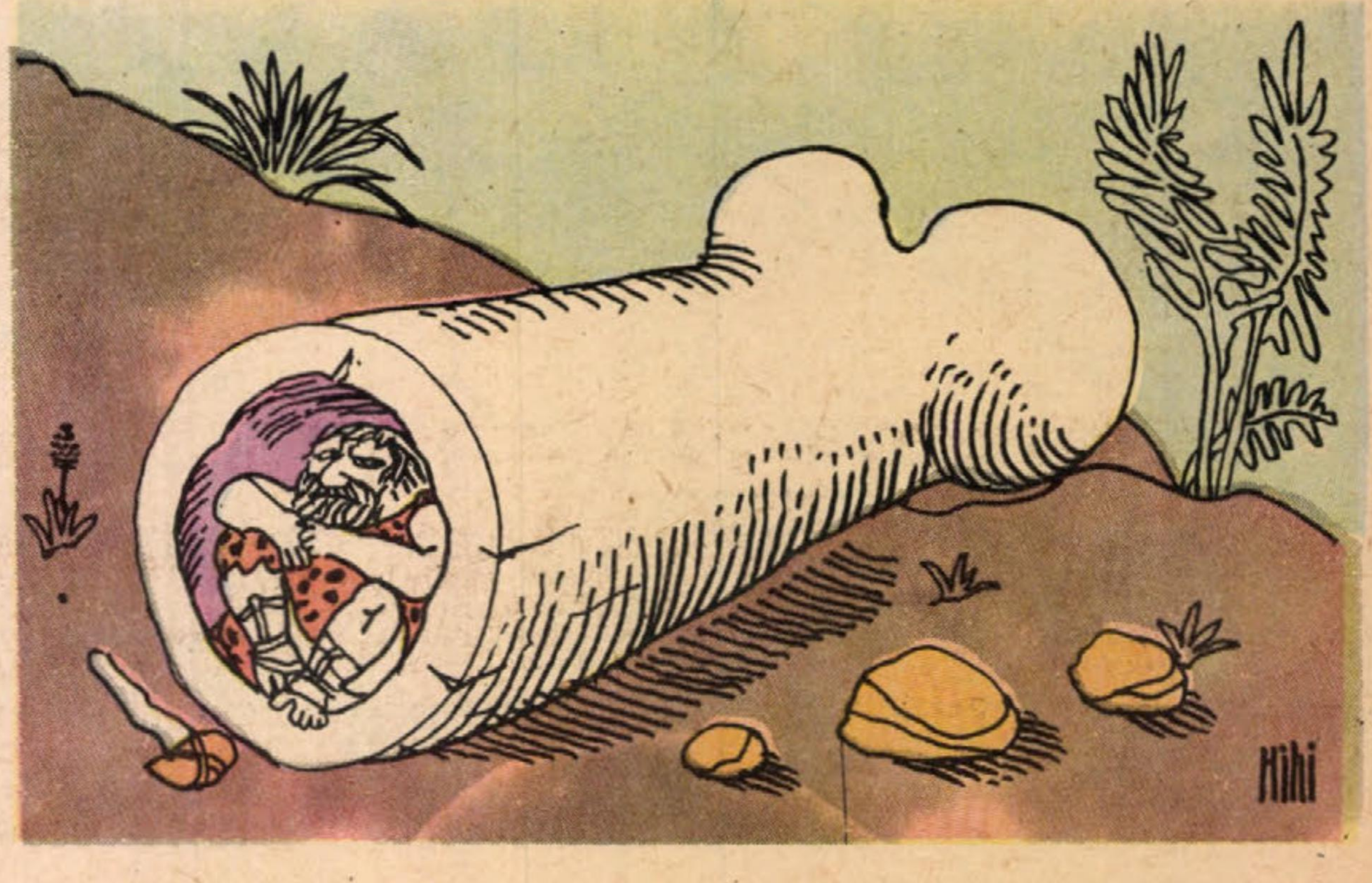

FÜLLENTETT HÍREK

Országszerte kellemes feltűnést keltettek azok a hírek, amelyek a halízű csirkékről keltek szárnyra. A sikerre való tekintettel élelmiszeriparunk kikísérletezte a fordítottját: a baromfi ízű halat. Egyelőre a következő kombinációkat hozzák forgalomba: jérceízű süllő, pulykaízű potyka és strucctojásízű kaviár.

*

Statisztikusok örvendetesnek tartják a szülészeti kórházakban mutatkozó ápolónőhiányt. Miután ugyanis sok bába között, mint az köztudott, elvész a gyermek, a jelenlegi kevés bába között ilyenfajta károsodástól nem kell tartanunk.

*

Cipőipari és kereskedelmi körökben élénk visszatetszést kelt a vásárlók magatartása, akik megrohanták az üzleteket csizmákért. A nagy havazás és az azt követő latyaktenger nem indokolja a csizmahiányt. Ha minden tíz éven felüli nő csak napi tizenöt perccel többet tartózkodnék száraz helyen, az havi 12 ezer pár csizma megtakarítását eredményezné.

*

Az úgynevezett „borítékos" karácsonyi üdvözlő lapok már egy héttel karácsony előtt hiánycikké léptek elő. A Képeslapgyár felkéri kedves vásárlóit, hogy ez évi karácsonyi és újévi szükségletét már húsvétkor elégítse ki.

*

A Centi- és Deciméter-gyár kollektívája meleg ünneplésben részesítette Más Géza irattárost, aki egy taggyűlésen férfias bátorságról tett tanúságot. Felszólalásában ugyanis nyíltan, kertelés nélkül arcába vágta igazgatójának, hogy őt tehetséges, becsületes, jóságos főnöknek tartja.

*

A labdarúgó szakemberek Marseille után nagy bizalommal tekintenek a mexikói világbajnokság elé. Az utóbbi évek ingadozó eredményei ellenére garantálják, hogy a magyar válogatott csapat Mexikóban egyetlen vereséget sem fog szenvedni.

*

Jancsó Miklós, világhírű filmrendezőnk légáramlatokban dolgozik. A Fényes szelek és a Sirokkó meleg fogadtatása után Nemere címen készít új filmet. A jelképes cím úgy értendő, hogy a jövőben Jancsó a sikert nem erre keresi.

*

A magyar korcsolyázó-sport 100 éves jubiláris versenye szép eredményekkel járt. Több korcsolyázónknak sikerült elérnie a 100 évvel ezelőtti időeredményeket!

Szánthó Dénes

Népszámlálás

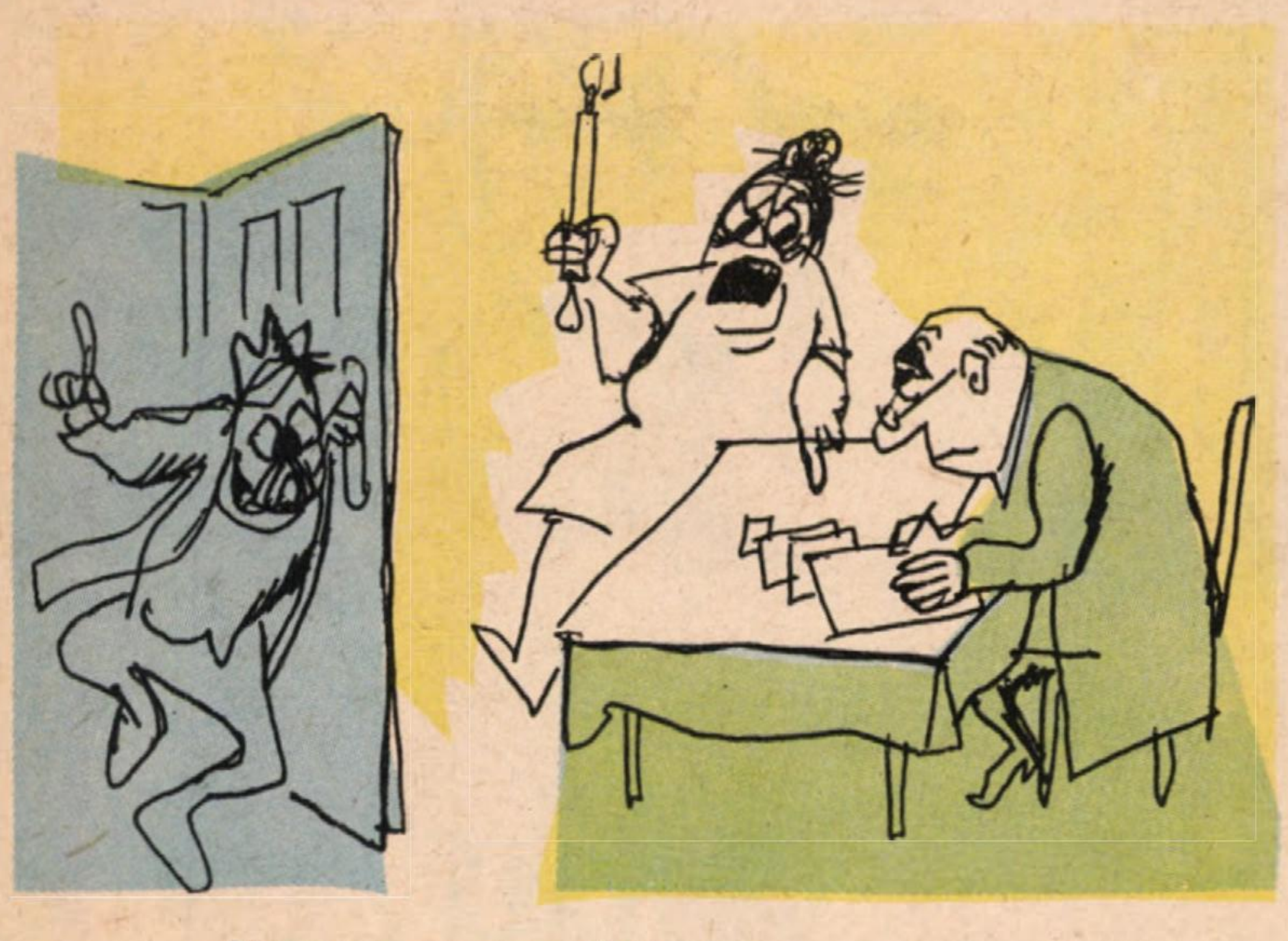

– Hagyja ki az uramat! Most fogom agyoncsapni!

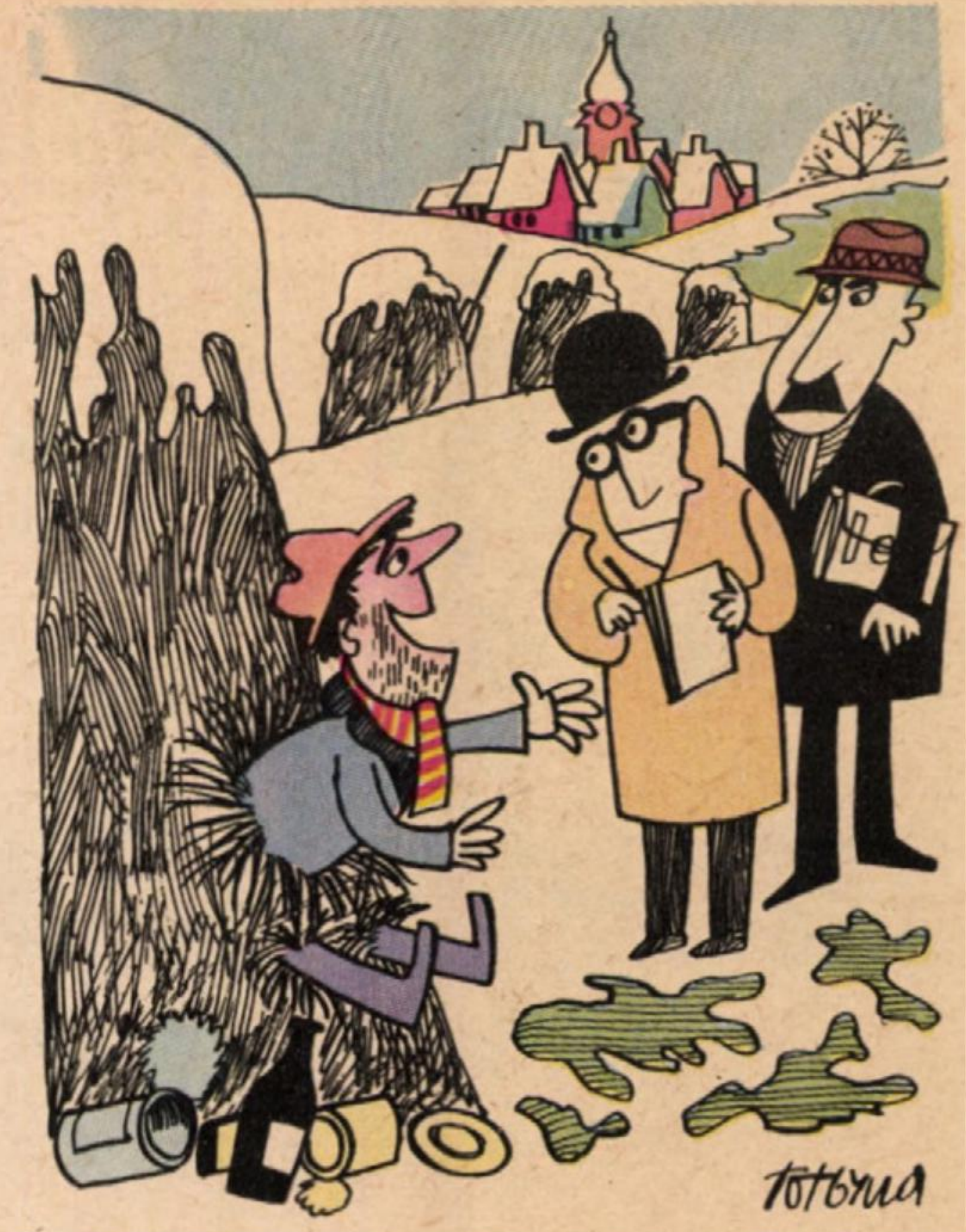

– Jaj, már úgy megijedtem, hogy a tartásdíj miatt keresnek!

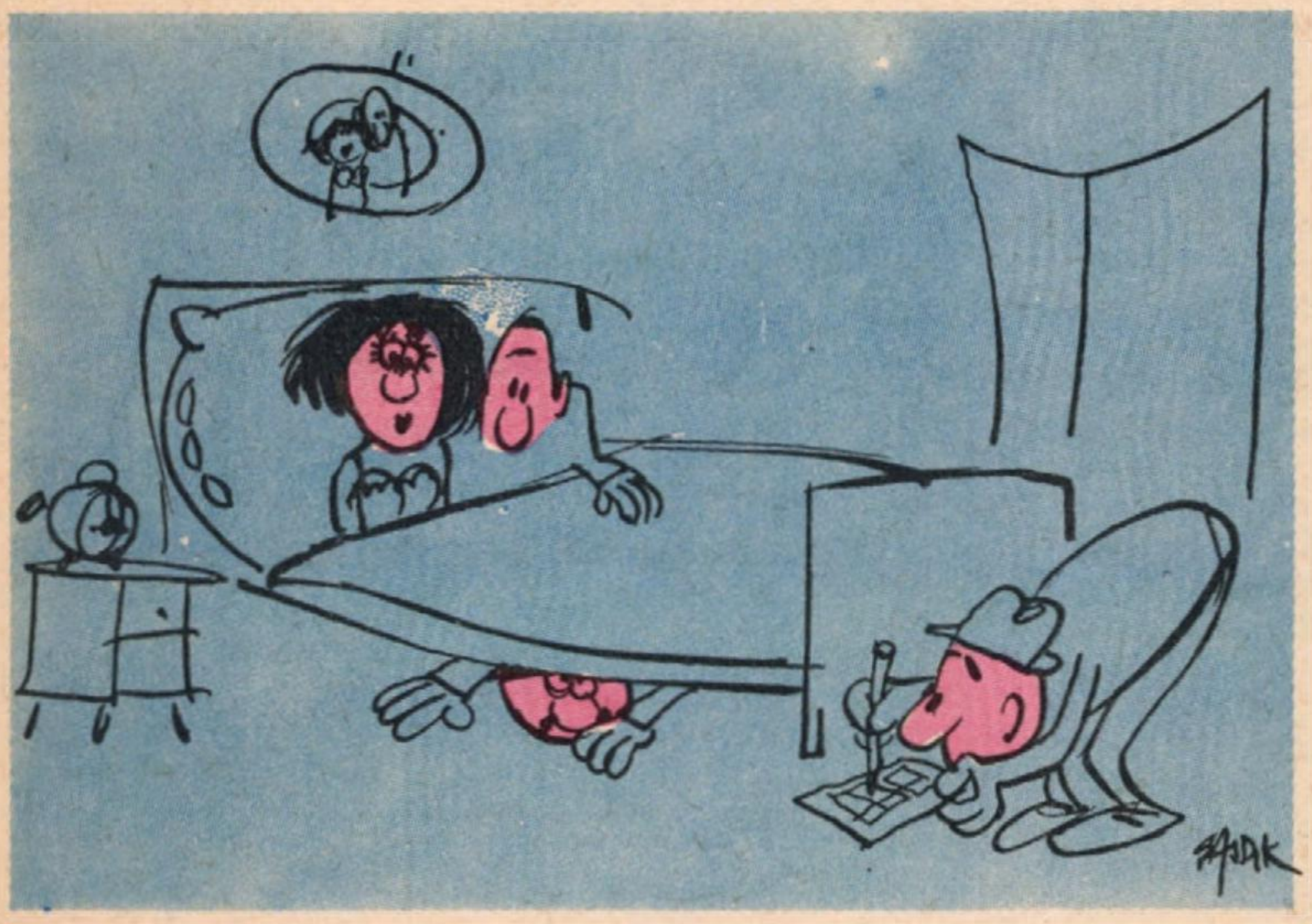

Precíz népszámláló

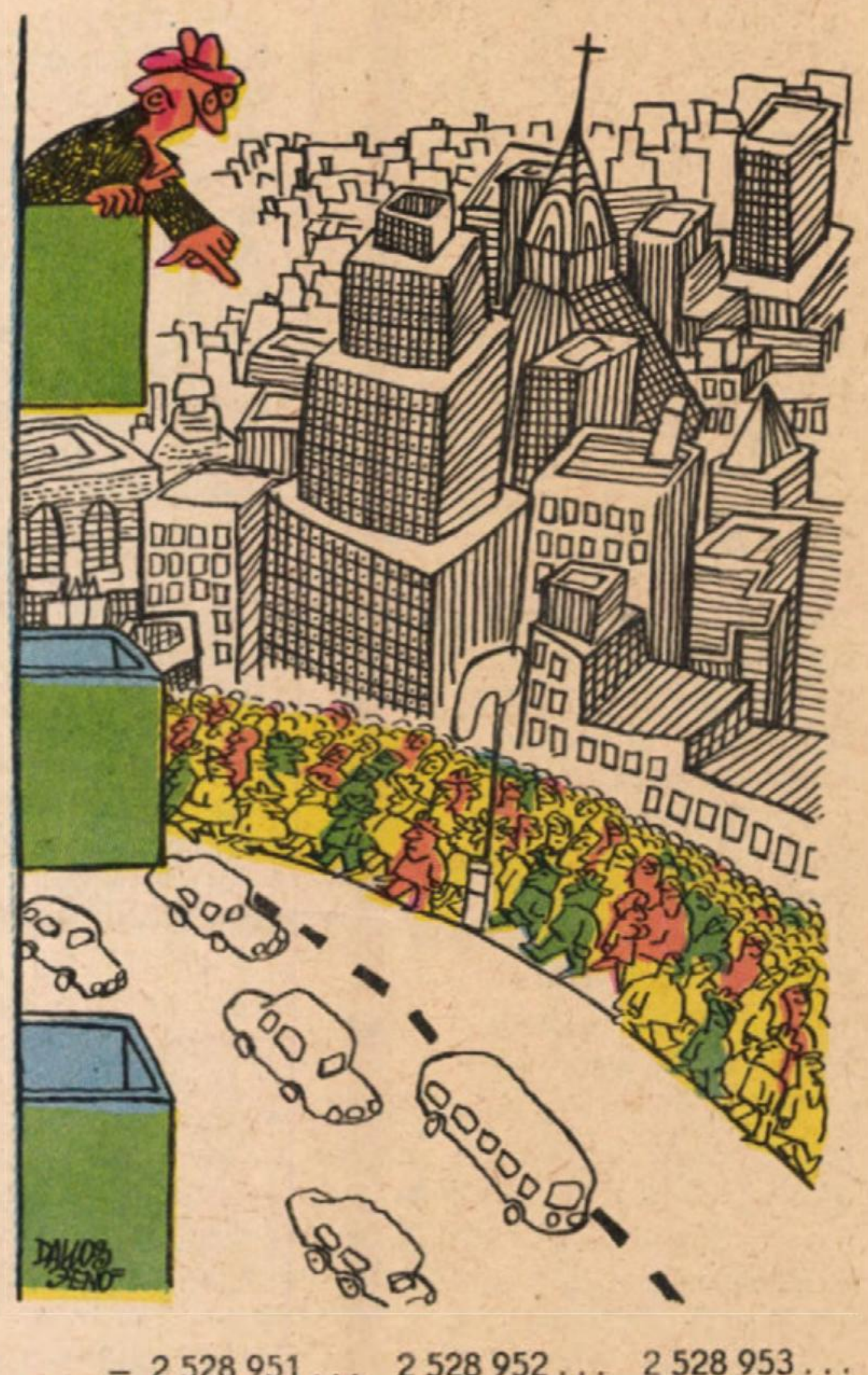

– 2 528 951 . . . 2 528 952 . . . 2 528 953 . . .

FEJLŐDÉS FRANCIAORSZÁGBAN

De Gaulle tábornok időnként rejtélyes nyilatkozatokat tesz visszavonultságában. Legújabb nyilatkozata nem mindennapi szerénységről tesz tanúságot, ami a tábornok esetében egy kissé szokatlan. Ezt mondta ugyanis:

– Amikor átvettem a hatalmat, a francia nép boldogtalan volt. Amikor távoztam, már csak elégedetlen volt. Ez a fejlődés.

KÖNYVESBOLTBAN

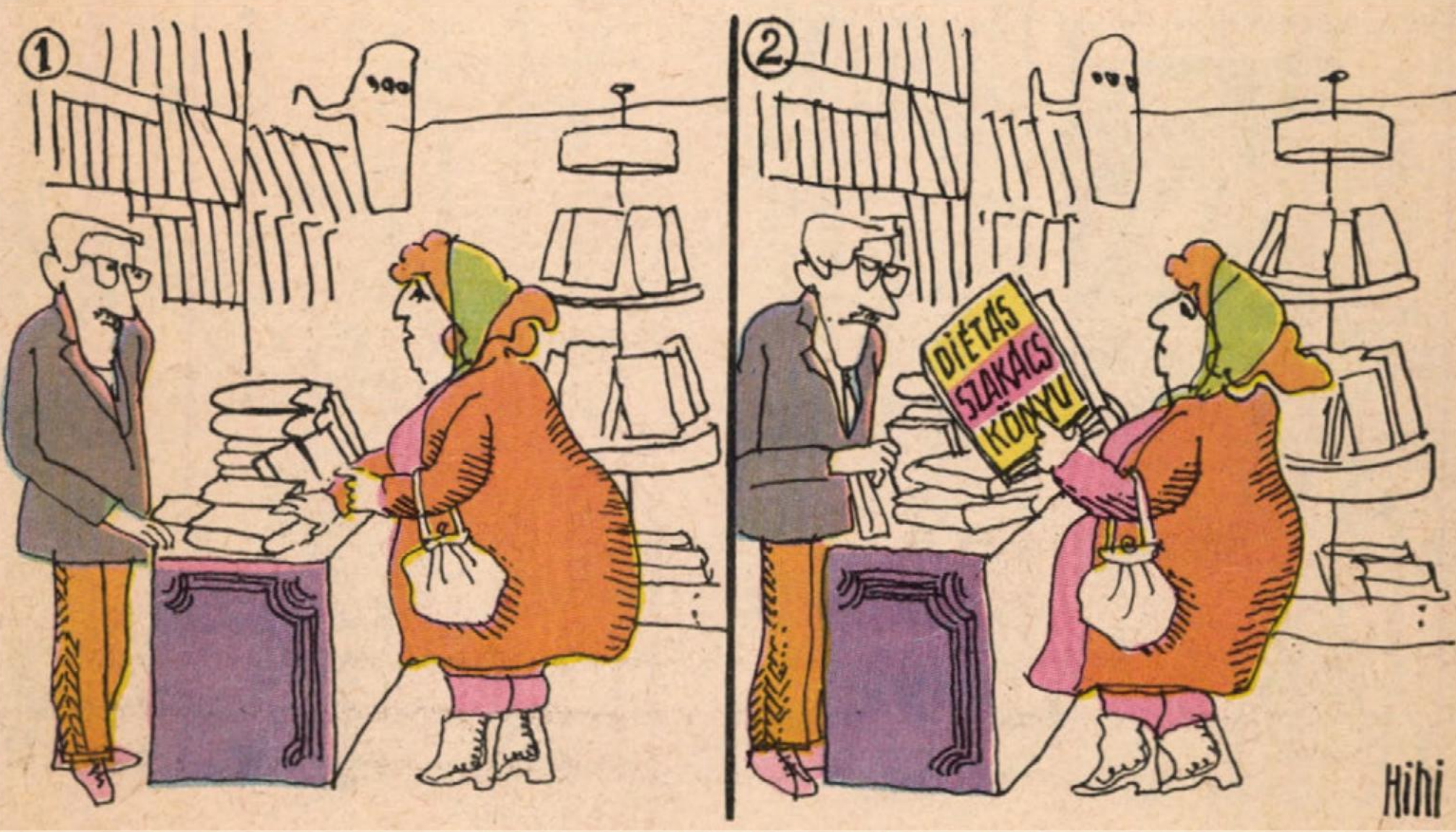

– Tud ajánlani valami jó könnyű olvasmányt?

KEVÉS A NŐ . . .

A legtöbb országban nőfölösleg van, de nem így Ausztráliában! A bevándorolt férfiak panaszkodnak, hogy nem tudnak megnősülni, mert kevés a nő és nem jut mindenkinek. Arról nincs szó, hogy Ausztráliában bevezessék a többférjűséget, de az bizonyos, hogy az ausztrál nők igen magasan hordják az orrukat, mint afféle hiánycikkek. Férfiból viszont bőséges a választék.

A nőhiány miatt vándorolt vissza Angliába egy férfi. Lépését így indokolta meg:

– Rendkívül hiányzott Ausztráliában az, hogy a nők körüludvaroljanak. Ők ezt a férfiaktól várják. Hol vagyunk, a középkorban?

HANGERŐ

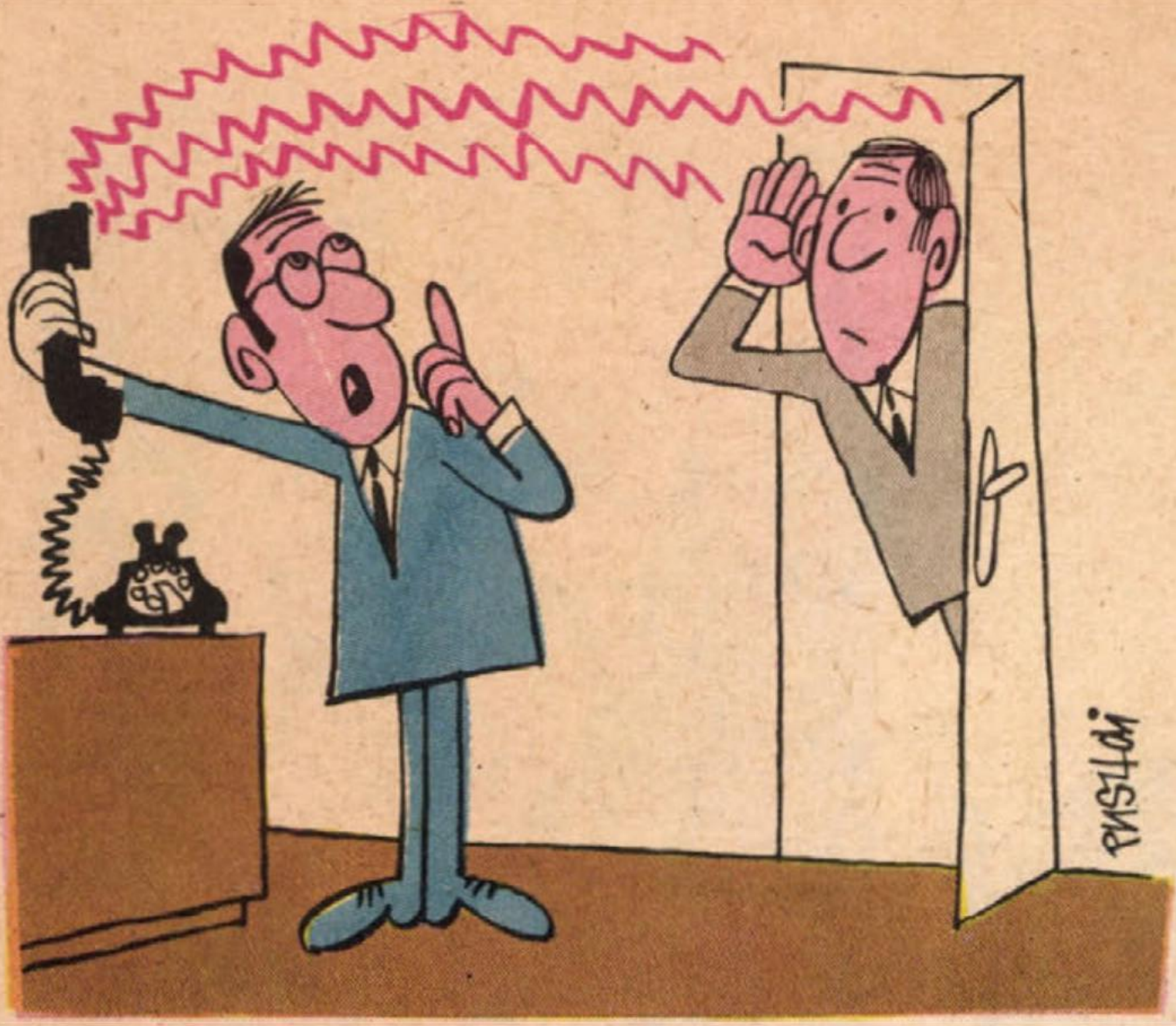

– Nincs itt a főnök, csak a hangja...

AZ IRODALMI DÍJ UTÁN

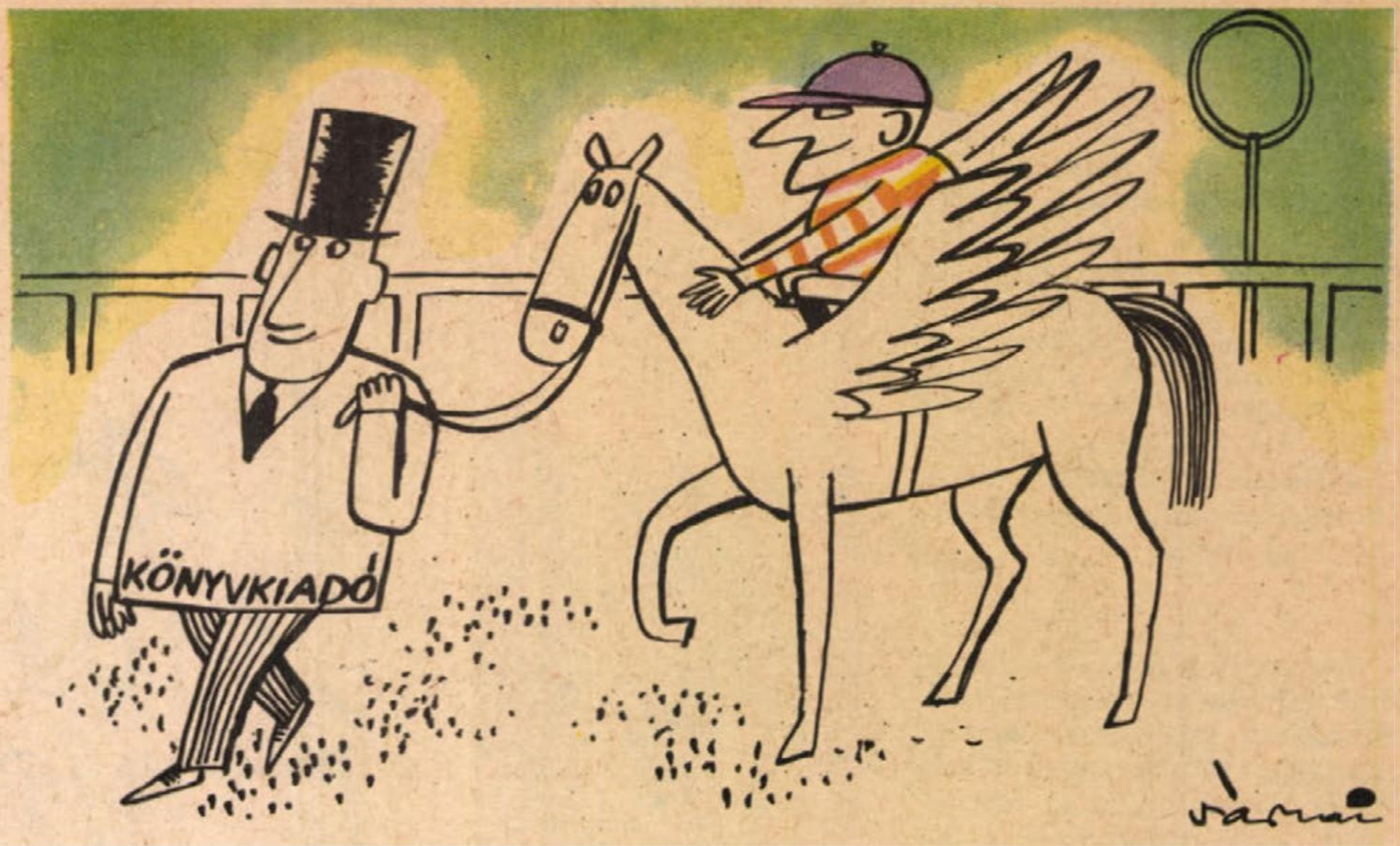

humorügyben Várkonyi Zoltánnál

Ne is haragudj, de úgy jöttem hozzád, mint a kényelmes vevő ama áruházba: „Vásárolj mindent egy helyen!" Egy személyedben hármat szeretnék vallatni a humorról: a színészt, a színházi rendezőt és a filmrendezőt.

— Te viszont ne haragudj, ha egy személyemben olyan mogorva leszek, mint ama áruház összes eladója sokadikán.

— Jöjjek máskor, most rossz a hangulatod?

— Attól félek, hogy humorügyben egyhamar nem lesz jobb a hangulatom.

— Látom, a külsődet megváltoztattad evvel a szép szakállal, de a belsőd, a közismert humorod...

— Erre a szép szakállamra esküszöm — csap szavamba keserű mosollyal Várkonyi Zoltán —, hogy a humorom a régi. Szeretem a humort, vállalom a humort, művelem a humort, azaz művelném, ha... — nagyot nyel, aztán mégis kimondja —, ha nem lennének egyre többen azok a kritikusok és más illetékesek, akikről már nemegyszer megemlékezett a Ludas Matyi is.

— Azokra gondolsz, akik könnyezve kacagnak végig egy előadást, s azután elmarasztalják?

— Elmarasztalják — bólint —, ha csak „elmarasztalnák"...! Levágják, kibelezik, vagy — megcsillapodik — még csak nem is bántják. No, azért nekem már egyszer-kétszer a vállamat is megveregették a humoromért. Az a helyzet, hogy egy közepes színmű, vagy filmdráma több megbecsülést jelent írónak, rendezőnek, színésznek. mint a legkitűnőbb vígjáték.

— Emlékezve néhány főilletékes nyilatkozatára, valamint újságcikkekre, nem hiszem, hogy hivatalból üldözik a humort.

— Erről szó sincs, különösen a nyilatkozatokban és elméleti cikkekben. Sőt buzdítanak, bátorítanak, olykor még anyagi javakat is ígérnek. Mi az ilyen felszólításokat mindig komolyan vesszük, annál is inkább, mert a közönség humorigénye óriási. Előkerítünk egy vígjátékot, nagy jókedvűen megcsináljuk és akkor... Az az igazság, hogy a humor „megmérése" roppant nehéz. Sokszor egy hajszál választja el az egészséges humort az ízléstelenségtől, sok fordulhat meg egy mozdulaton, egy hangsúlyon, no meg a közönségen. Ugyanis — természetesen ezt csak a színházra értem — a vígjátéknál sokkal lényegesebb a kölcsönhatás, mint a színműnél. Előfordul, hogy a nézőtéren ülő ezer ember — mintha összebeszélt volna — semmin nem nevet. A következő előadás ezer embere pedig ott is nevet, ahol nem kellene. Hogy van ez? Még nem tudta megfejteni senki — világviszonylatban sem! Nos, érthető — de nem megbocsátható —, hogy az a bizonyos illetékes kicsit bizonytalankodik, tehát... Szóval a dicséret mindig kockázatosabb. Mindebből aztán megérti a színház és a filmgyár, hogy ha nem csinál vígjátékot, abból baj nem lehet.

— Ismerek lelkiismeretes kritikusokat, akik el is olvassák a színdarabnak, a filmnek a szövegkönyvét.

— Ez igaz. Csakhogy a humor más olvasva és más előadva. Itt van például Karinthy Frigyes és Rejtő Jenő. Micsoda eredeti humoruk van, de ez a humor jobbára szóbeli humor, hiába próbálkoznak vele filmen, színpadon — nem érvényesül igazán. Ugyanakkor talán egy — olvasva — kevésbé nívós humorú műből kitűnő előadás kerekedhet.

— És volna ilyen?

— Sajnos, mai magyar vígjáték — az előbb említett okok miatt — alig születik. Nagy kár, mert a magyar humor exportképes. Így viszont mi vagyunk kénytelenek importálni. Rendszerint angolt, amerikait, az ő humorukat szeretik nálunk a legjobban.

— A múltkoriban Illyés Gyulával beszélgettem erről. Ő épp azt fejtegette, hogy a magyar humor a franciával rokon.

— Az ember nem mindig a rokonát szereti a legjobban.

Nevetünk.

— Örülök, hogy csak ijesztgettél a nagy mogorvaságoddal.

— Hát igen... Mit csináljak? Javíthatatlan optimista vagyok. Bízom abban, hogy az illetékesek mihamarabb megértik és elismerésükkel aláhúzzák a vígjáték fontosságát, mert — föláll, szakállas prófétaarcából kicsillog a nagy komédiás tekintete — bizony mondom néktek, hogy az emberek egy vidáman, derűsen eltöltött este után másnap komolyabban dolgoznak.

Sólyom László

NŐI DOLGOK

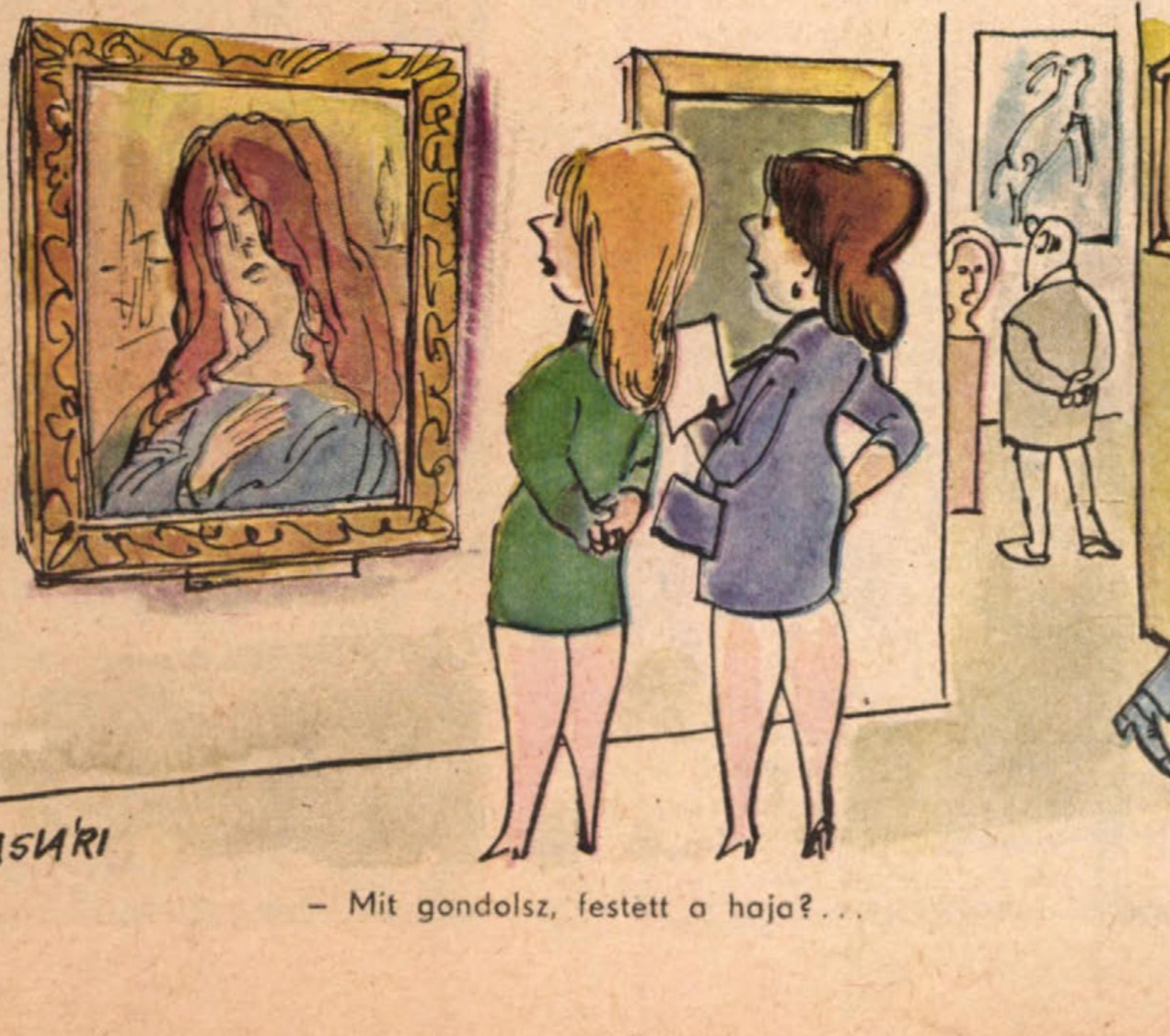

– Mit gondolsz, festett a haja?...

JUBILEUM

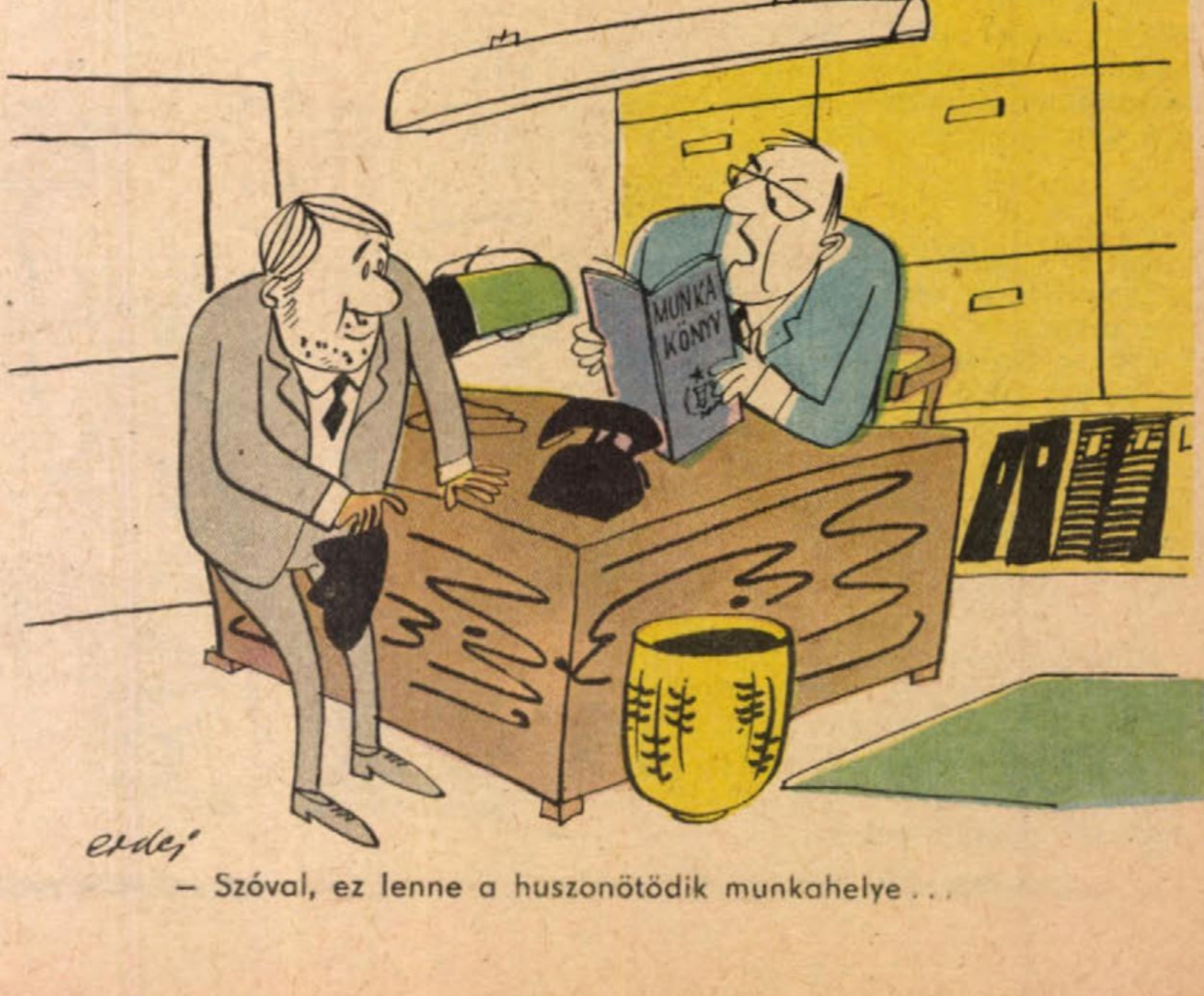

– Szóval, ez lenne a huszonötödik munkahelye...

NEHÉZ VIZSGÁLAT

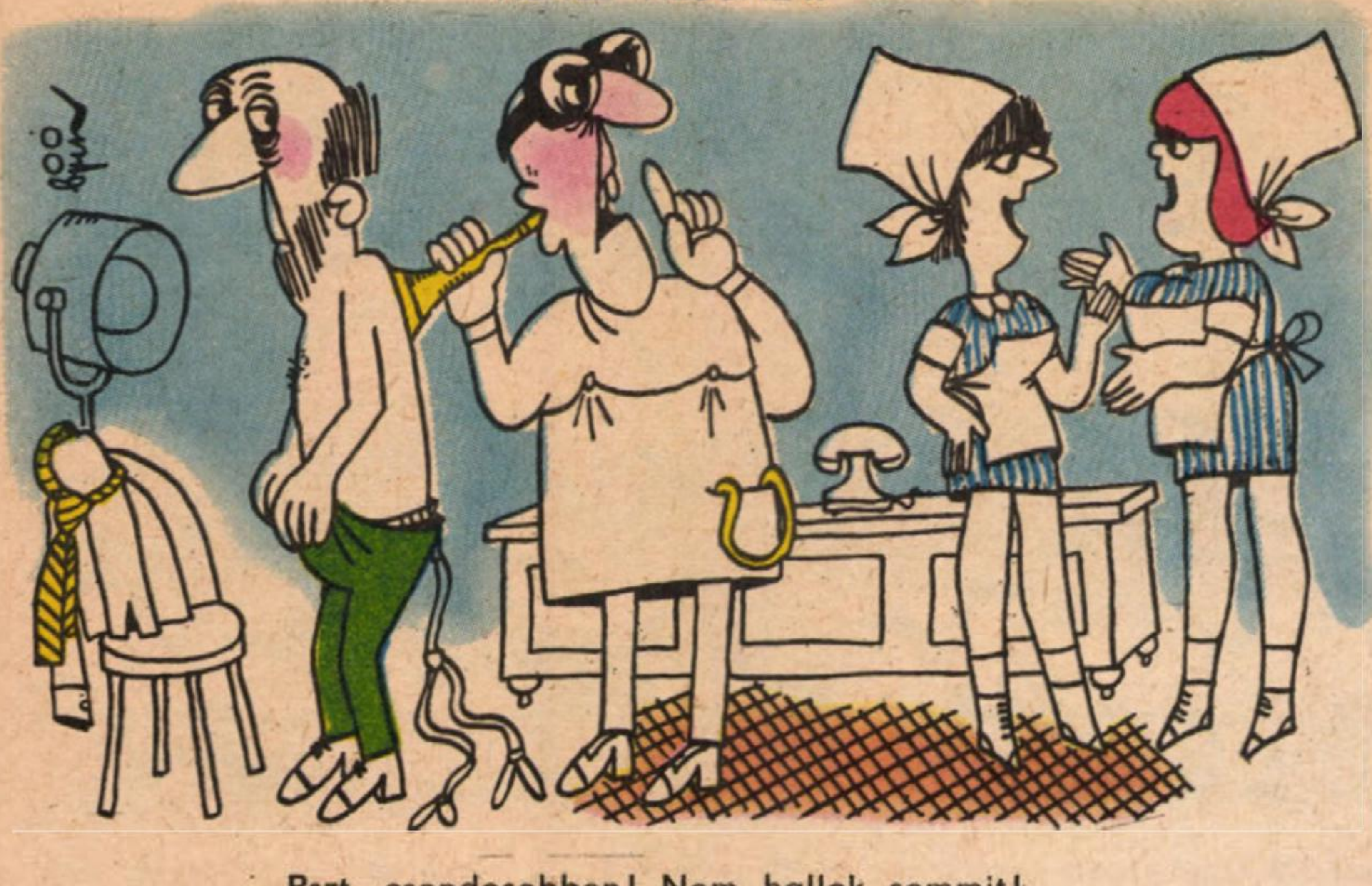

– Pszt, csendesebben! Nem hallok semmit!...

A BRIT OROSZLÁN

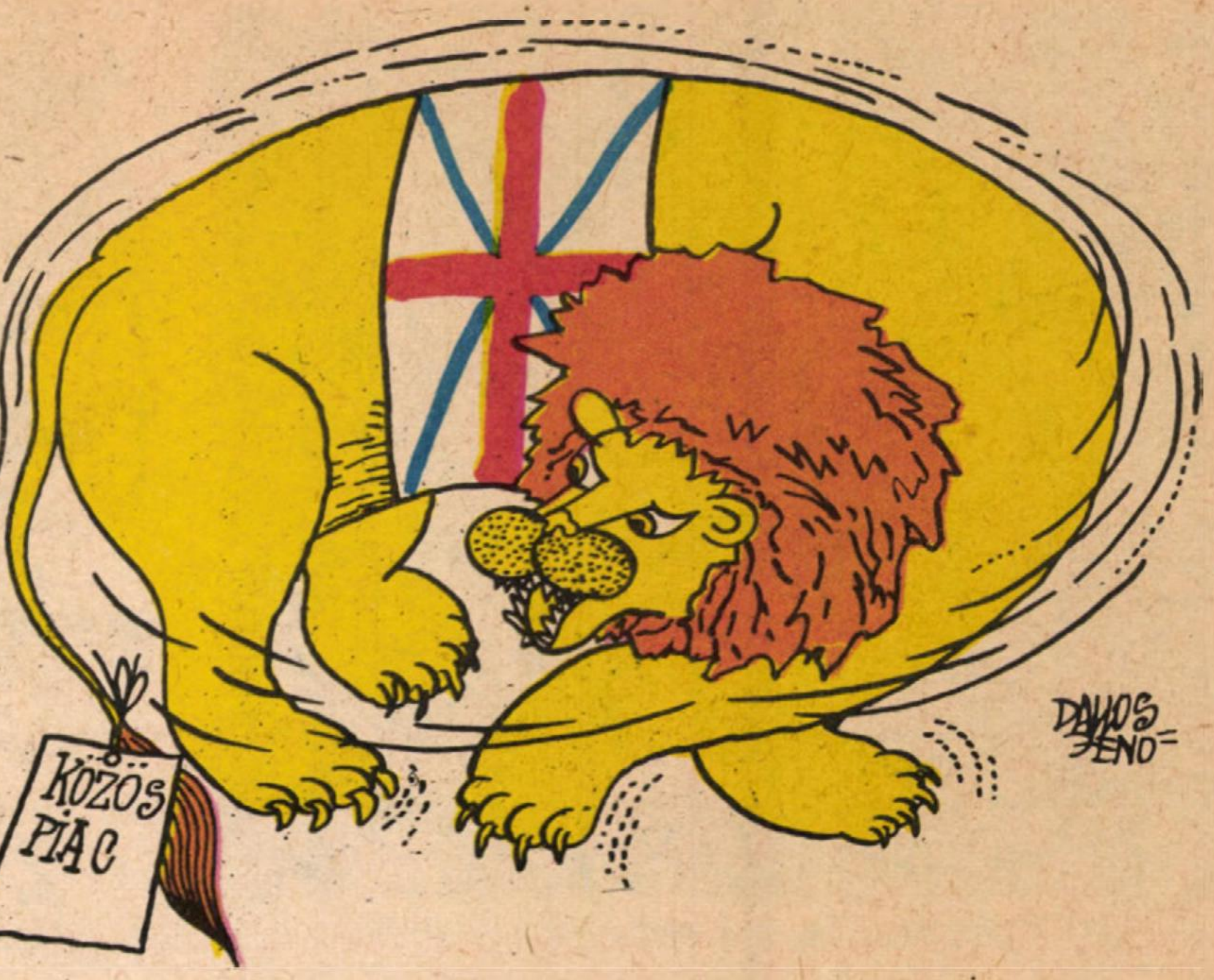

BÜSZKESÉG

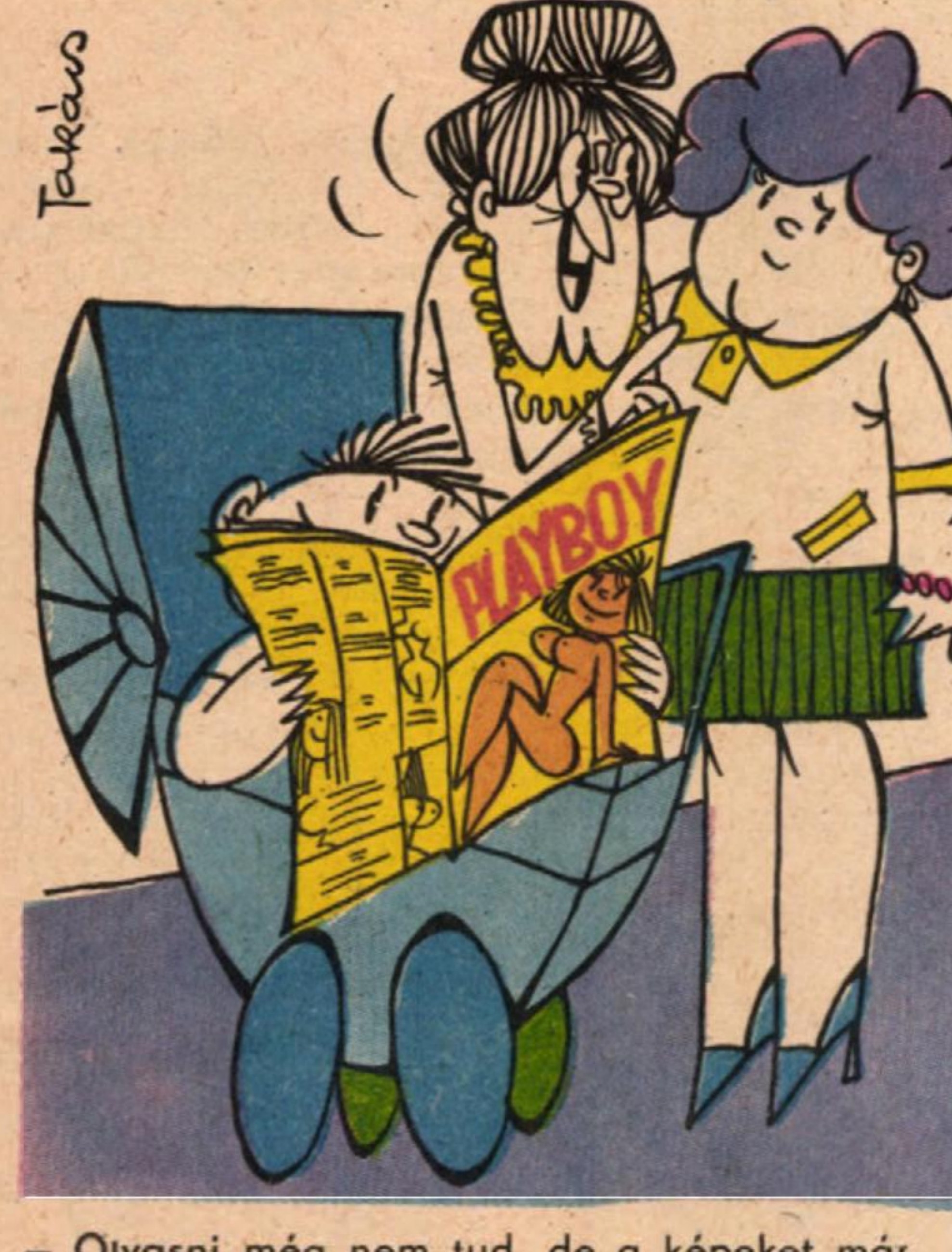

– Olvasni még nem tud, de a képeket már megérti!

A BÁTOR ALABAMAI

Egy néger érkezik a mennyországba Szent Péter elé:

– Megérdemlem, hogy bejussak, mert hősi cselekedeteket hajtottam végre. James Smith vagyok. Néger létemre beleszerettem egy fehér lányba és feleségül vettem Alabamában,

– Mikor?

– Tíz perccel ezelőtt...

KÜZDELEM A KILÓK ELLEN

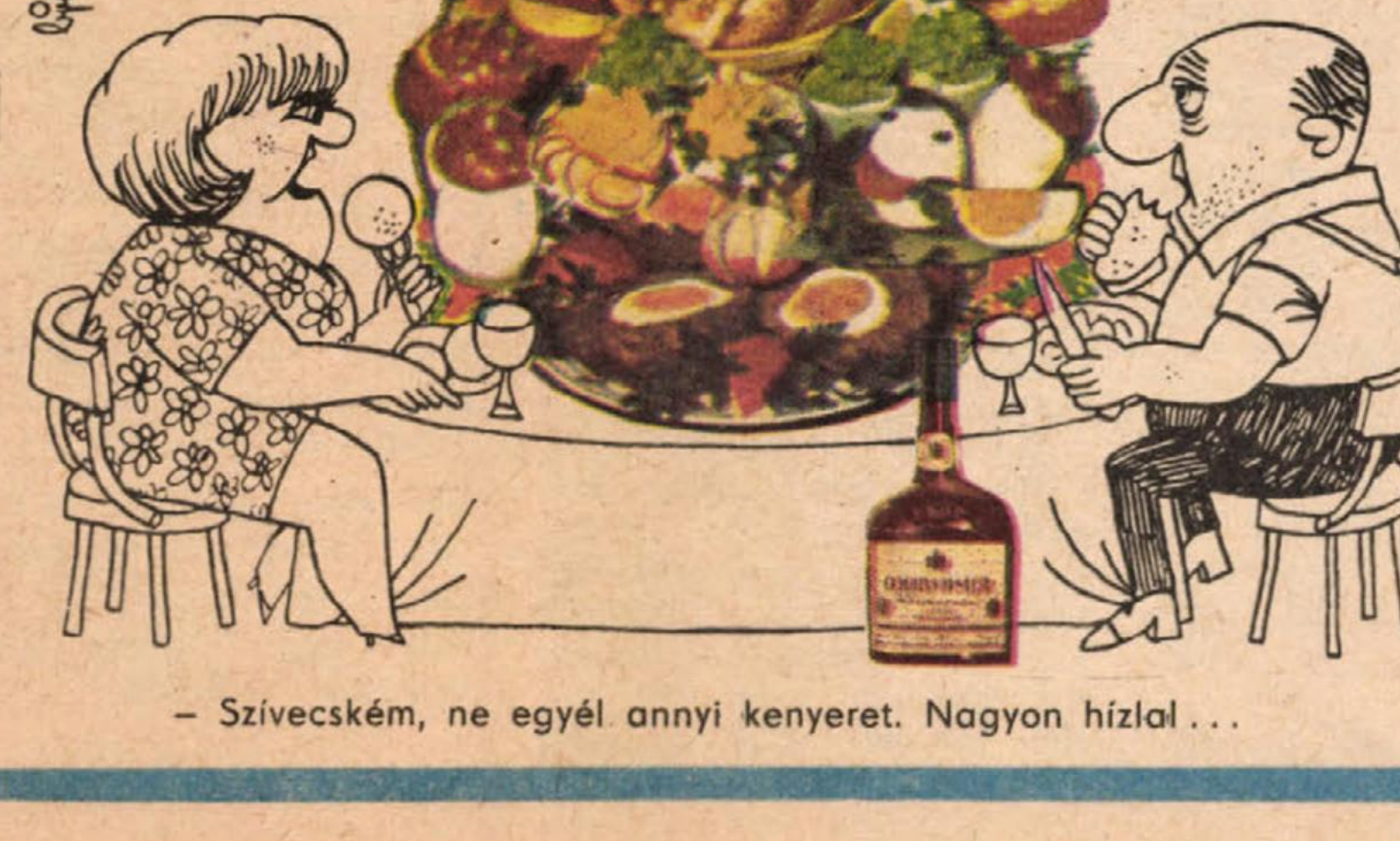

– Szívecském, ne egyél annyi kenyeret. Nagyon hízlal...

GOVIB

Az öreg Galagonya Márk, hajdani erdő-, majd munkakerülő, nyugalmazott orvvadász, ott él ma is Bükköstahonyán, a Bükk-hegység ősrengetegében. Ott sétálgat és termékeny tűnődés közben hosszú, fehér szakállával szelíden söprögeti az avart.

Amikor legutóbb találkoztam vele — véletlenül nem az erdőben, hanem egy pesti eszpresszóban, ahová szerény Wartburgján néhanap be-beruccan —, rezignáltan panaszkodott.

— Manapság egyre nehezebb az élet. Hogy egy kicsit boldoguljon az ember, mindig ki kell agyalni valami egészen újat.

Ismertem már az öregnek nem egy furfangos ügyét, s ezért megkérdeztem:

— Dehát Galagonya bátyám, csak nem megy a szomszédba új ötletért?

Az öreg ravaszul elmosolyodott:

— Dehogynem. Legújabb ötletemet a bükköstahonyai víkendházak szomszédsága adta. Muszáj volt már valamihez kezdeni, hogy a mindennapi Napóleon-konyakra teljen. Szóval, tenni kellett már valamit. Választhattam: vagy fát aprítok ötszázért, vagy elmegyek éjjeliőrnek.

— Dehát az sem hoz többet

— vetettem közbe. Galagonya legyintett:

— Ez az éjjeli őrizés, amiről én beszélek, egészen más természetű. És egy kicsit többet is hoz a konyhára.

Körülnézett, nem hallja-e valaki, azután elmondta:

— Nem álltam én sehova. Én magam vagyok a magam munkaadója. Mint az egyszemélyű vállalkozás vezetősége, az egészet azzal kezdtem, hogy csináltattam egy bélyegzőt és a hétvégi házak tulajdonosainak körlevelet fogalmaztam. Százhúsz példányban sokszorosítottam, mert éppen annyi Bükköstahonyán a víkendház és nyaralótulajdonos.

Felmutatta a körlevelet. Abban többek között ez állt:

„...ezért hát a Govib, a Gondozási és Vigyázati Bizottság 1970. január tizediki csúcsértekezletén, amelyen a tagság teljes létszámmal megjelent, elhatározta, hogy megszervezi a bükköstahonyai hétvégi házak őrzését, a tulajdonosok nyugodt alvása érdekében és — e célból szerződtetvén egy megbízható, éber és fölöttébb lelkiismeretes éjjeliőrt, aki — neveztessék csősznek vagy bakternek — szöges gonddal vigyáz a tisztelt tulajdonosok tulajdonára, megvédvén nyaralóikat tolvajoktól s egyéb, különb-különbféle illetéktelen egyének behatolási kísérleteitől. A megőrzés, amely az egész téli idényre szól, tulajdonosonként mindössze kétszáz forintba kerül, mely összeget a Govib mellékelt csekkszámlájára kéretik haladéktalanul befizetni. Megjegyezni kívánjuk még, hogy csak azon víkendházakra terjed ki a szorgos ügyelet, melyek után az őrzési díj befizettetik. Aki azonban e díjat beküldeni elmulasztja, annak birtokáért, az előfordulható betörés esetén semminemű felelősséget nem vállalhatunk.”

Galagonya kérdőn nézett rám, várta a hatást.

— No, mit szól hozzá?

— Ügyes, ügyes — bólogattam.

— Mit ügyes! Pontos, bizalomkeltő és célirányos. És a stílusa se kutya.

— Hát igen, elismerem. És volt-e eredménye?

— Azt meghiszem. Kettő híján valamennyien beküldték a kétszáz forintokat.

— És maga, Galagonya bácsi, hogy győzte őrizni azt a nagy területet? Nem könnyű százhúsz víkendházra vigyázni...

— Nem volt nekem gondom csak kettővel.

— Kettővel?

— Hát. Amelyiknek a gazdája nem fizetett. Azokkal, nem mondom, volt egy kis fáradságom.

— Nem értem. Éppen azzal a kettővel törődött?

— Hát persze. Példaadás végett. Be kellett azt bizonyítani, hogy a fukar ember mindenre ráfizet. Mit sajnálják a Govibtól azt a potom kétszáz forintot! Annak a kettőnek, egy borús éjszakán, mindene eltűnt a nyaralóból.

— Sejti, ki volt a tettes?

— Nem sejtem, hanem tudom.

— És feljelentette?

— Hogy képzeli? — mondta csendesen Galagonya Márk, és cinkosan hunyorított felém. — Csak nem jelentem fel a munkaadómat...

Barát Endre

AZ ELSŐ KÉRDÉS A FÖLDÖN

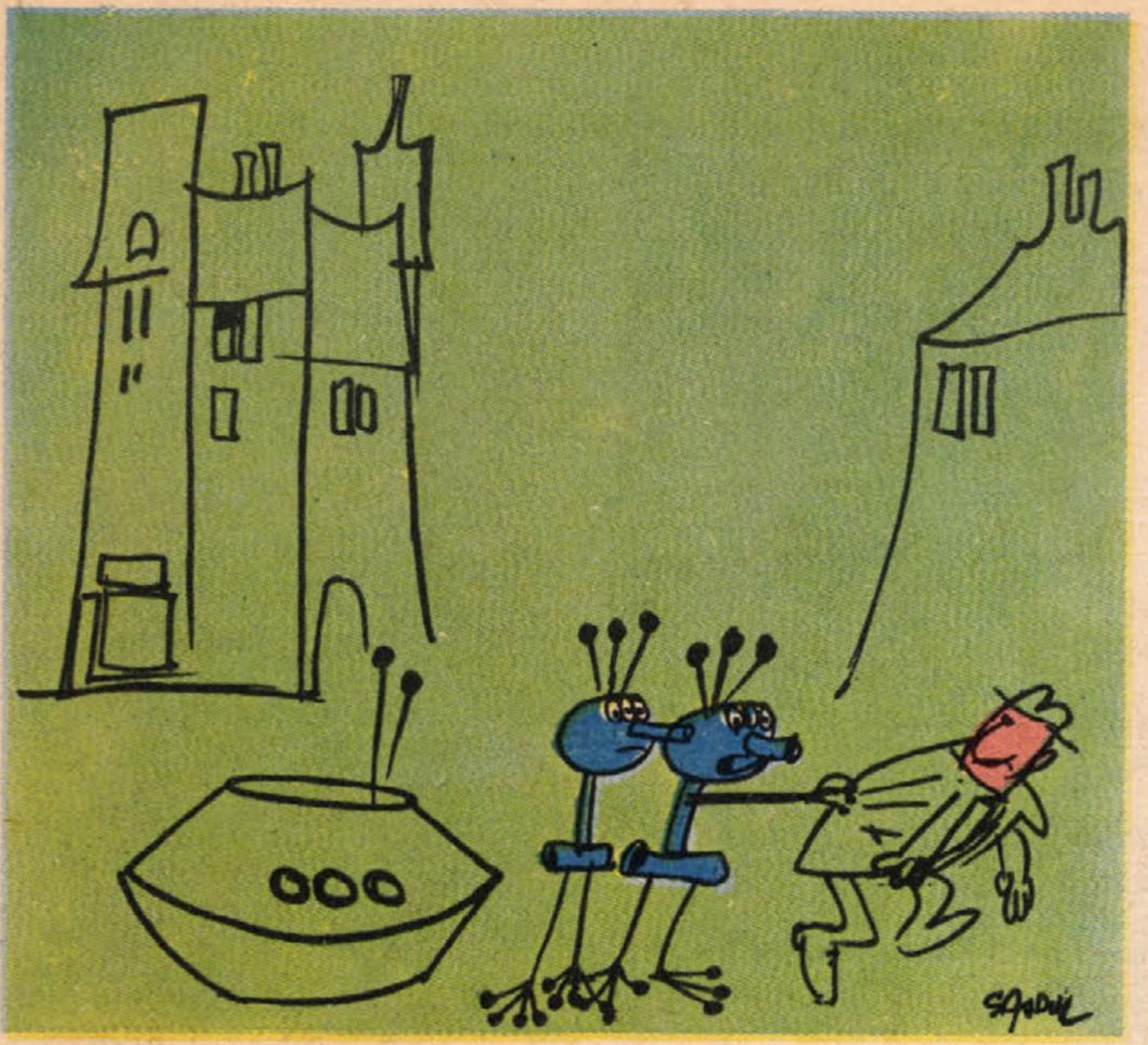

– Igaz, hogy baj van maguknál a focival?

A JÓ EMBER

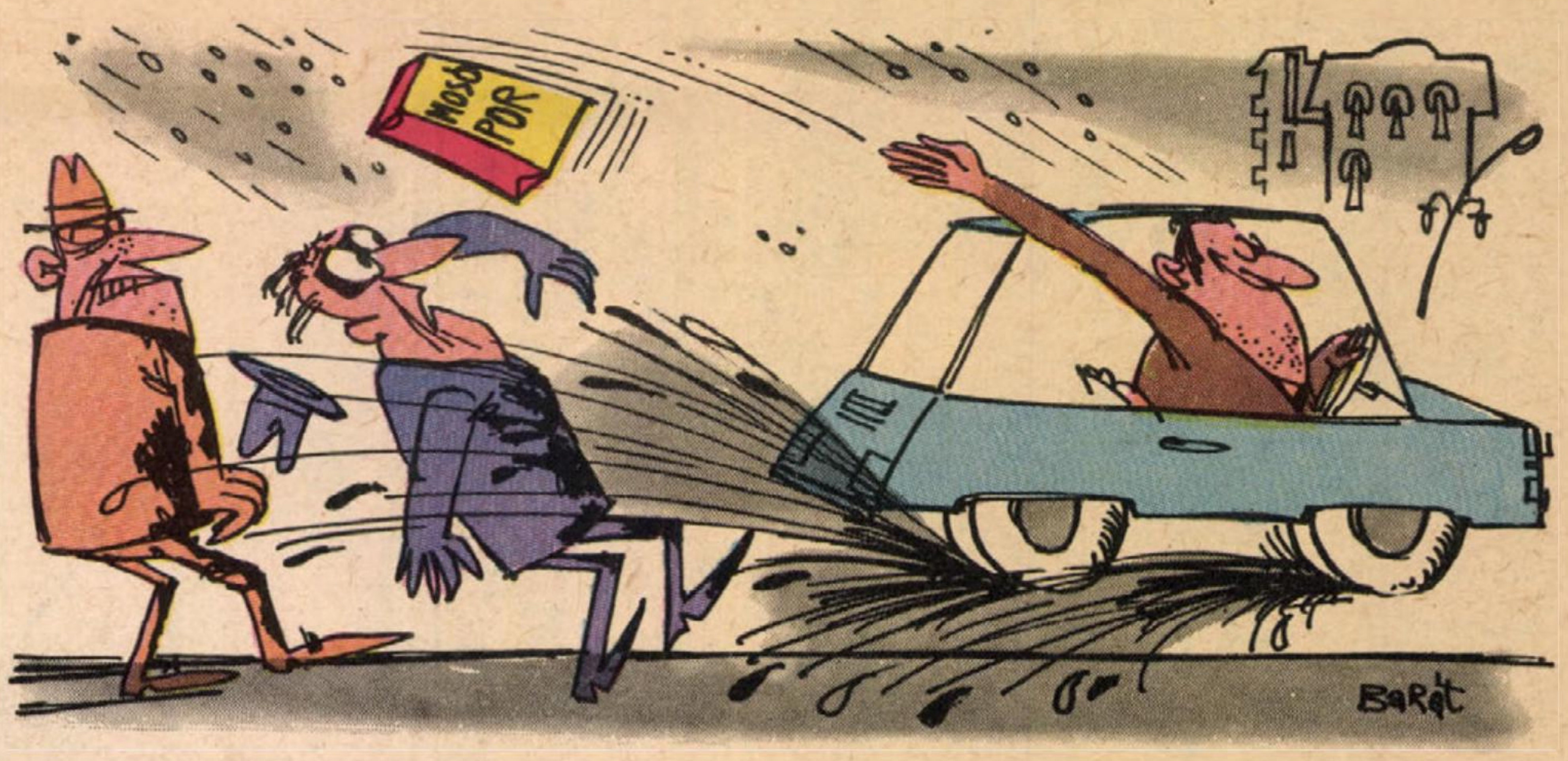

SIKER

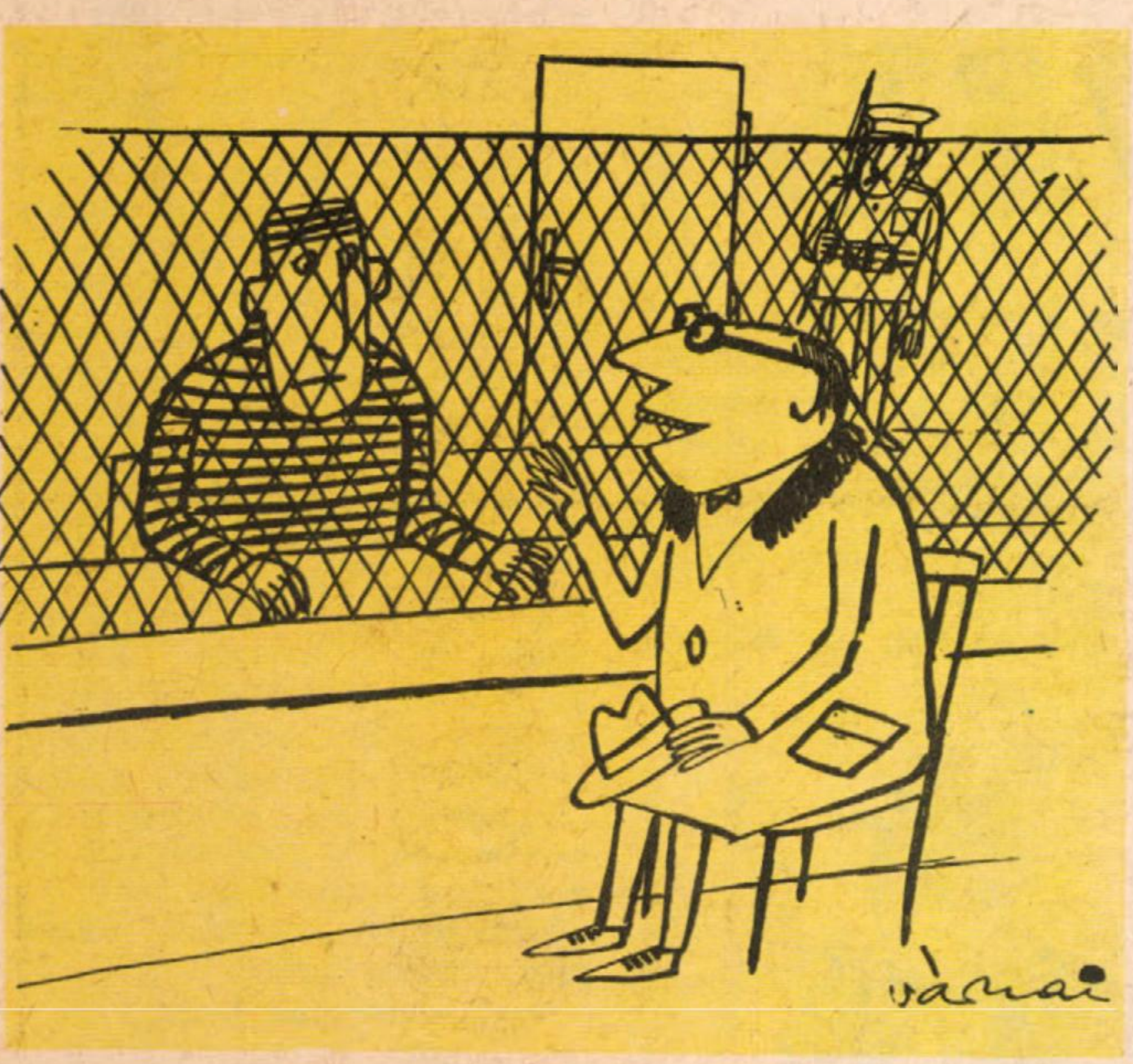

– Csak gratulálni akartam, remek voltál a Kék fényben!

DIVATHÖLGY

Magasra tartott orral jár az utcán,
a férfiszem előtt egy kissé furcsán,
mert bár bundája kifogástalan
és csinos lábán prémes csizma van,
de úgy tesz, mintha nem tudna felőle,
középen mennyi látszik meg belőle.
– Megfázik! – szólnál, hisz combjai pőrék,
de hallgatsz, még az is kihozza sodrából,
hogy ott egy fiú a nyomában gázol.
Rá is szól hamar, förtelmes szigorral:
– Rendőrt hívok, ha el nem megy azonnal!
– Ne izguljon – szól a fiú szerényen
s valamit mutat nyitott tenyerében.
– Úgy gondolom, tán jobb, ha felteszi
a műszempilláját! El tetszett veszteni!

Lovászy Márton

Állhatatos szerelem

Kedves fiú maga, Laci — mondta Klárika és úgy nézett rám azzal a két szemével, hogy a gerincemben 220 voltos kóboráram kezdett cirkulálni és alapjaimban rázott meg. — Csak az a baja — folytatta —, hogy túlzottan gyáva...

Még aznap adtam két pofont az osztályvezetőmnek, természetesen úgy, hogy Klárika a nevezetes aktus tanúja legyen.

Klárikának nagyon tetszett a merészségem, meg is simogatta az arcomat és azt mondta:

— Bátor fiú maga, Lacika, de azért lehetne egy kicsit megfontoltabb.

Ettől kezdve kétszer meggondoltam, mielőtt felpofoztam volna az osztályvezetőmet és kézállást csináltam a hivatal negyedik emeletének egyik nyitott ablakában.

— Minden rendben lenne magával Lacili — sikongott Klárika —, és ha egy kicsit fiatalosabb lenne, talán... — mondta és jelentőségteljesen elhallgatott, de a szeme tovább beszélt és én értettem a szózatot.

Mindenki előtt nyilvánvaló, hogy ezek után beszereztem egy farmernadrágot, megnövesztettem a hajamat és a fülemhez állandóan egy táskarádiót szorítottam. A zene ütemére ringatózva mentem a folyosón, közben természetesen megfontolt és merész is voltam.

Klárika örömmel szemlélte átalakulásomat és csak azt hiányolta, hogy nem vagyok elég komoly.

Ezért néha ejtettem néhány könnyet, miközben fülemben a tánczenei koktél dörömbölt, és felpofoztam egy bokszbajnokot, természetesen körültekintő megfontolás után.

— Többet foglalkozhatna a tudományokkal. A modern ember nem élhet természettudományos műveltség nélkül — vélte Klárika.

Az egyetem esti tagozatán némi feltűnést keltettem farmernadrágommal, fülemben a rádió füldugójával. Idővel azonban azt is megszokták, hogy azokat, akik megjegyzést tesznek rám, felpofozom, miután húszig számolok magamban előtte. Mindezt feledtette, hogy évfolyamelső voltam és úgy szívtam magamba a tudományokat, mint spongya a vizet. Klárikának hosszú előadásokat tartottam az Einstein-féle relativitás elméletéről. Az imádott nő ilyenkor leeresztette azokon a csodálatos szemein a hosszú műpillákat és bárki azt hihette volna, hogy alszik. Egyedül én tudtam csak, hogy az elragadtatás miatt van mindez, mert amikor előadásom befejezése után negyedórával újra rám villantotta szemsugarát, azt mondta:

RELA-TIVI-TÁS

— Hát Lacus, én nem találok szavakat.

— Ne is keressen, kedves — mondtam szerényen. — Inkább szeressen, csak egy kicsit szeressen, jutalmazzon meg igyekezetemért!...

— Az a baj, hogy gátlásos vagyok maga mellett. Maga megfontolt, bátor, fiatal, erős, okos és művelt. De mi vagyok én? Egy buta liba... Talán ha maga is egy kicsit bohémabb lenne...

Ha csak ez kell!?

Reggel két féldeci konyakkal kezdtem. Délre már enyhén szalonspicces voltam, ezért többször előfordult, hogy — alapos megfontolás után — adtam két pofont a rádiónak és a fülemre szorítottam az osztályvezetőmet, miközben a „Nem vagyok teljesen őrült” dallamára a Heisenberg-féle világkép tudományos cáfolatát énekeltem. És hogy a komolyságom is megmaradjon, patakzott a szememből a könny.

Klárika egyre elégedettebb volt velem. Már csak azt kifogásolta, hogy nem vagyok elég takarékos. Ettől kezdve fogamhoz vertem minden tízfilléres és százforintost. Ezt olyan tökéletesen csináltam, hogy Klárikának is feltűnt:

— Én úgy tudnám magát szeretni Lacilika, ha nem lenne ilyen zsugori...

Két marokkal szórtam ezután a pénzt és városszerte híres ember lettem. Legendákat meséltem egy könnyes szemű, részeges bohémról, aki bátran rock and roll-ozik az utcán, és az egybegyűlteknek a tér—idő relativitást magyarázza, aztán körbejár egy kalappal, az összeszedett pénzt a fogához veri, majd szétszórja a járókelők között.

Klárika méltányolta hősies erőfeszítéseimet, melyeket — mint áldozati ajándékokat tettem szerelmünk oltárára.

— Amit maga tesz Lacilika édes, az egyenesen csodálatra méltó. És most már csak egyet kérek. Mondjon le rólam!...

Ősz Ferenc

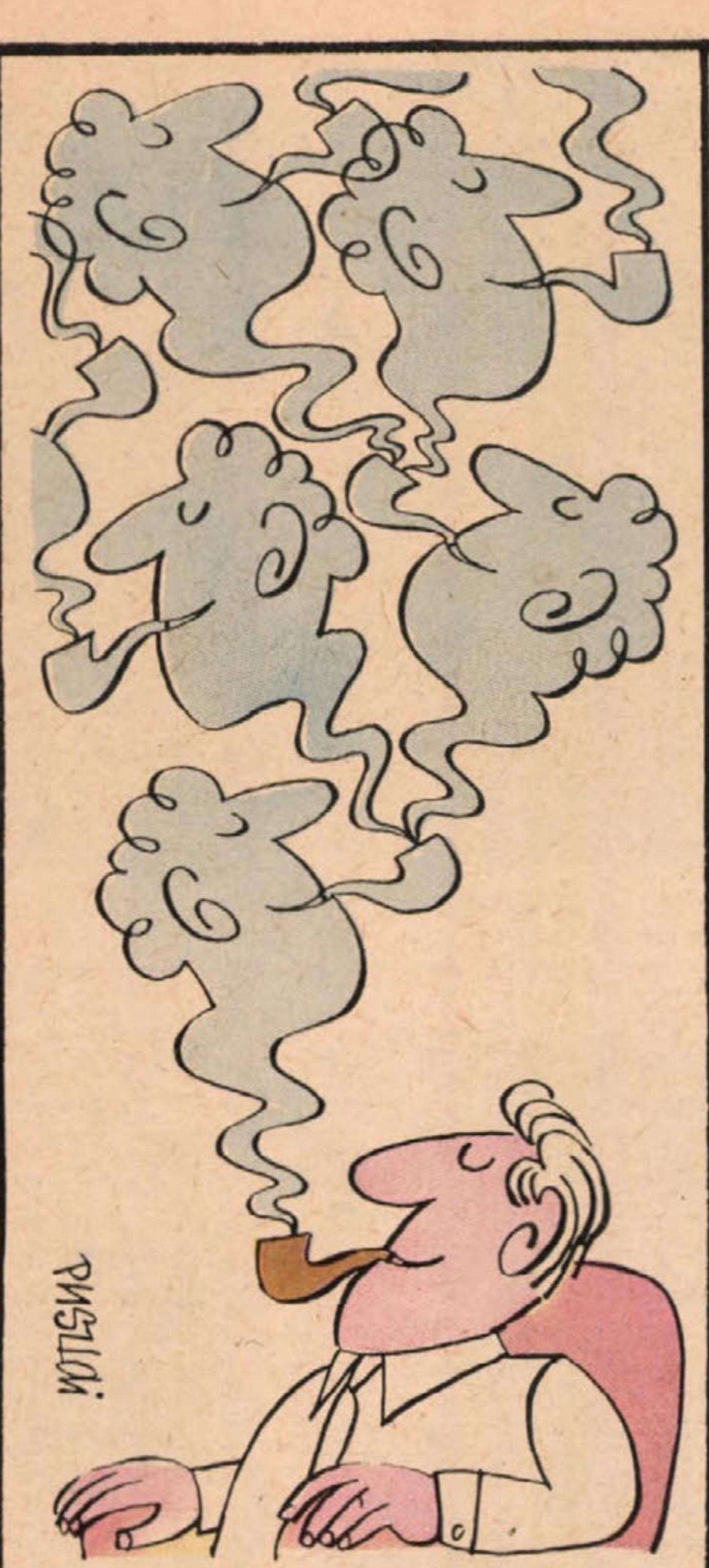

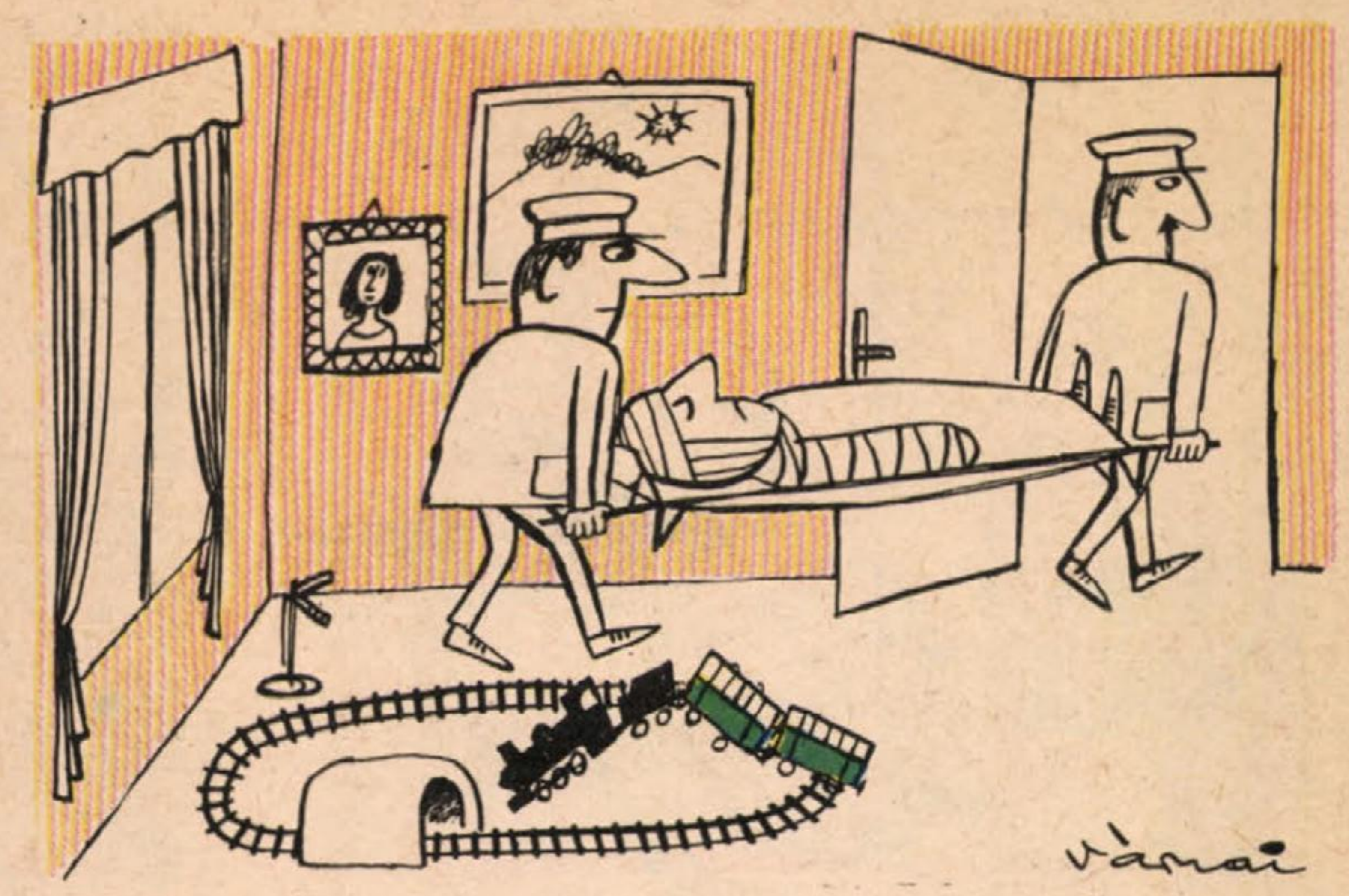

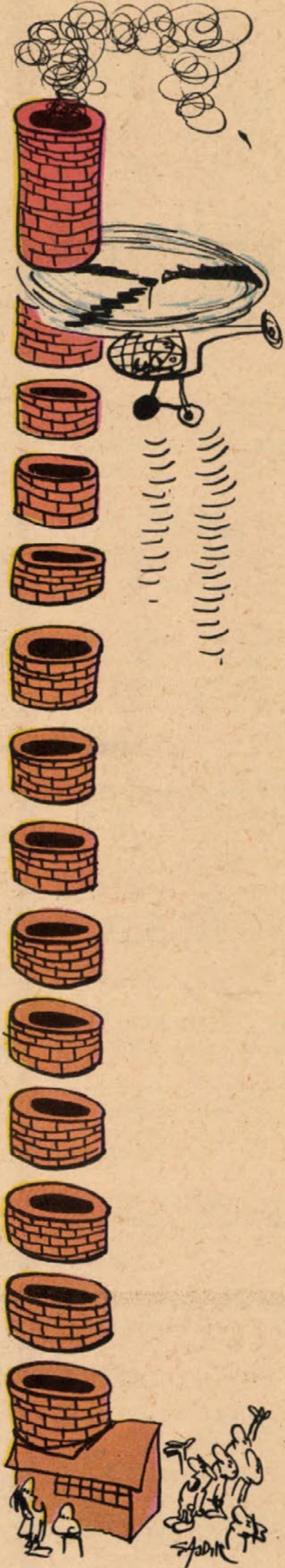

FINTOR

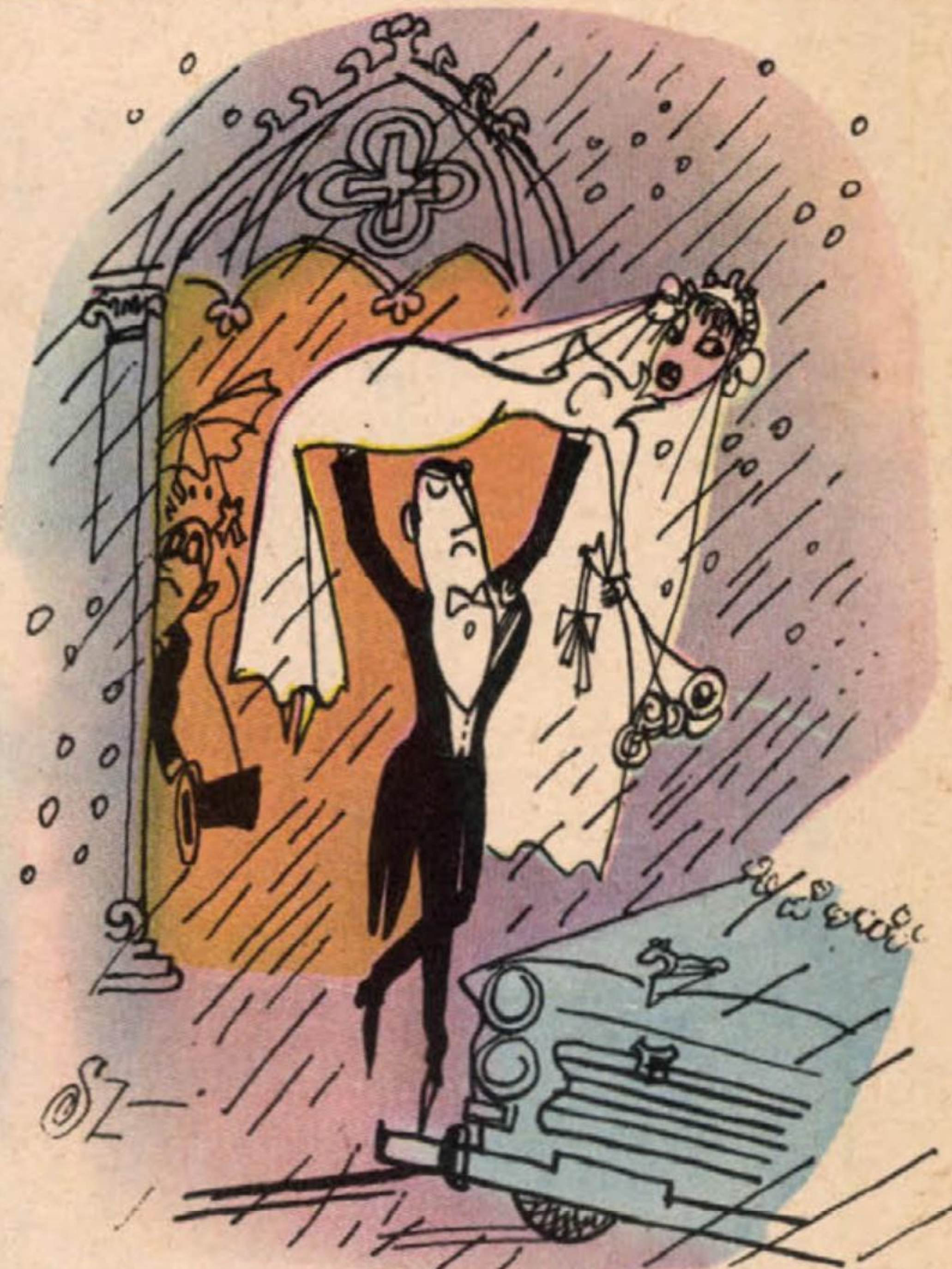

✻

PUSZTAI, VÁRNAI,
SZŰR-SZABÓ,
BALÁZS-PIRI,
HEGEDŰS, SAJDIK,
CSÁSZÁR

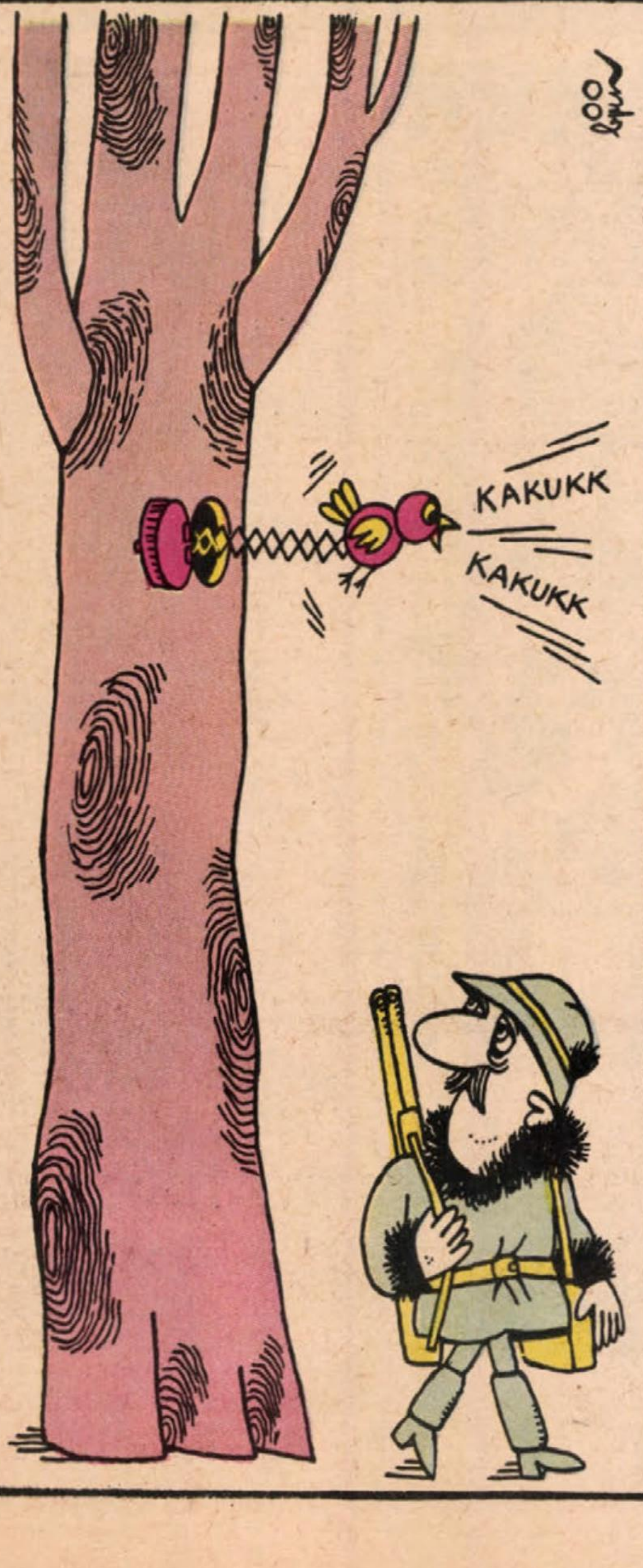
KAKUKK
KAKUKK

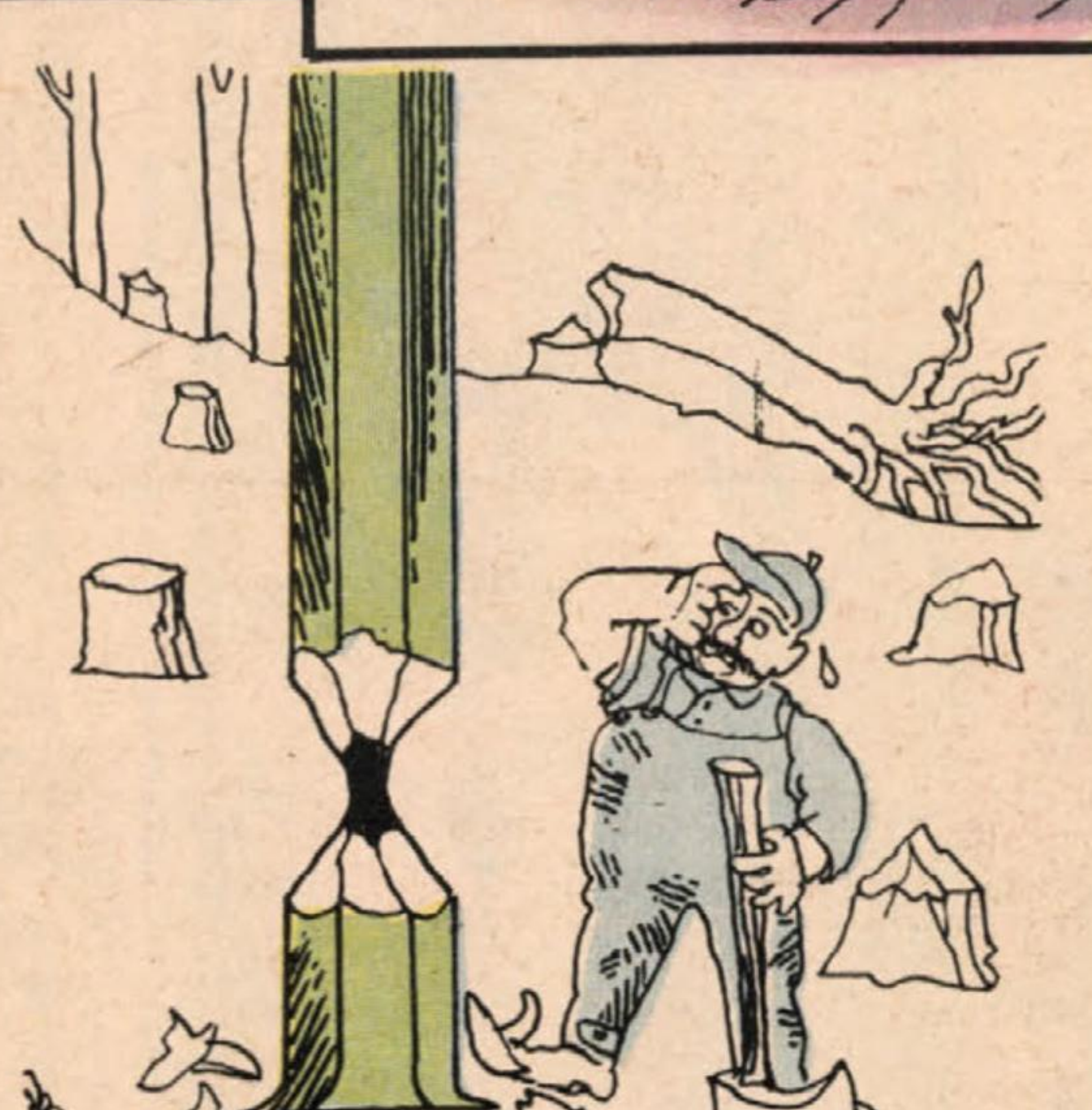

✻

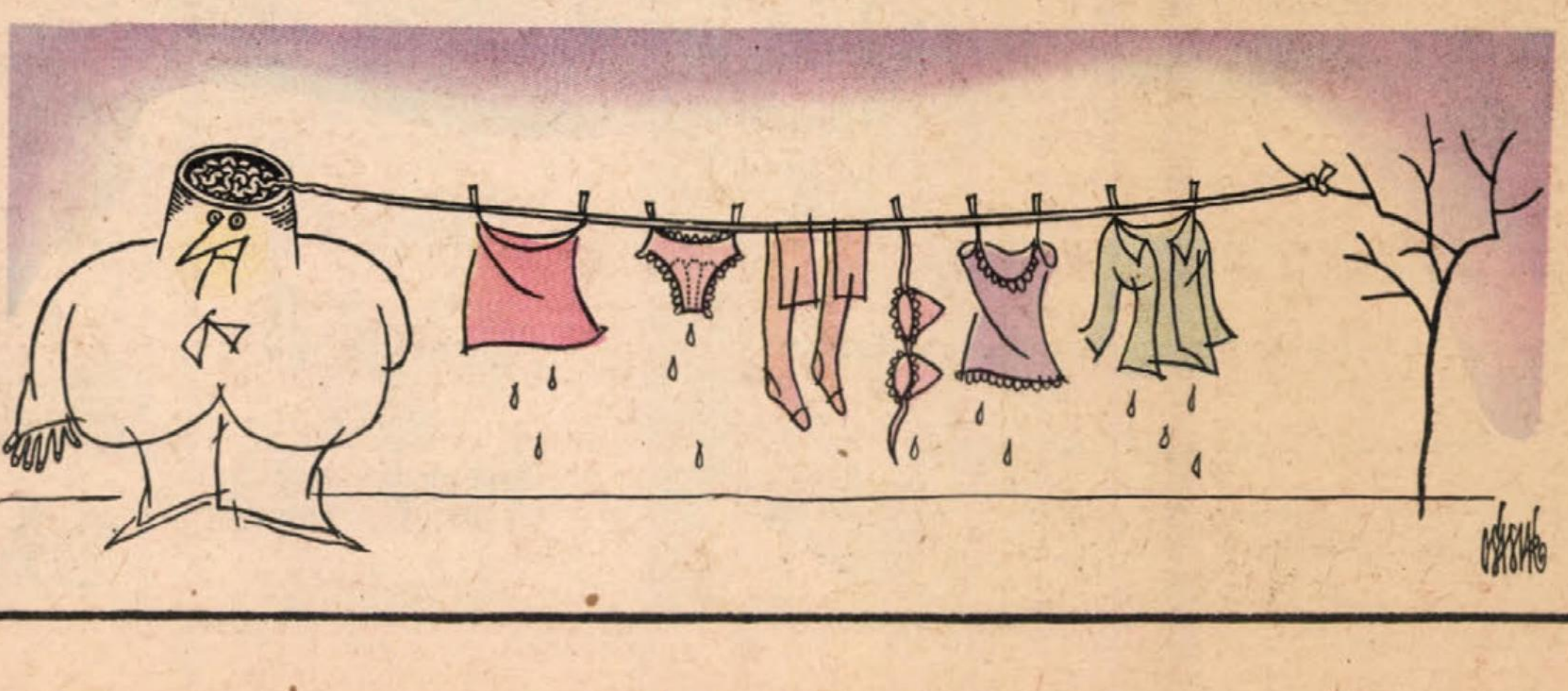

A SZÜLŐK FELELŐSSÉGE

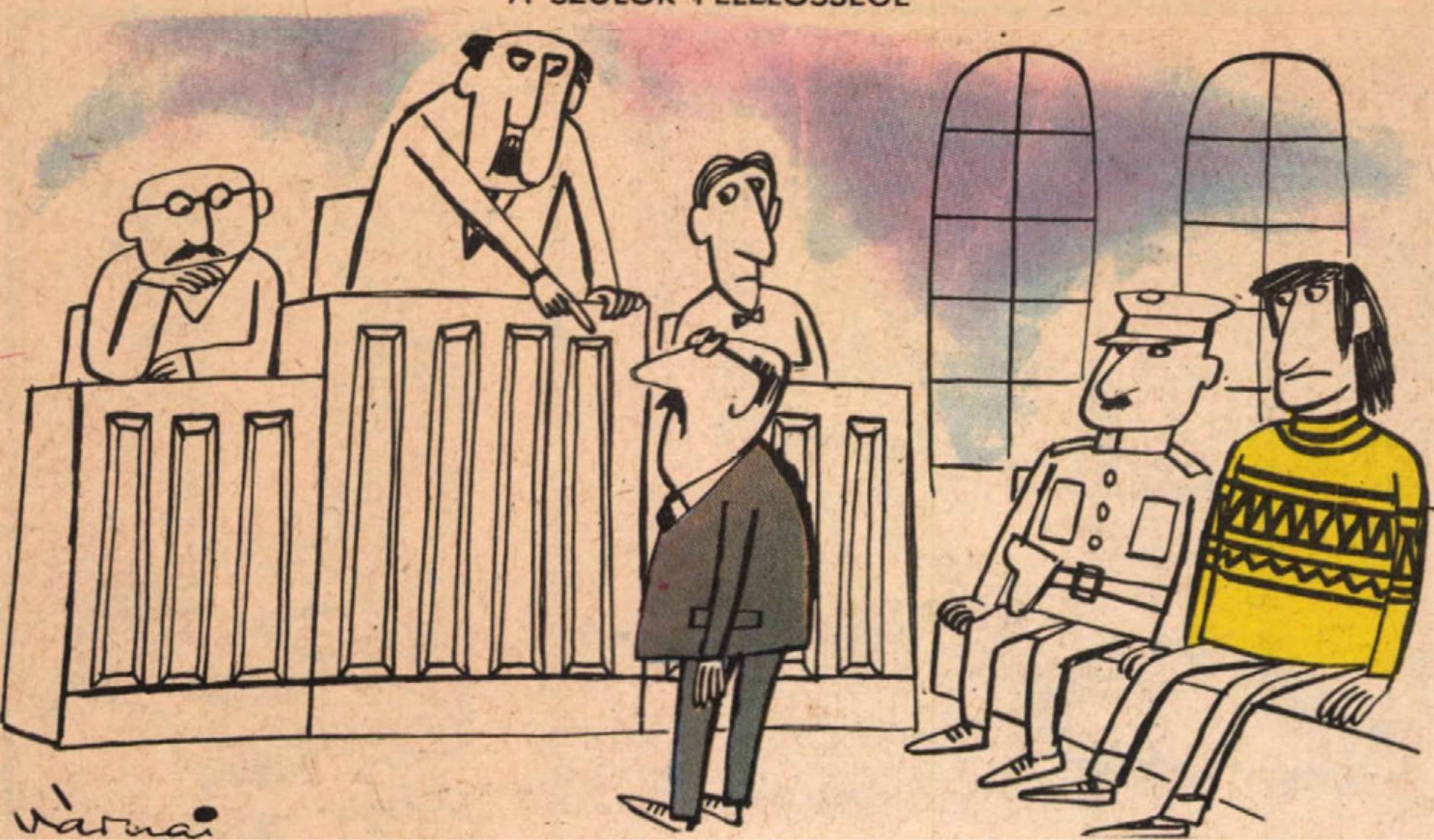

– Na, persze, ha maga minden héten lejárt sakkozni a kávéházba, akkor ne csodálkozzék, hogy a fia elzüllött...

HARMADIK TAXIVÁLLALAT ALAKUL

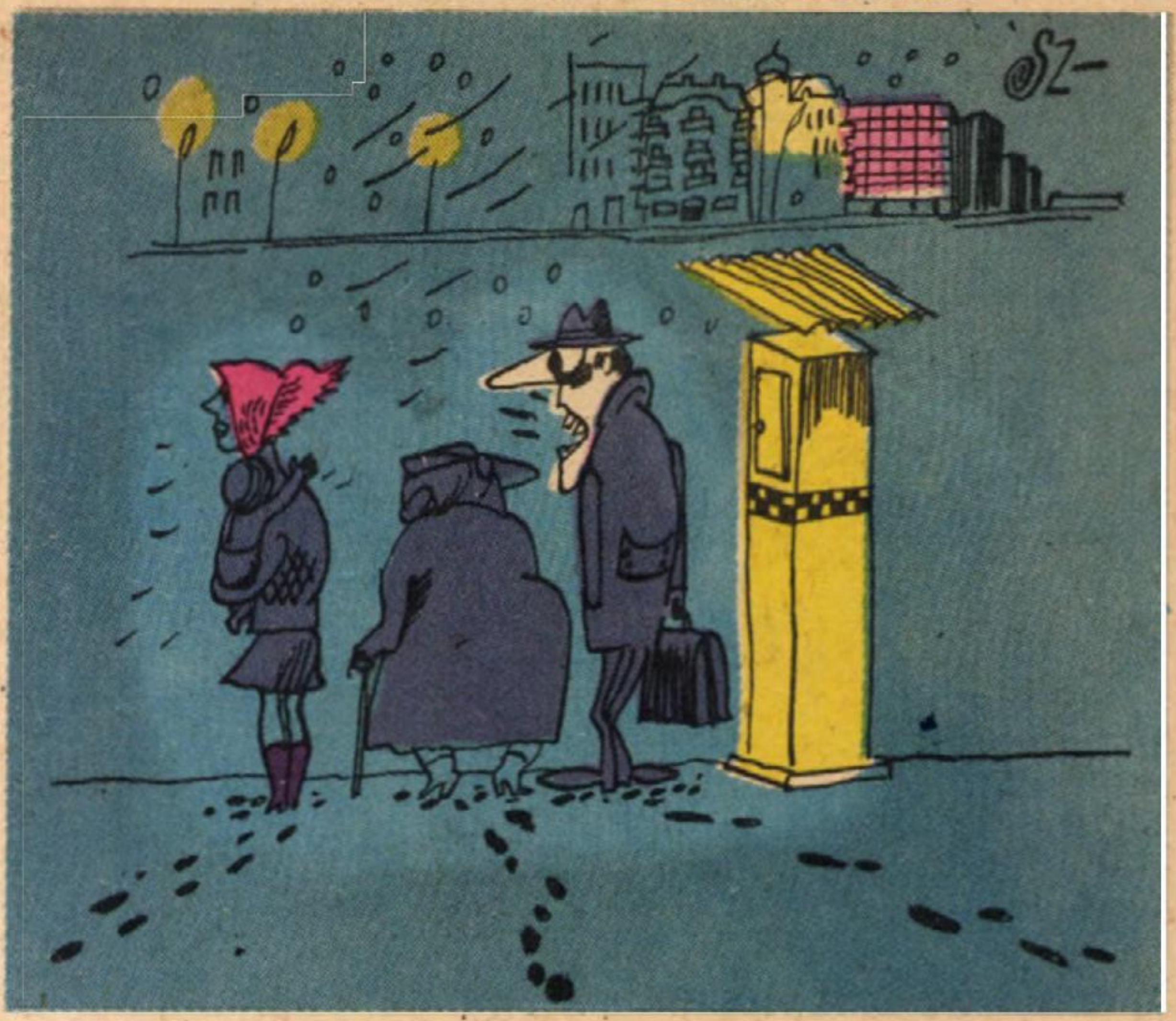

– Sehol egy taxivállalat!

KECSKERÍMEK

Tetszenek tudni, ugyebár, milyen a kecskerím? Amikor a rímpár első tagjához képest a másodikban két betű fölcserélődik, a többi pedig a helyén marad. Például:

Ügyvédné panasza

Mivel az én *p*árom *h*ere,
odaveszett *h*árom *p*ere.

Vagy:

Egy modern szent

A hordótól — szín*l*eg — el*t*ért,
és most mártír. Szin*t*e Gel*l*ért.

És ha az illető történetesen blöff-piktor:

Sosem vetemedik *s*ekélyes *f*asorra:
absztrakt egeket túr *f*ekélyes *s*asorra.

Hát ilyen kecskerímekből állítottam össze önöknek egy időszerű csokrocskát.

Jelentés a filmfrontról

Nem telnek épp *t*úl a *m*ozik:
a nép másutt *m*úla*t*ozik.

Mirelite-bírálat

Miért nincs keletje *Cs*epe*l* ételének,
amit a meósok *l*epe*cs*ételének?

Nixon tűnődése

Mi derít föl *b*ána*t*omba'?
*T*án a *b*omba.

Körözött rabló nézi a „Kék fény"-t

Föláll minden *h*aj-ré*sz*e:
hogy lesz így több *sz*ajré, *h*e?

Sztriptíz-görl a vendéglátóiparról

Minden este *v*et*k*ezés,
és amit fizet, *k*e*v*és.

Érthető értetlenség

Egy aggszűz lilába *v*irula e*p*ésen:
„Mit esznek annyit a *p*irula-e*v*ésen?"

Szétnyílnak a lábbelik

Nem tudnak e cipők *r*úgni:
bejön ez a *r*ipők cúg, ni.

És végül egy bakkecske-rím, ahol két betű helyett két szótag cserélődik föl (sőt, két íz is):

Halízű csirkék kerültek forgalomba

Kokas-uszony, *hal*-ta*raj*,
lehetsz hús is, *raj*ta, *hal*!

Timár György

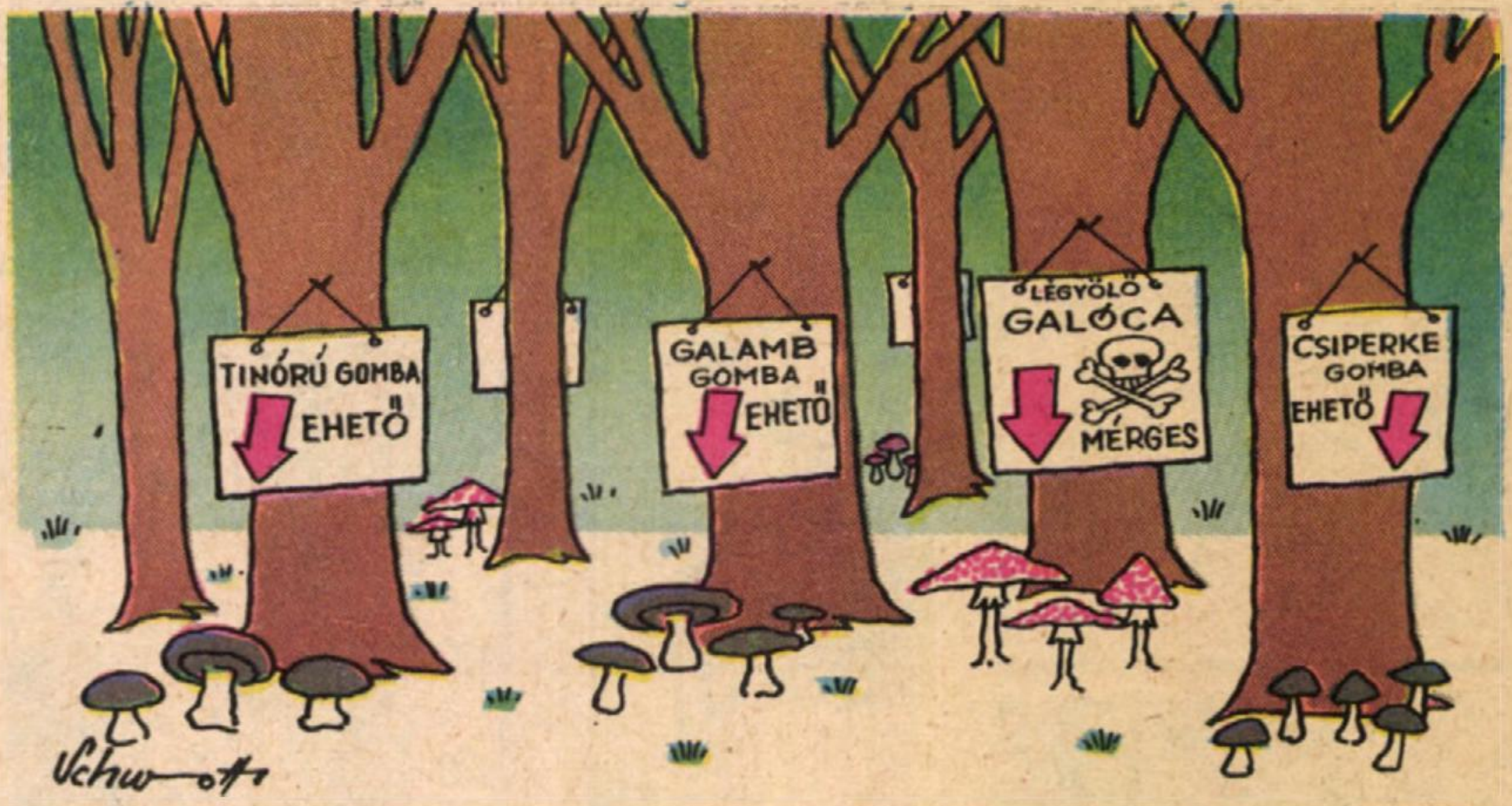
TINÓRÚ GOMBA
EHETŐ
GALAMB GOMBA
EHETŐ
LEGYÖLŐ GALÓCA
MÉRGES
CSIPERKE GOMBA
EHETŐ
Schwott

MAXIMÁLIS ELŐVIGYÁZAT

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

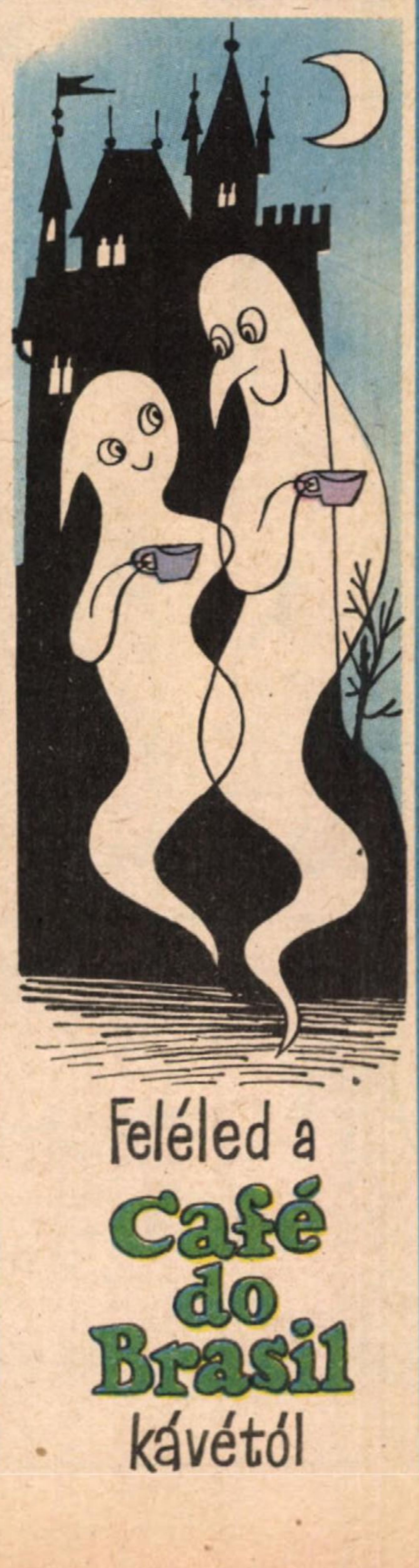
Feléled a
Café do Brasil
kávétól

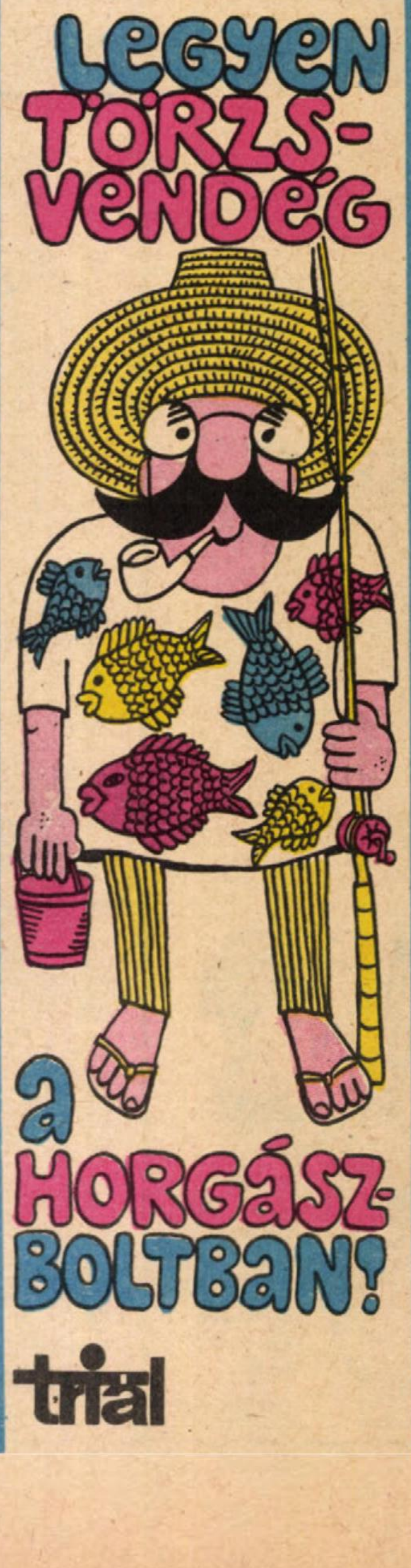
Legyen törzsvendég
a HORGÁSZBOLTBAN!
trial

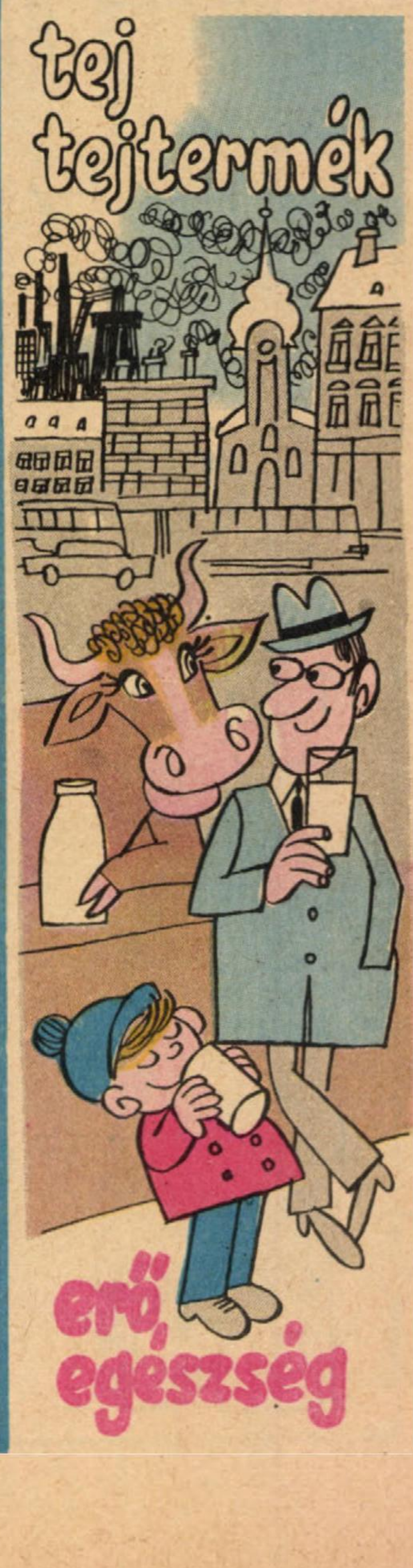
tej tejtermék
erő, egészség

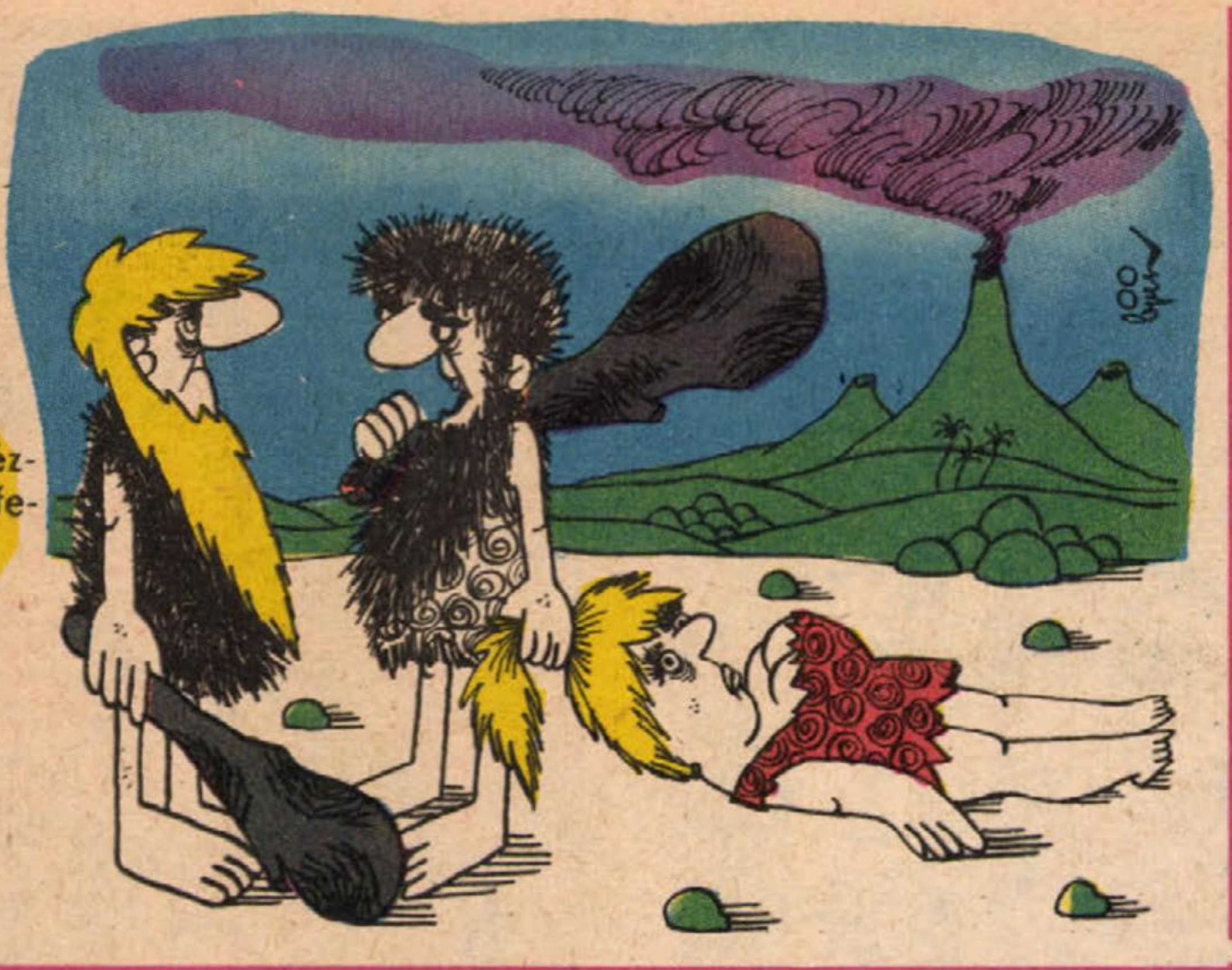

JÓ MODOR

– Add át kézcsókom kedves feleségednek . . .

TÁBLA AZ MLSZ-BEN

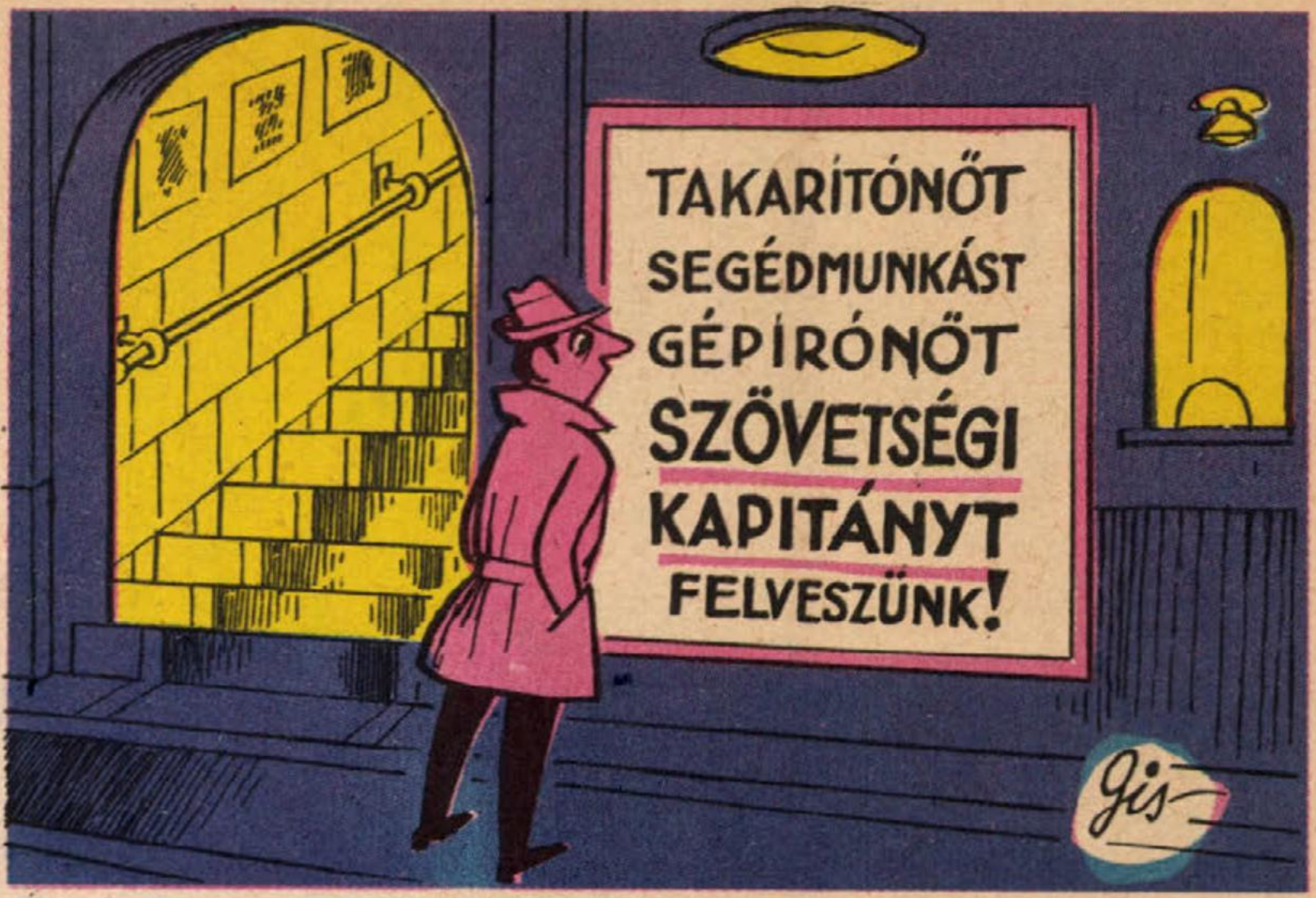

NOTÓRIUS TELEFONRONGÁLÓ

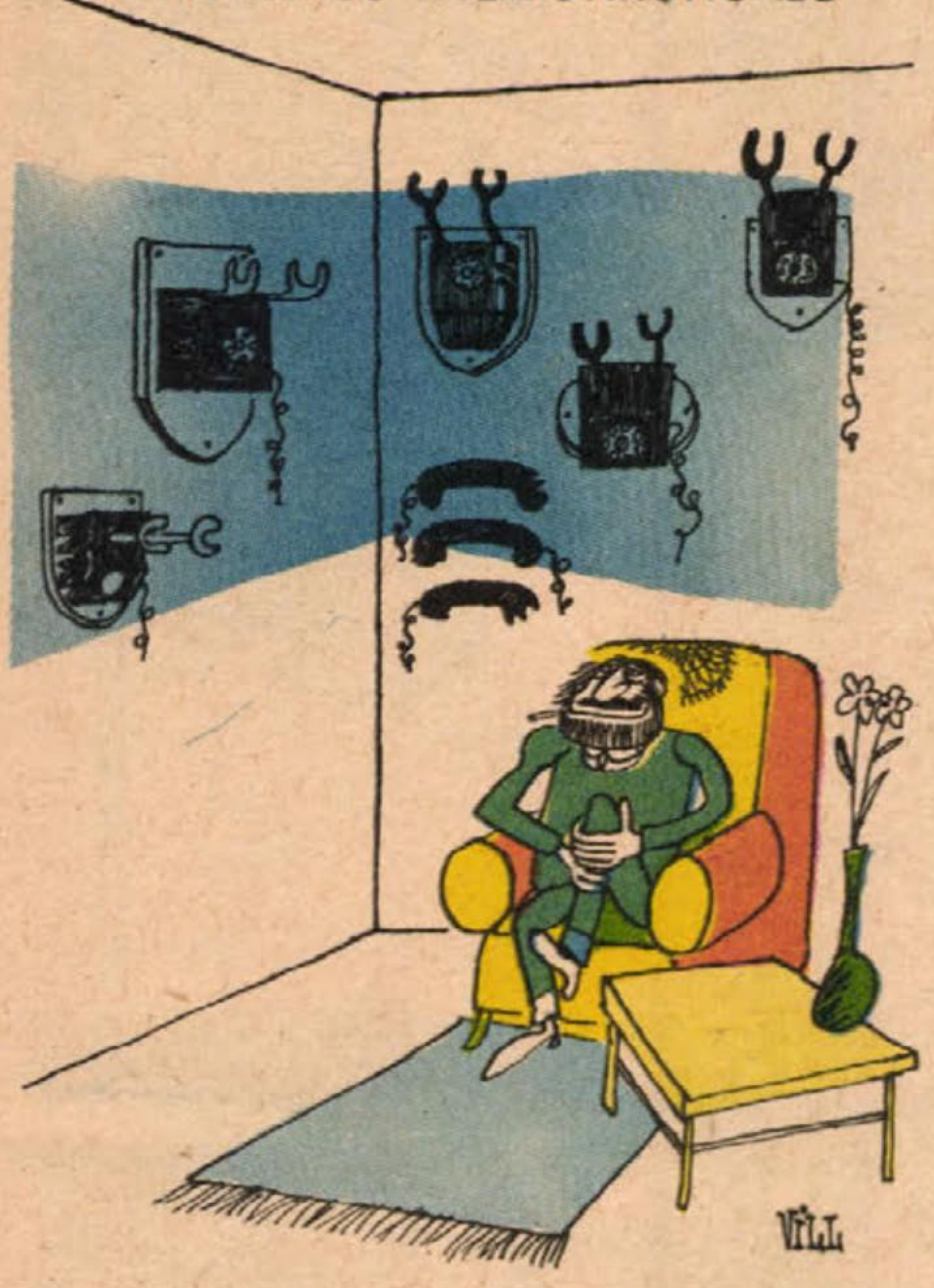

ÜGYFÉL

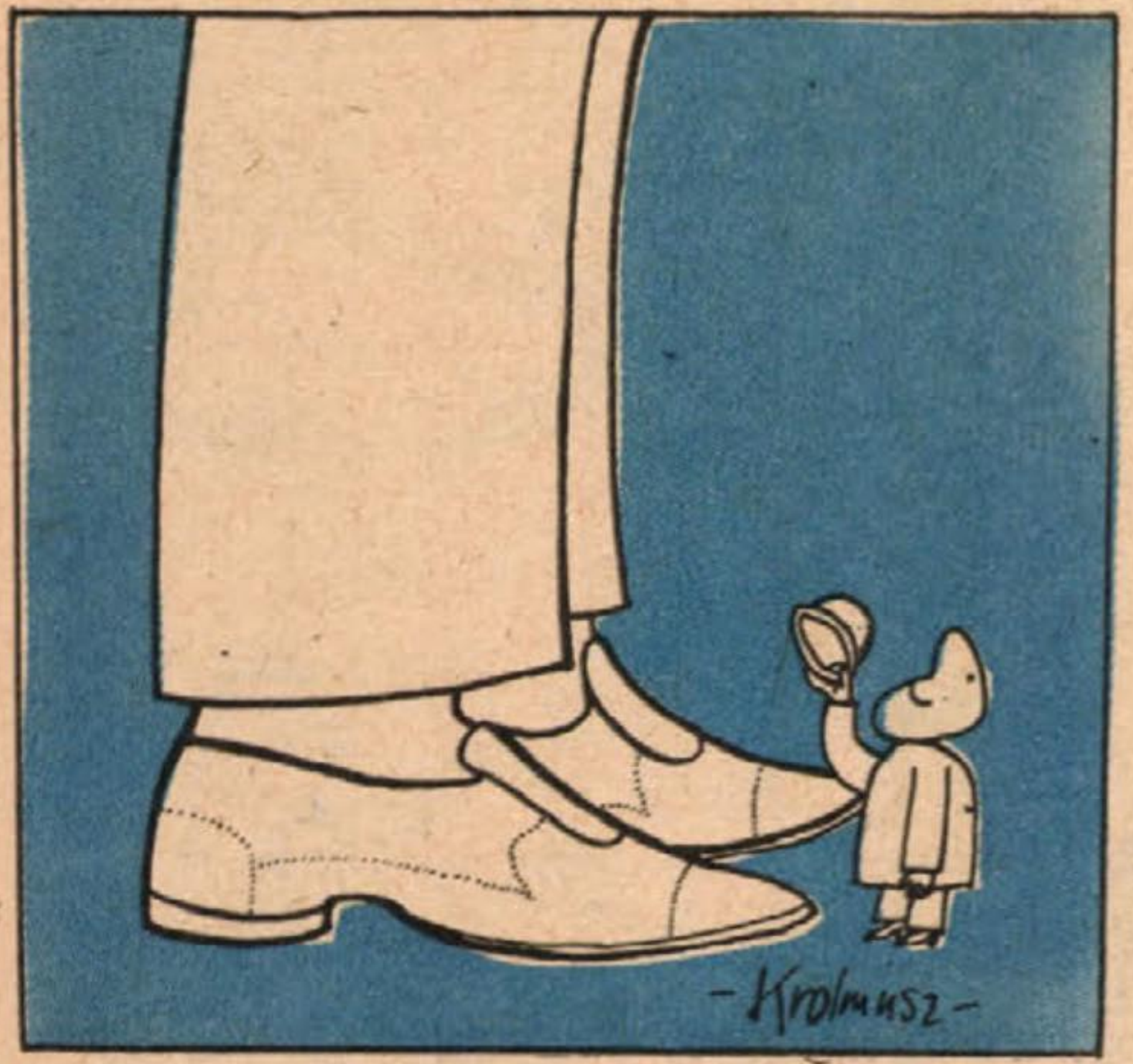

SZILÁNKOK

ÉJFÉL KÖRÜL

Izgatott fiatal nő lép mellém a Rottenbiller utcában:

— Uram! Védjen meg! Az a férfi a túloldalon már órák óta követ. Mindenféle tisztességtelen ajánlatot tesz. Azt hiszi, hogy neki mindent lehet, mert a férjem?! . . .

ÚJSÁGHÍR

Olvasom, hogy eredményes kísérletek folynak a tengervíz ihatóvá tételére. Egyszer bizonyára sor kerül arra is, hogy a Duna vizét teszik ihatóvá.

TÖRZSVENDÉG

— Kisasszony! Kérek két zsöllyét a tizedik sorba!

— Szó sem lehet róla! Ez a film pocsék és unalmas. Menjen inkább sétálni!

TELEFON

— Halló, Pista? Ezúton közlöm veled, hogy gyermekünk lesz.

— Boldog vagyok. De kivel beszélek? Évával vagy Etával?

SZERELMESEK

— Drágám, most egy darabig nem látjuk egymást. Nagyon vigyázz magadra!

— Te is, szívem. Sokat fogok gondolni rád. Nehéz lesz nélküled.

— Tehát találkozunk húsz perc múlva a szokott helyen . . .

G. Sz.

HOSSZÚ A VÁRAKOZÁSI IDŐ

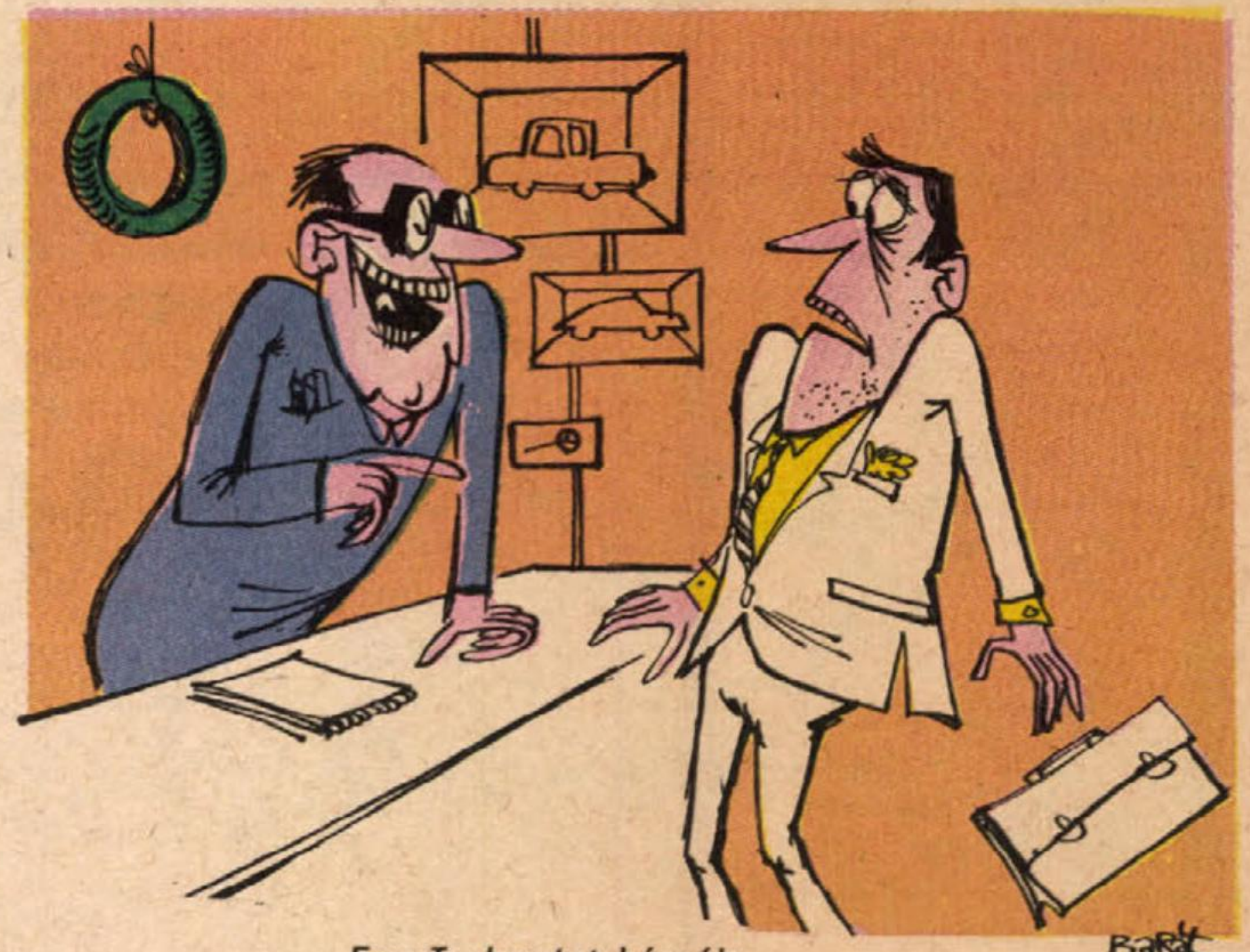

– Egy Trabantot kérnék . . .
– Az unokájának tetszik befizetni?

ILYEN FORMÁBAN VAN

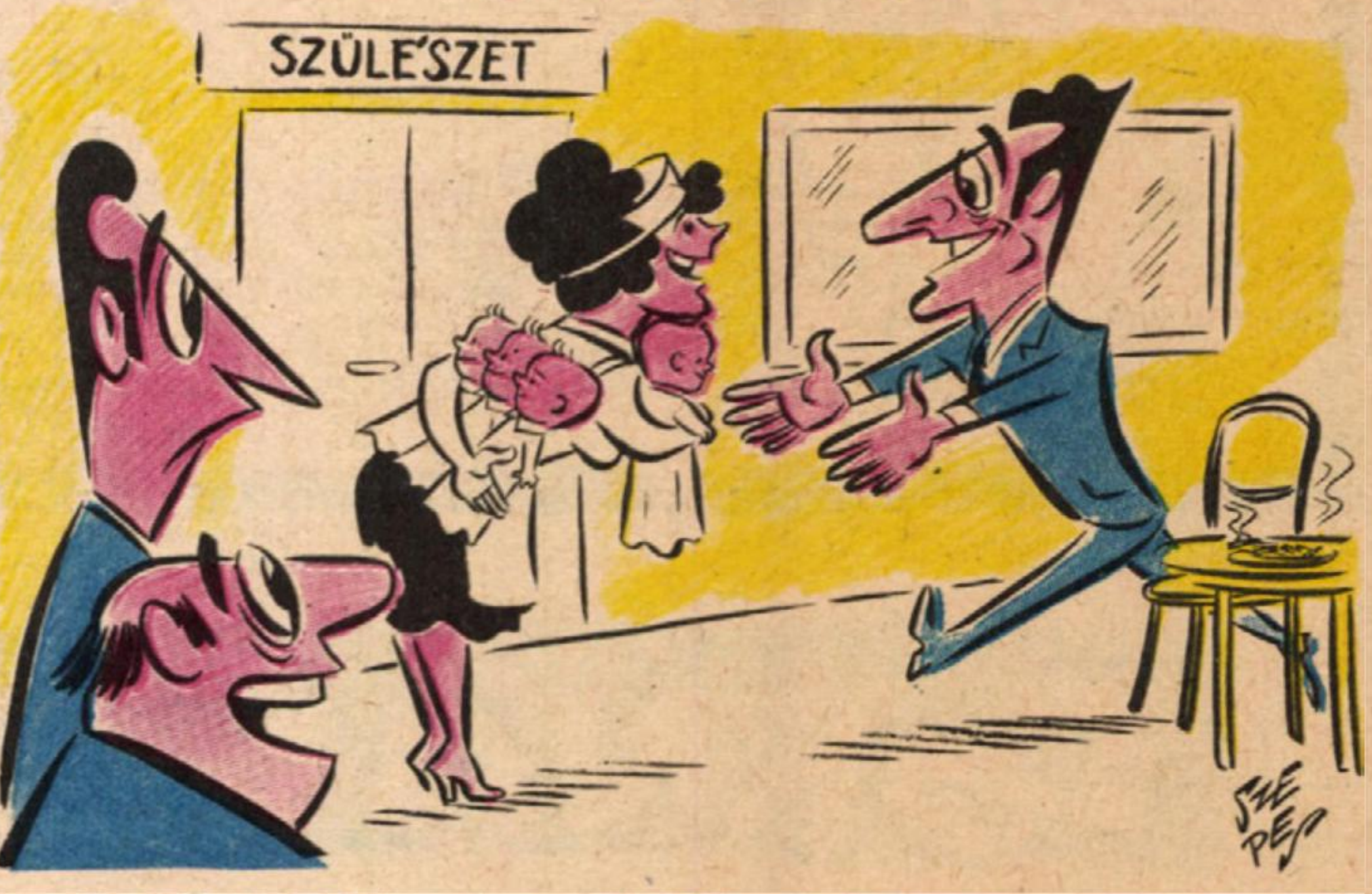

Foci Feri: Nézd, a kapusunk! Mindig többet kap, mint amennyit szeretne!

VADÍTÁS

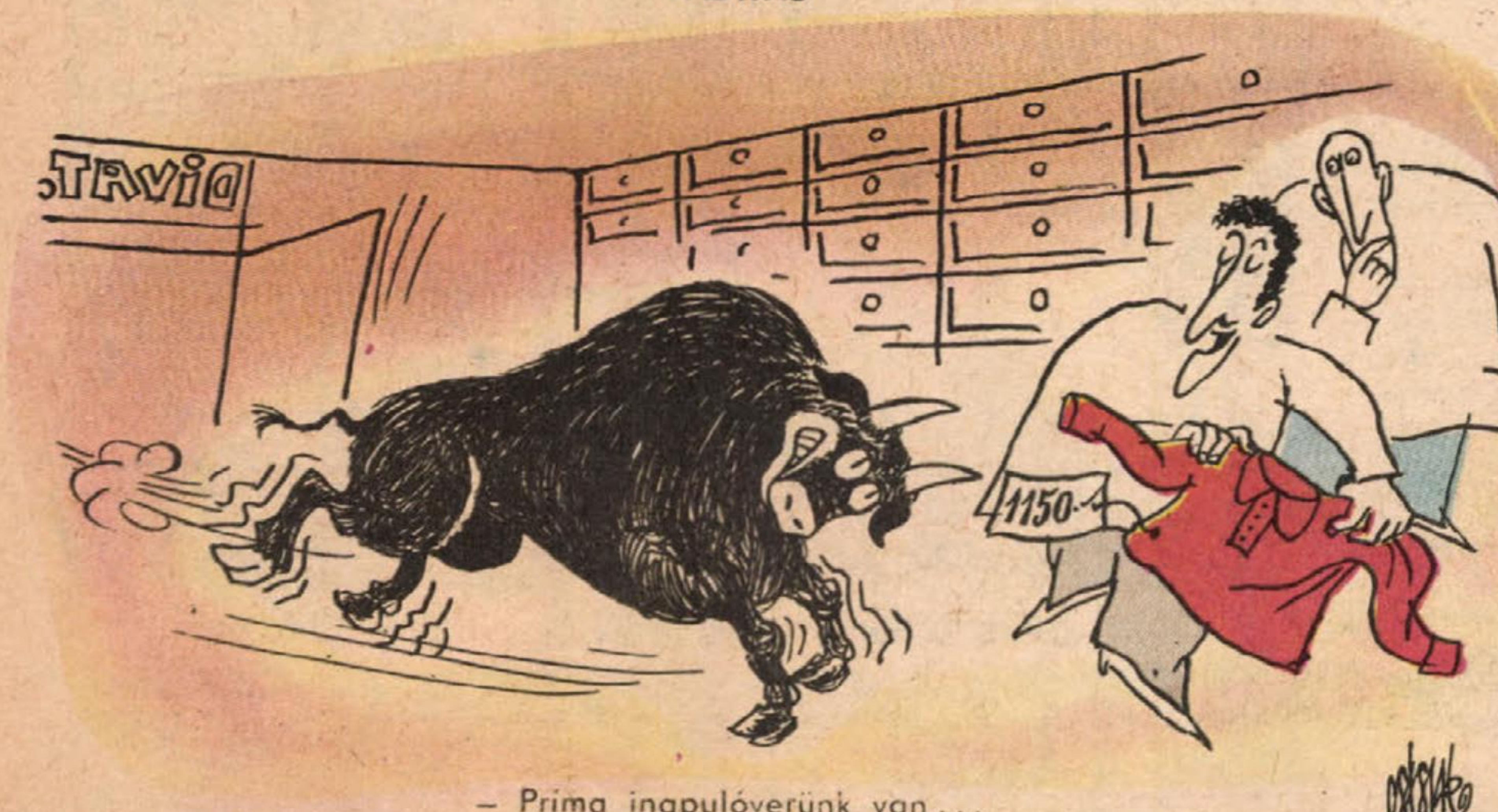

– Príma ingpulóverünk van . . .

A PÉLDA

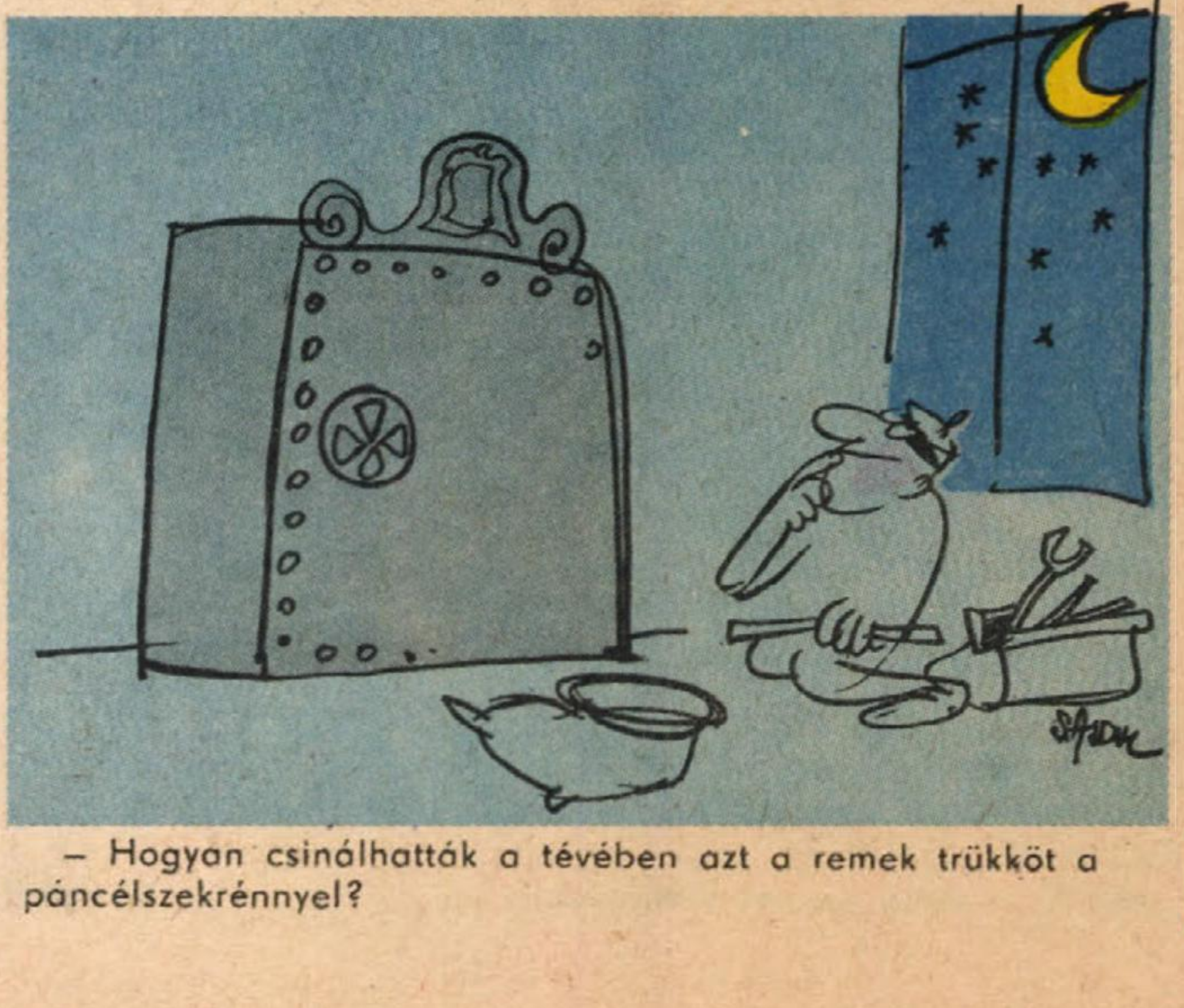

– Hogyan csinálhatták a tévében azt a remek trükköt a páncélszekrénnyel?

IMPORT HUMOR

FESTŐ ÉS MODELLJE

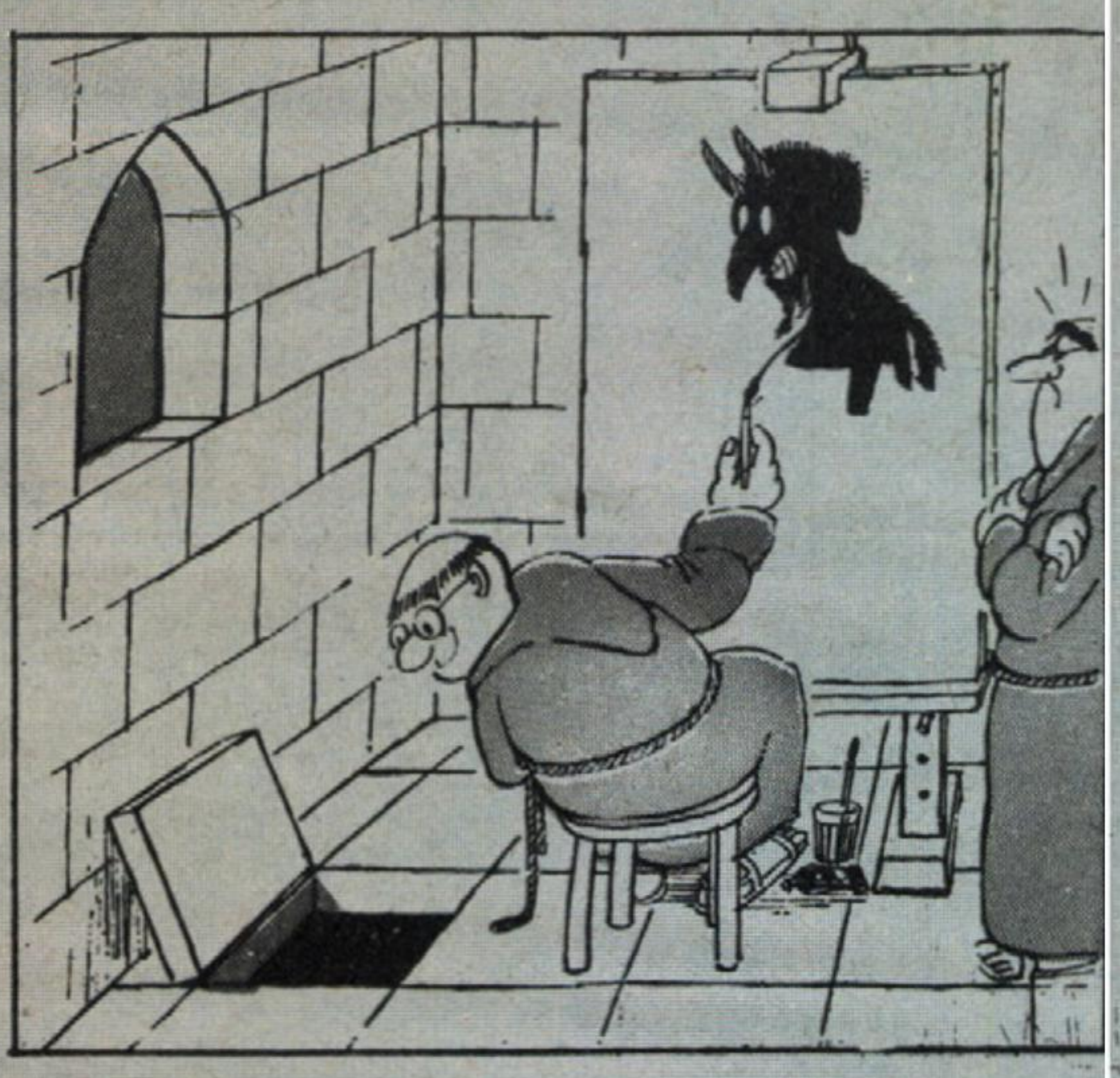

(„Ici Paris")

SÜRGŐS TAXIHÍVÁS

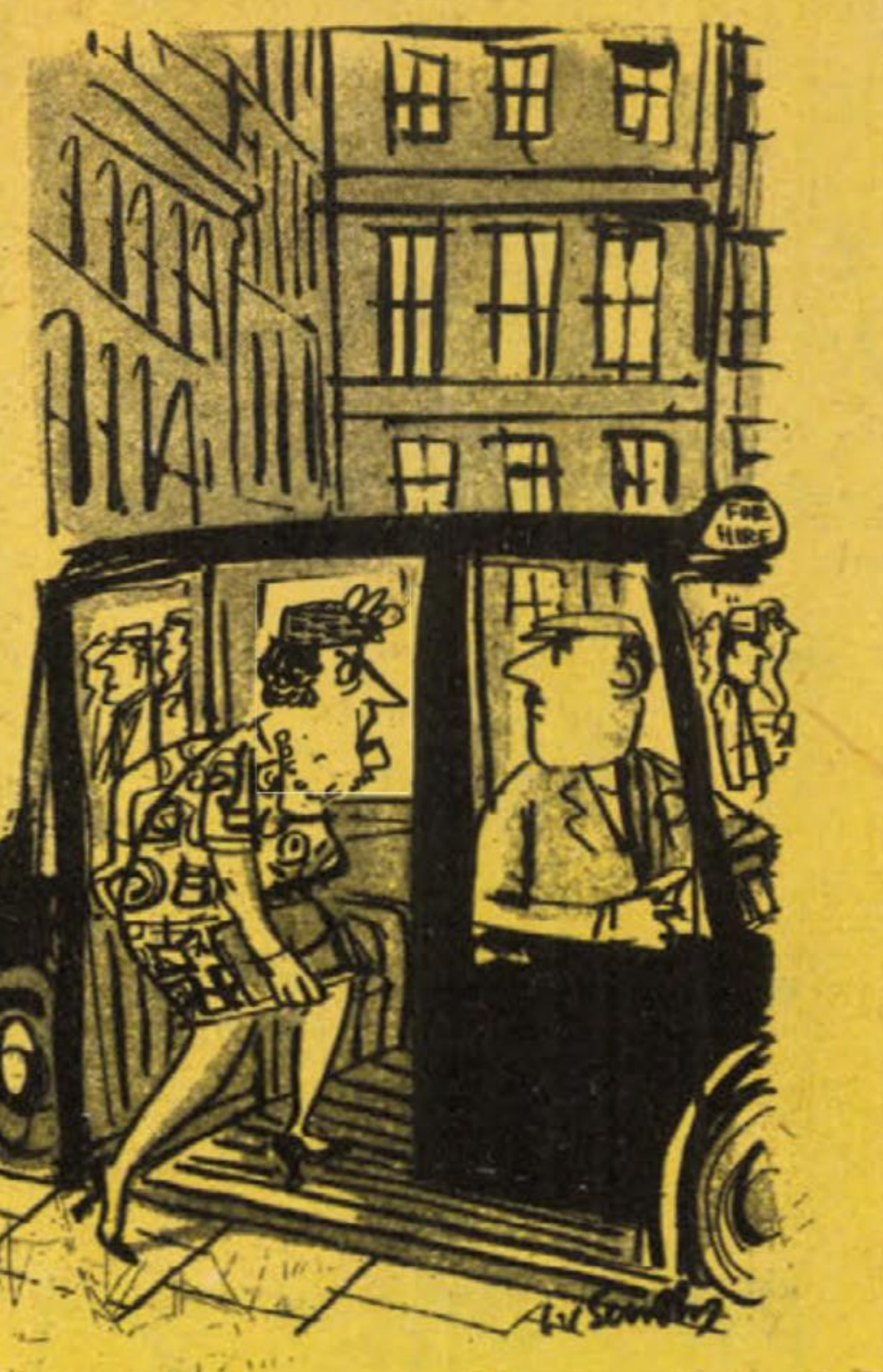

— Azonnal vigyen az „Express Szépségápolási és Kozmetikai Szalon"-hoz!

(„Punch", London)

SZERETETRE MÉLTÓ HÁZIGAZDA

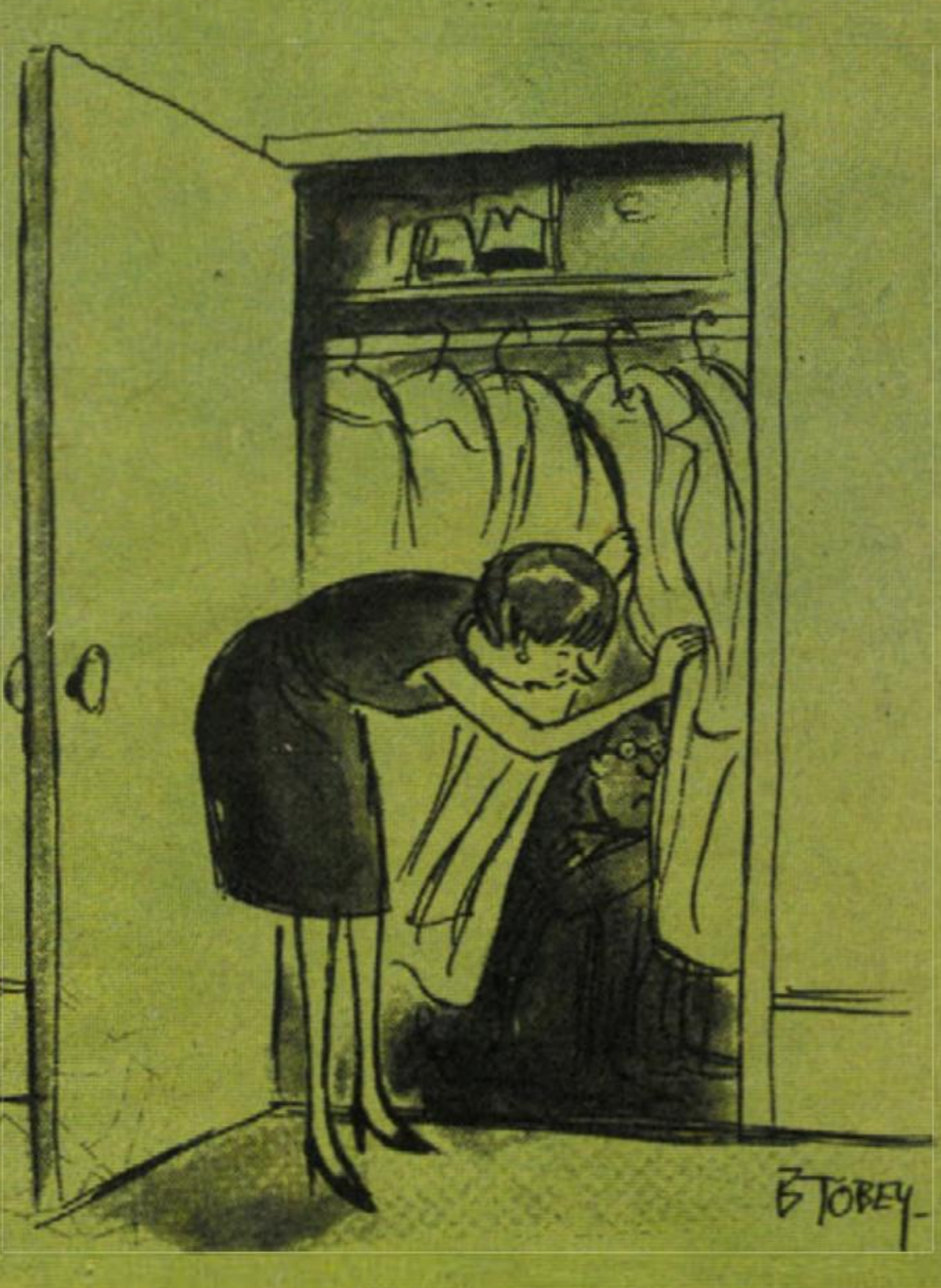

— Elmentek a vendégek . . . és most boldog vagy?!

(„New Yorker")

A BILINCSTÖRŐ

(„Jezs", Szófia)

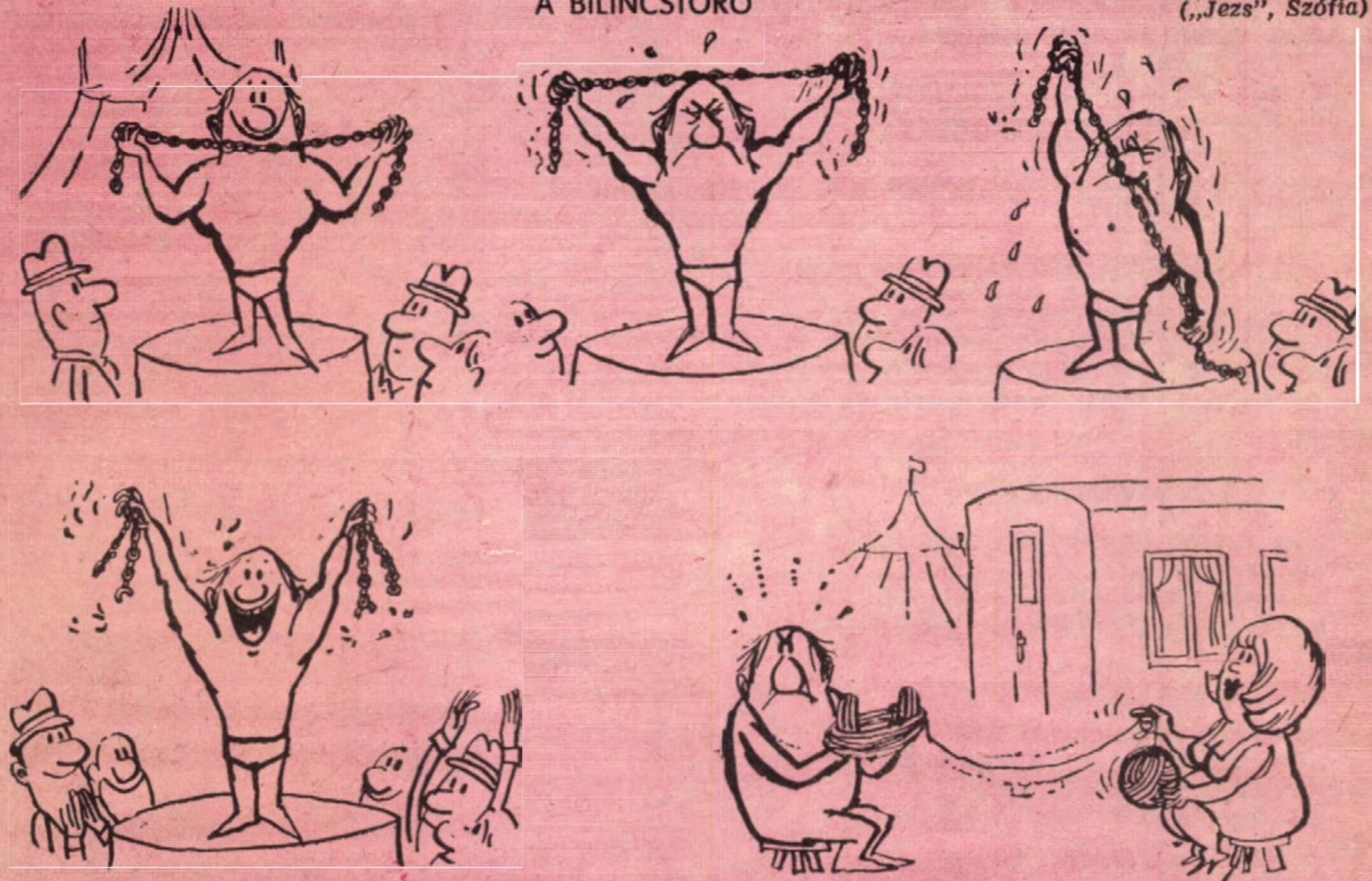

FELFOGADÁS

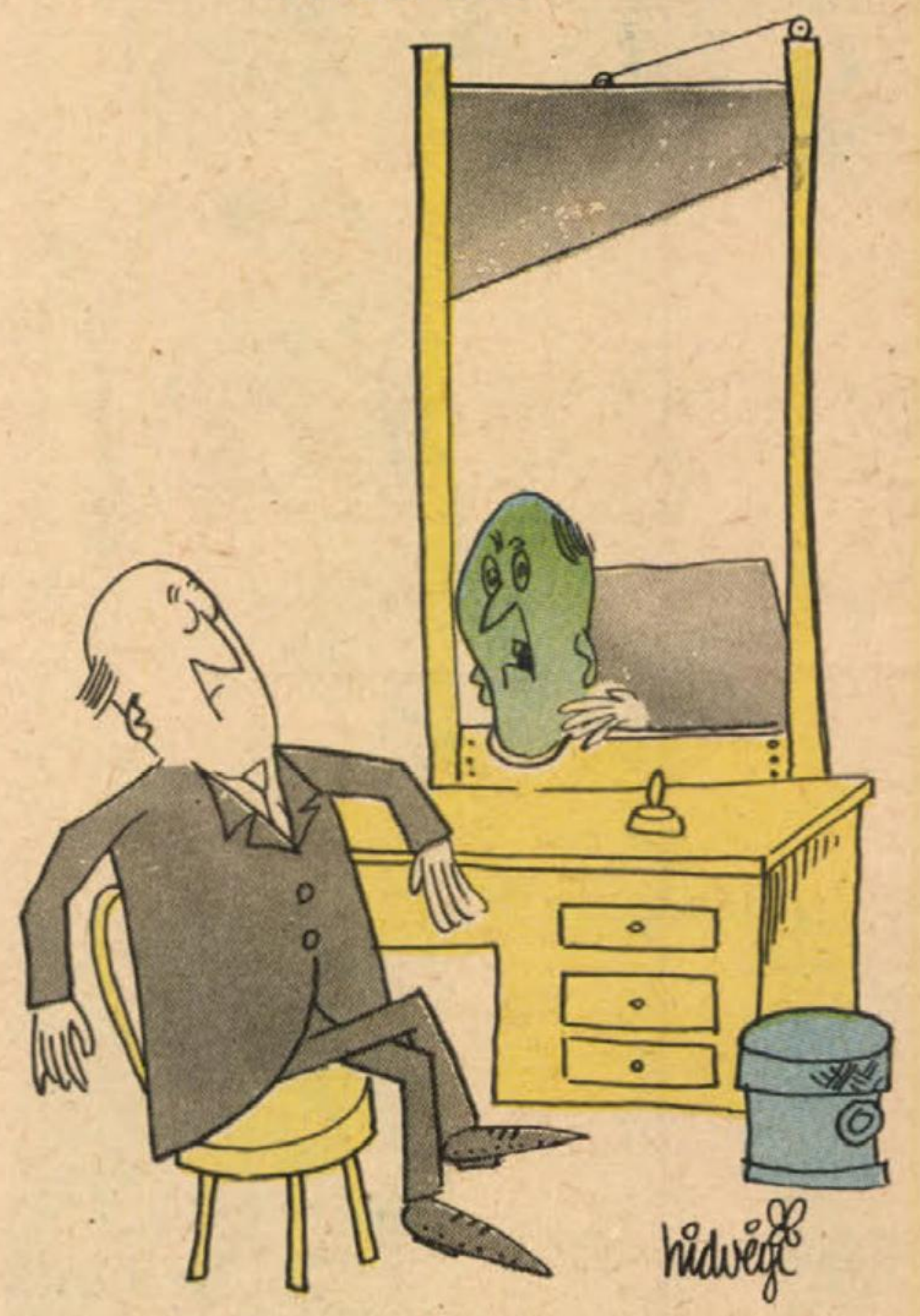

TORNA

Stirpák Sándor, a Timsó- és Robbanómotorgyár zseniális vezetője, kabátujjával gondosan letörölgette a széket:

— Foglaljon helyet! Örömmel üdvözlöm a sajtó dolgozóját. — Tessék, kérdezzen!

A fiatal újságíró halkan, szerényen érdeklődött:

— Elterjedt a hír, hogy az egyik üzemrészlegükben kísérletképpen bevezették az izomlazító tornát.

Stirpák büszkén bólintott:

— Írja, kérem! Dolgozóink ülő munkát végeznek. Külföldi és hazai példák nyomán úgy gondoltuk: ha egy órából tíz percet tornáznak, felfrissülnek és nő a munka intenzitása. Európai hírű tornaedzőt szerződtettünk. Már az első hét meghozta az eredményt: hét százalékkal nőtt a termelés. Na már most. Ha tíz perc tornázás ilyen haszonnal jár, úgy gondoltam, dolgozzanak óránként csak negyven percet, és húsz percet tornázzanak. Nem akarom hosszan részletezni. A kísérleti részleg ma már a napi nyolc órai munkaidőből hét és felet tornával tölt, és csak egy félórát szán timsókészítésre.

— Távolabbi tervei?

— A teljes munkaidőt áttornázzák a kísérleti részleg dolgozói.

— Nem értem. Milyen eredményt jelent ez az üzemnek? — kérdezte csodálkozva az újságíró.

— Kitűnő mesteredzőnk segítségével gyárunk ma már olyan tornászokat adott a világnak, mint Spaczné Domanek Ella, a robbanómotor osztály dolgozója, aki gyűrűhintán utolérhetetlen. Stehola Árpád, üzemünk büszkesége pedig elérte az „ipar legjobb magasugrója" címet. Ez pedig igen jó reklám termékeink értékesítésénél — zárta le nyilatkozatát Stirpák Sándor, a Timsó és Robbanómotorgyár ötletekben gazdag igazgatója.

Galambos Szilveszter

GYENGE VEZETŐ

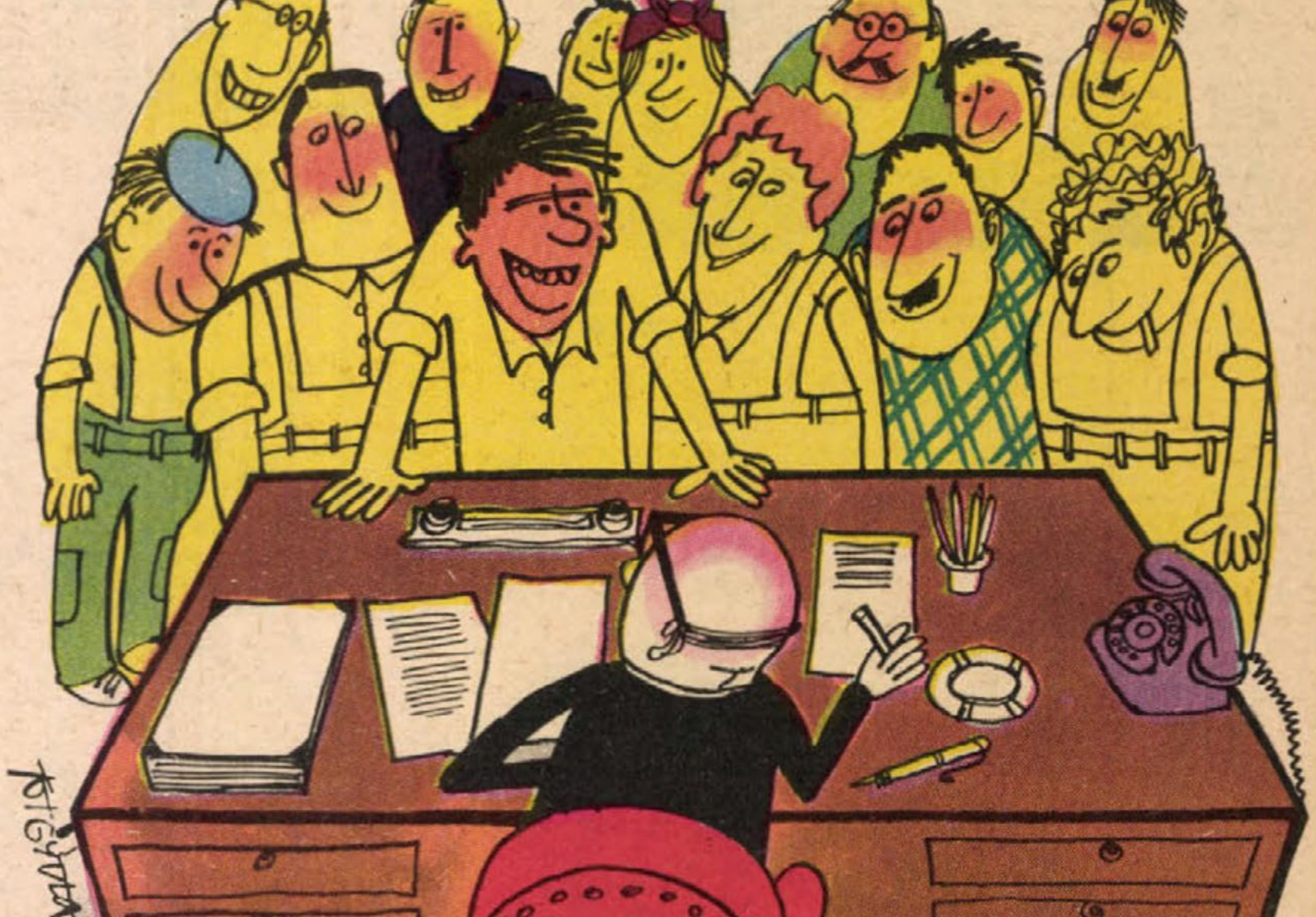

— A brigád elhatározta, hogy patronáljuk a főnök kartársat!

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Késő éjjel kihívják az orvost egy hipochonderhez.

Az orvos megvizsgálja az illetőt, elkomorodik és így szól:

— Hívja sürgősen a közjegyzőt és a legközelebbi hozzátartozóit.

— Olyan súlyos? — ijedezik a hipochonder.

— Nem, de ne én legyek az egyedüli, akit ok nélkül ráncigálnak ki az ágyból.

*

Texasban valaki megkérdi:

— Hogy jutok el Culver Citybe?

A megkérdezett elsüti coltját, és így válaszol:

— Mindig a golyó nyomában...

*

Egy hatalmas kamion megáll egy kis ötszázas FIAT előtt. A kamion vezetője kihajol a kocsiból, és megkérdi a FIAT vezetőjétől:

— Még szoptatja, vagy már szabad neki benzint fogyasztania?

RÉBUSZ

104. sz. rejtvényünk megfejtése

$SZ\frac{Ö}{M}$

Szembetűnő

A 100 forintos díjak nyertesei a következők: Soós Éva, Berettyóújfalu, Nagyvárad u. 13.; Hubay Edéné, Budapest V., Martinelli tér 5.; Horváth Mária, Veszprém, Felszabadulás u. 21.

106. REJTVÉNYÜNK

R M

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki. A megfejtéseket legkésőbb január 12-ig kell postára adni kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, Gyulai Pál u. 14.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

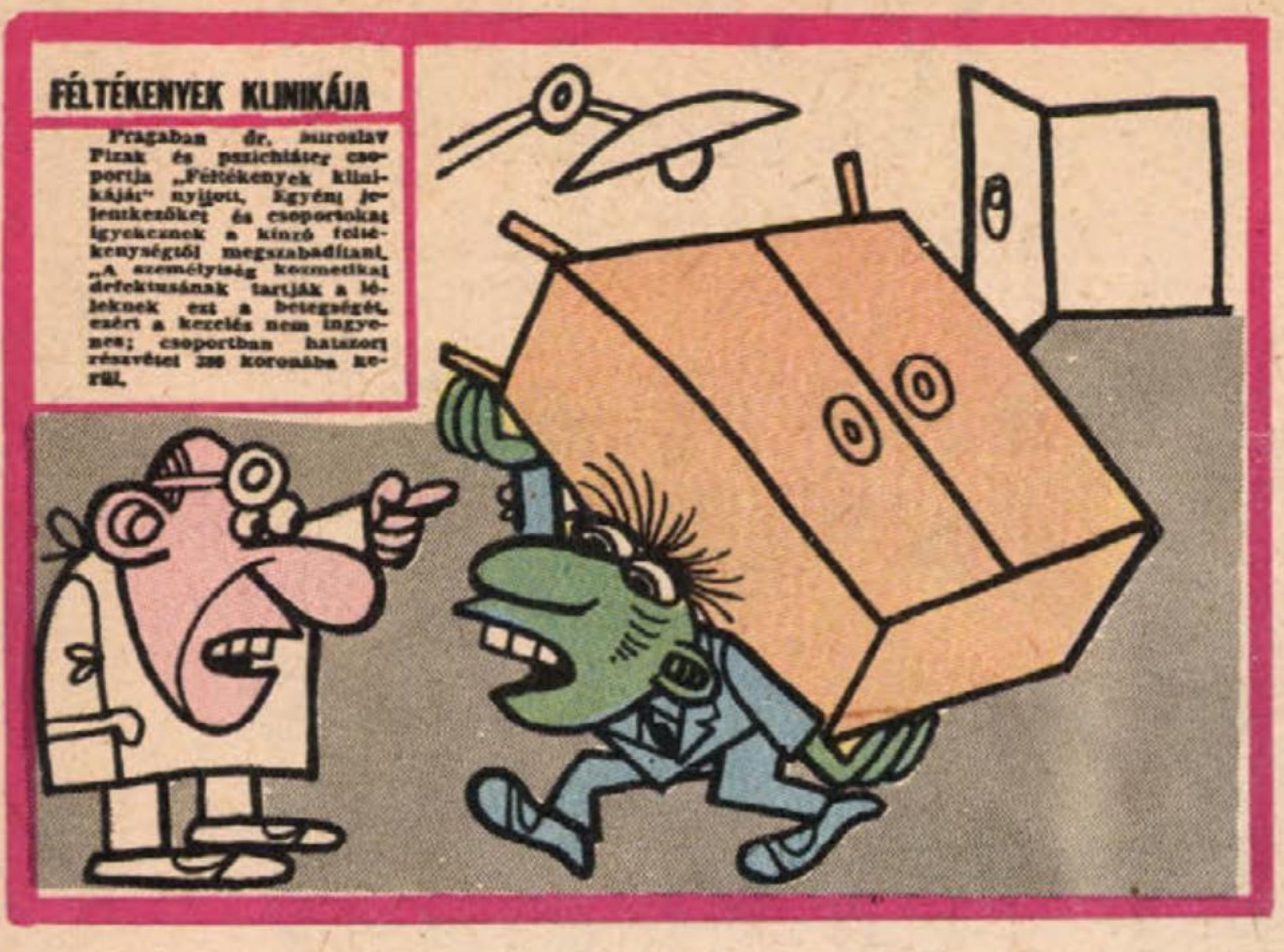
FÉLTÉKENYEK KLINIKÁJA
Prágában dr. Miroslav Pizak és pszichiáter csoportja „Féltékenyek klinikáját" nyitott. Egyéni jelentkezőket és csoportokat igyekeznek a kínzó féltékenységtől megszabadítani. „A személyiség kozmetikai defektusának tartják a léleknek ezt a betegségét, ezért a kezelés nem ingyenes; csoportban hatszori részvétel 280 koronába kerül.

– Miért cipeli ezt a szekrényt? Lelki kényszer?

– Nem. De ha otthon hagyom, mindig találok benne valakit!

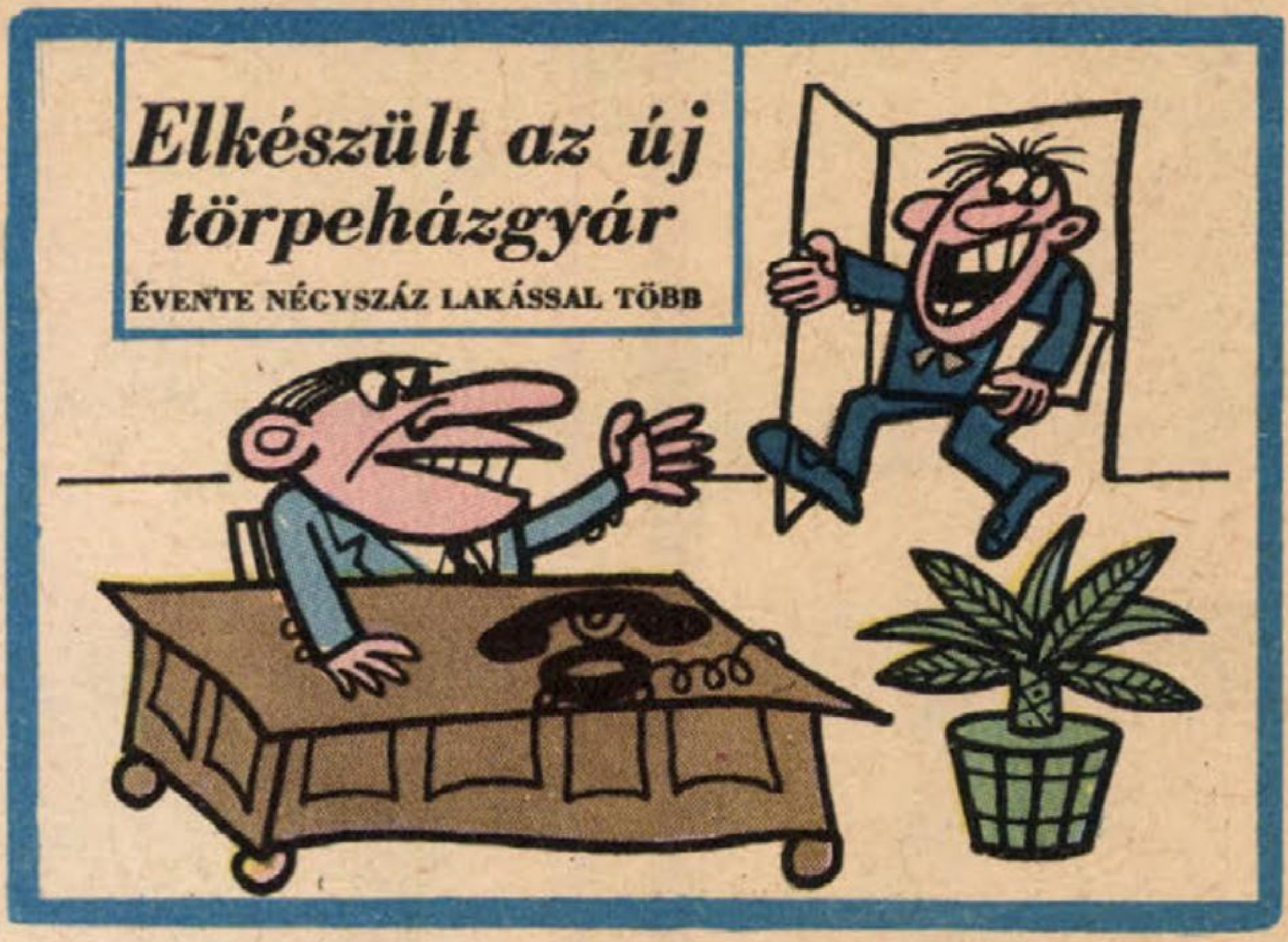
Elkészült az új törpeházgyár
ÉVENTE NÉGYSZÁZ LAKÁSSAL TÖBB

– Igazgató kartárs, elkészítettük az első lakást.

– Hozza be!

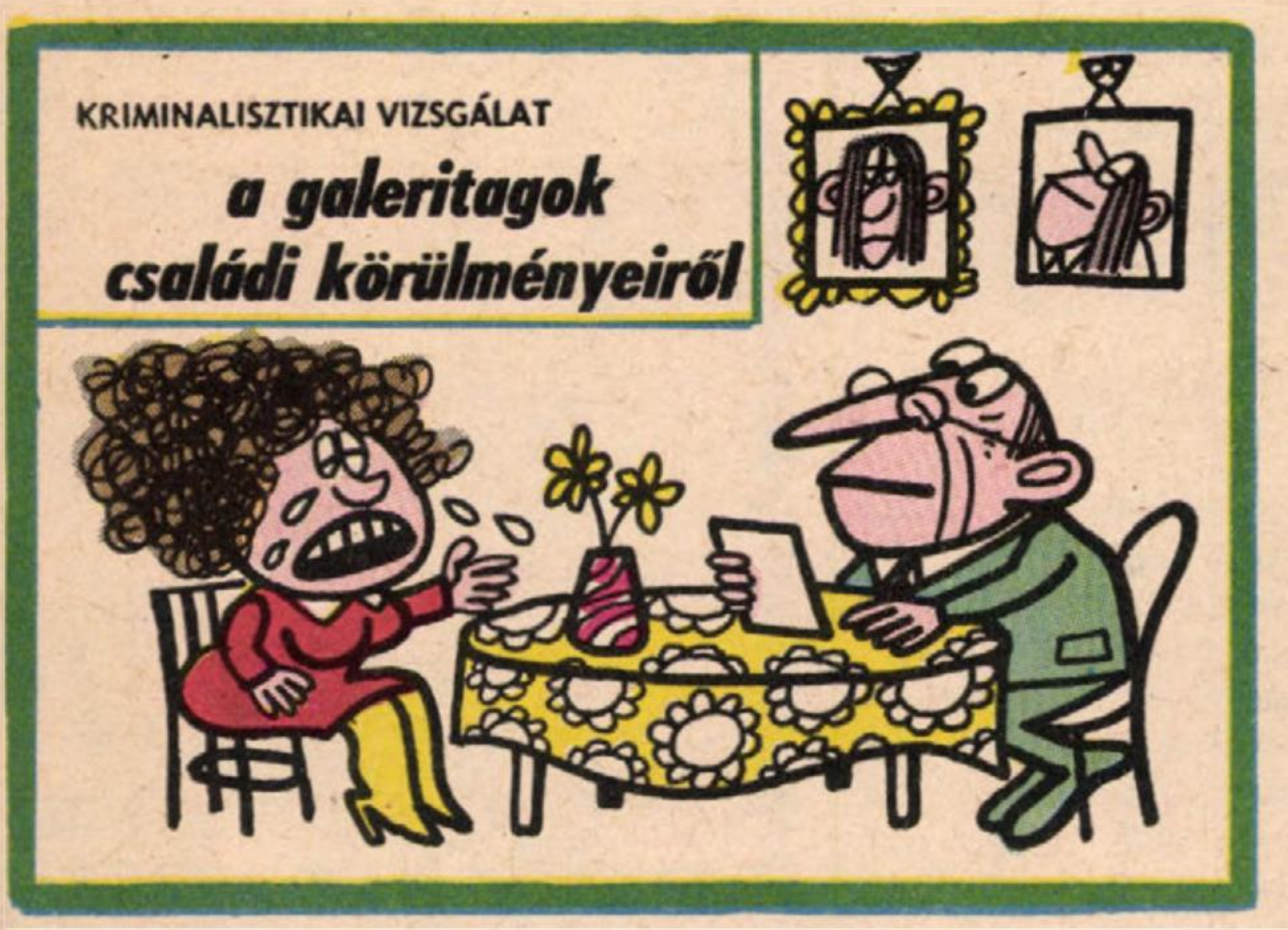
KRIMINALISZTIKAI VIZSGÁLAT
a galeritagok családi körülményeiről

– Már akkor sejtettem, hogy valami nincs rendben, amikor Pistike egy évig nem mosakodott

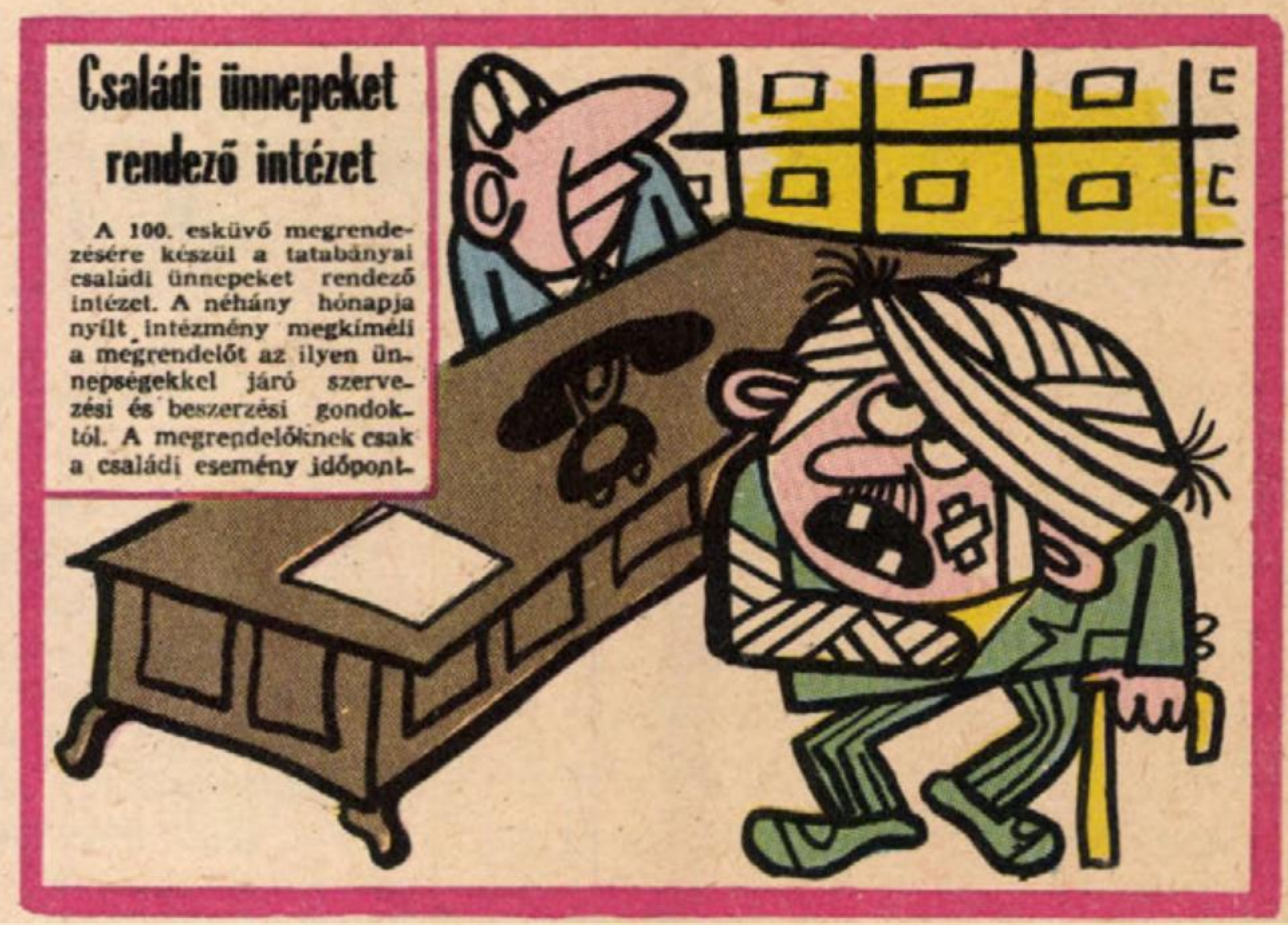
Családi ünnepeket rendező intézet
A 100. esküvő megrendezésére készül a tatabányai családi ünnepeket rendező intézet. A néhány hónapja nyílt intézmény megkíméli a megrendelőt az ilyen ünnepségekkel járó szervezési és beszerzési gondoktól. A megrendelőknek csak a családi esemény időpont-

– A feleségemet ajánlanám munkatársnak. Családi ünnepek rendezésében óriási gyakorlattal rendelkezik.

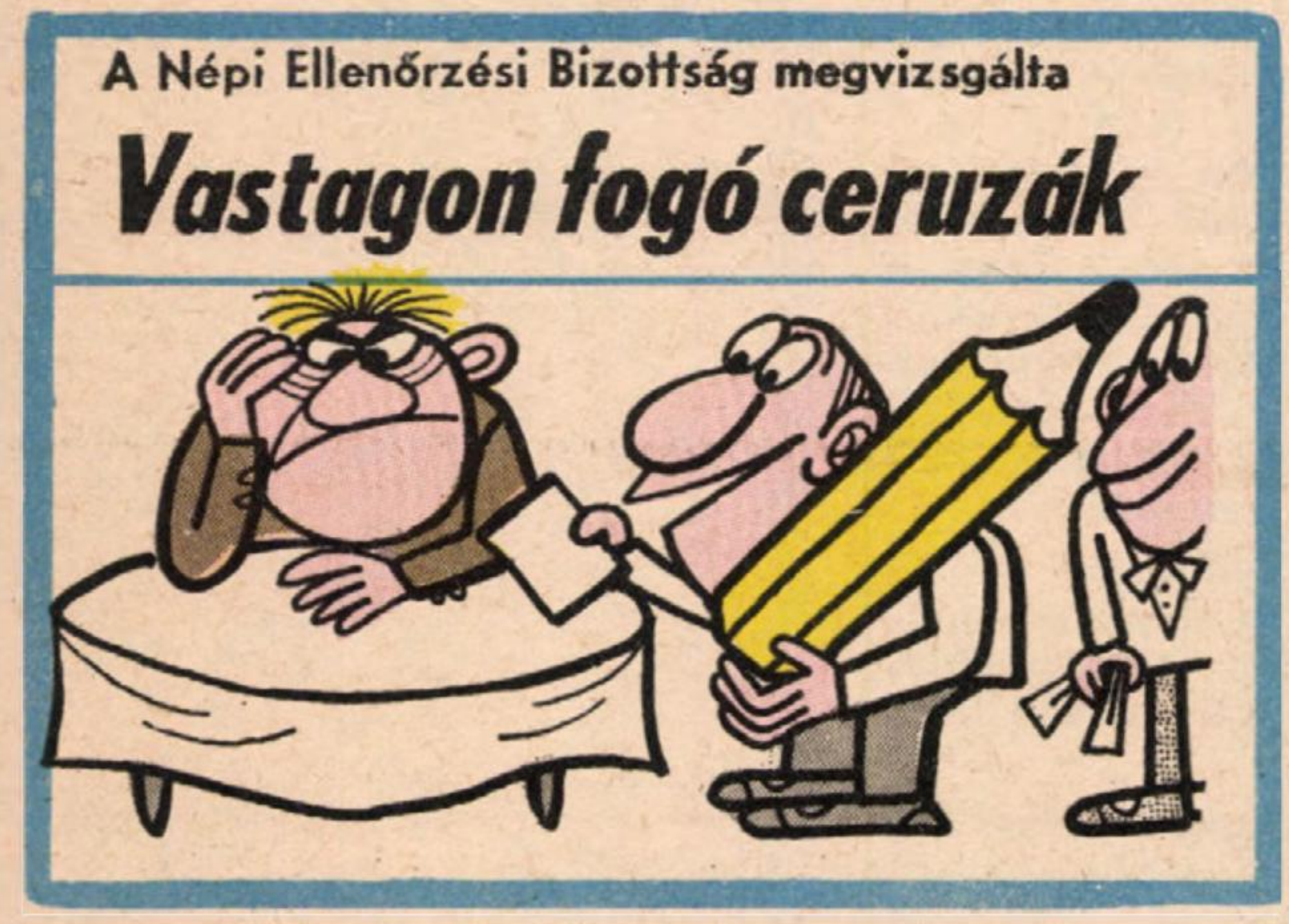
A Népi Ellenőrzési Bizottság megvizsgálta
Vastagon fogó ceruzák

– Mit számolhatok a kedves vendégnek?

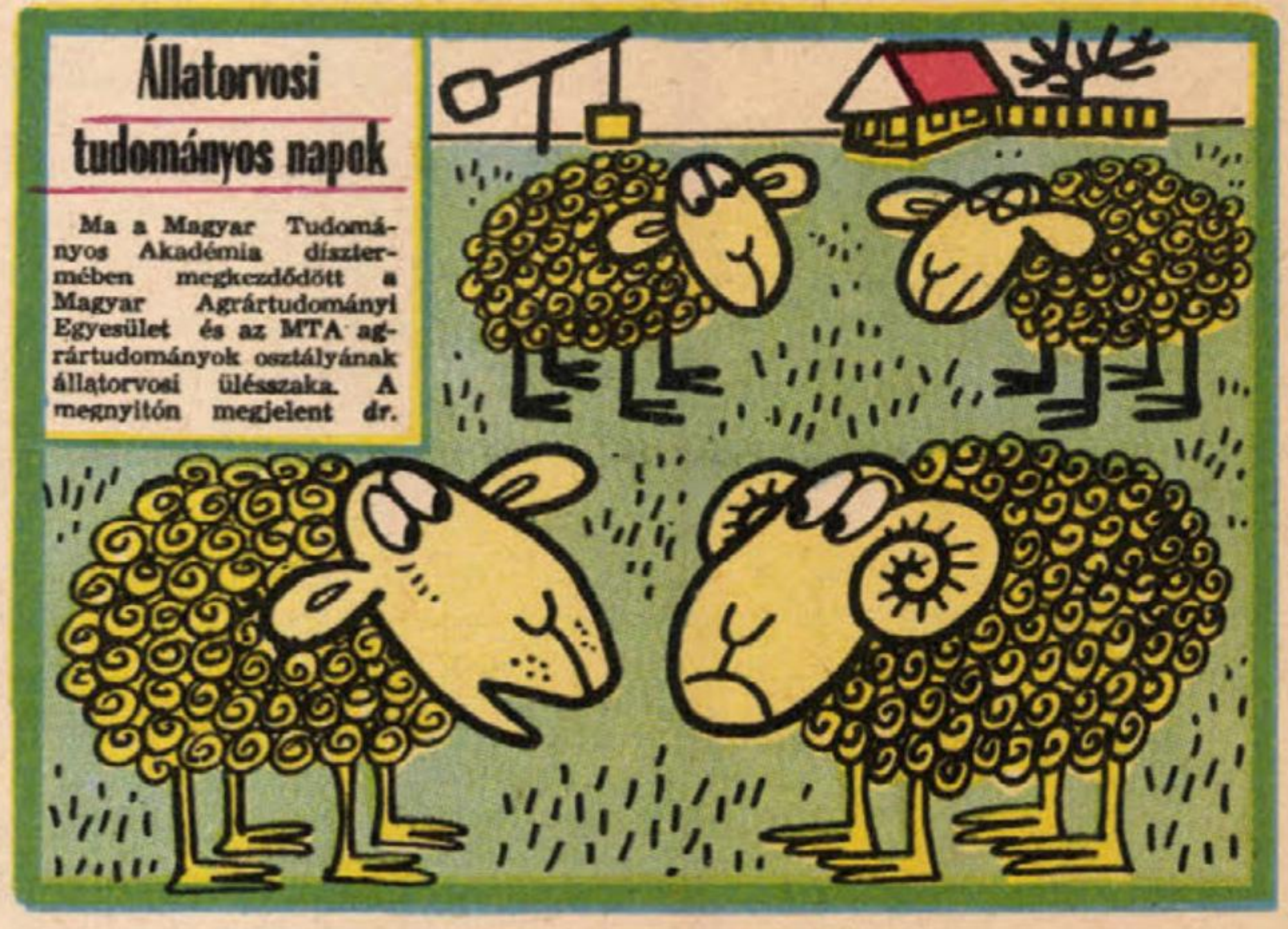
Állatorvosi tudományos napok
Ma a Magyar Tudományos Akadémia dísztermében megkezdődött a Magyar Agrártudományi Egyesület és az MTA agrártudományok osztályának állatorvosi ülésszaka. A megnyitón megjelent dr.

– Legalább kitalálhatnának valami jó idegcsillapítót...

BUKSI HÓEMBERT ÉPÍT

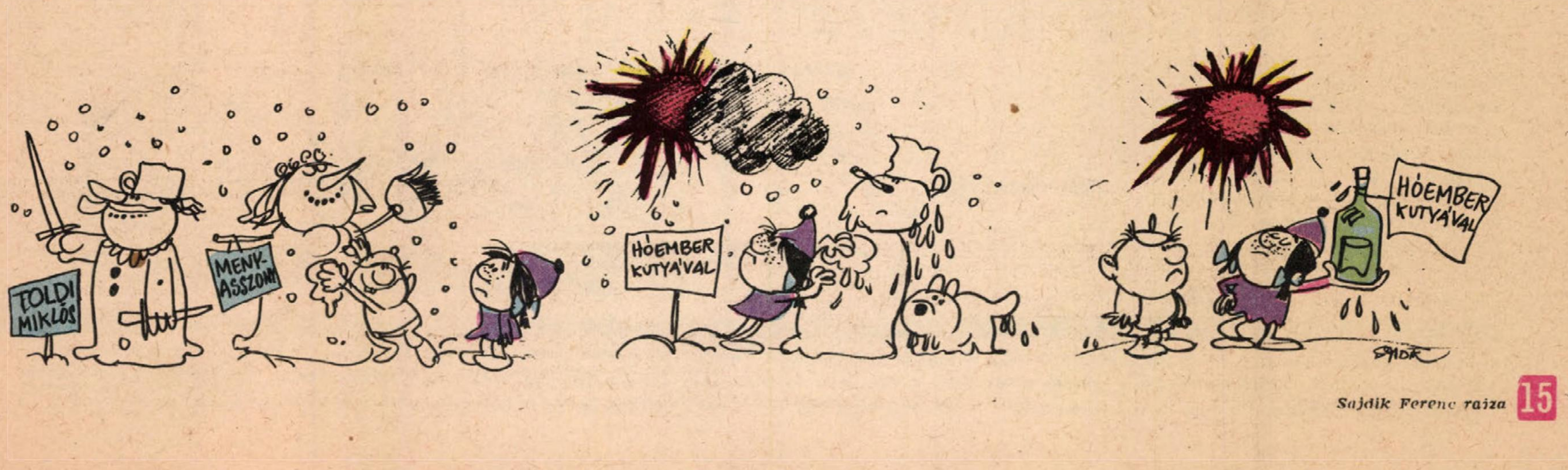
TOLDI MIKLÓS
MENY-ASSZONY
HÓEMBER KUTYÁVAL
HÓEMBER KUTYÁVAL
SAJDIK

Sajdik Ferenc rajza

A MŰGYŰJTŐ

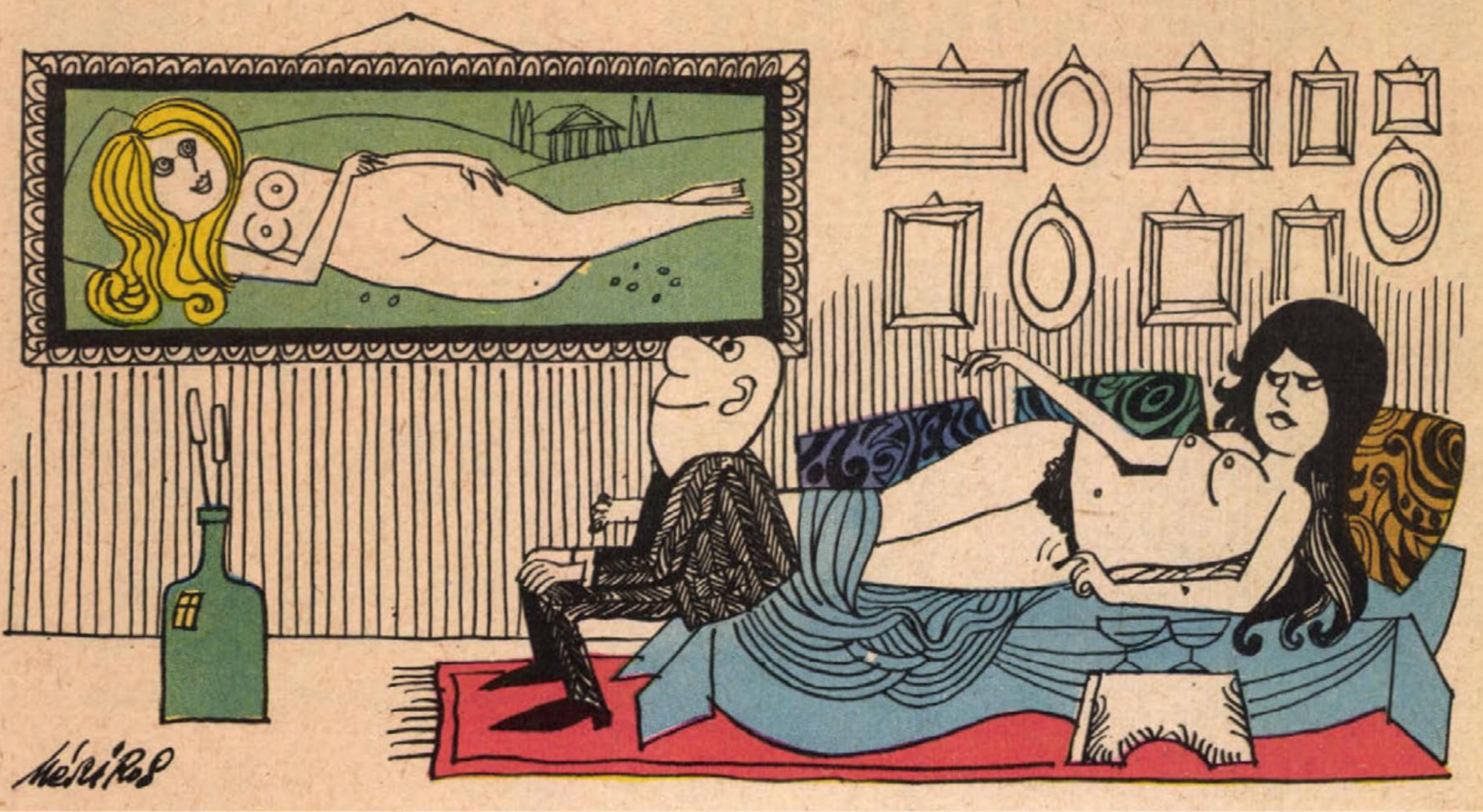

UTCAI TELEFON

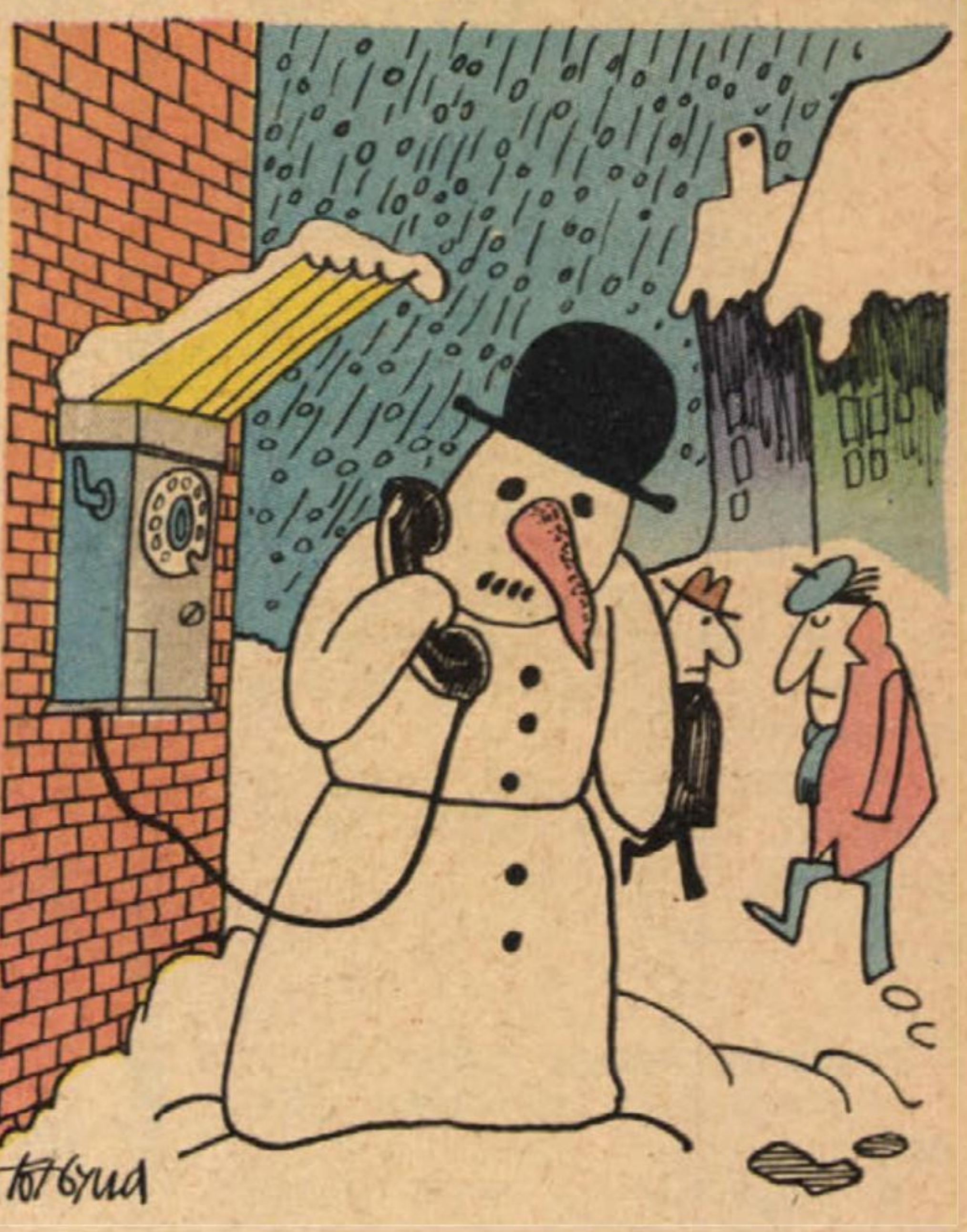

EZT OLVASTAM

NEM EGÉSZEN UGYANAZ

A televízió bemutatott egy *„Arranged for Strings”* című filmet. A fenti cím a tévé fordításában így hangzik: *„Kötélen rángatva”*. A saját fordításomban viszont: *„Vonósokra komponálva”*.

Azt hiszem, a kötélen rángatás meg a vonósokra komponálás közt akad némi különbség. Tanú lehet rá minden olyan zeneszerzőnk, akit nem kell kötélen rángatni ahhoz, hogy komponáljon Tanúk továbbá a vágómarhák, amelyek a legritkább esetben írják zeneműveiket vonósokra.

AKTÍV HALOTTAK

Az Élet és Irodalom egyik kritikájából: „Amerikában tizenöt *aktív* magyar költőt tartanak számon. Igaz, hogy *ezek többsége kettő kivételével halott.*”

Vagyis kisebbségük, plusz a többség két kivétele ma is él, a többi — a zöm — *holtan aktív*. Le a kalappal.

PRODUCER VAGY FILMGYÁR?

A fegyencből lett íróról, Charriere-ről írja a Nagyvilág: *„Több flimproducerrel, köztük az amerikai Warner Brosszal* is tárgyal regénye megfilmesítéséről.”

Attól tartok, a Nagyvilágot tévesen tájékoztatták: Warner Bros nevű filmproducer nem létezik. Mindenesetre több lenne egyszerű véletlennél, ha a *Warner Fivérek* (angolul: *Warner Brothers*, rövidebben *Warner Bros)* néven bejegyzett közismert mammutvállalat valamelyik munkatársának Warner lenne a személy-, Bros pedig a vezetékneve...

T. Gy.

SZÖGES KÉRDÉS

A Népszabadság december 21-i, vasárnapi számának irodalmi mellékletében Galambos Lajos tollából megjelent egy elbeszélés, „Szögesek” címmel. Egyetemi hallgató a hőse, aki oly módon jut szép mellékkeresethez, hogy esténként az új lakótelepeken egy bizonyos munkát végez. Mi ez a munka? Idézem a novellából:

— Itt minden betonból van — mondta a fiú. — A világon még nem gyártottak olyan szöget, amilyet a szilárd betonba be lehetett volna verni. Be kell hát lőni ezeket.

A helyzetkép — pontos. Ilyen szilárd betonfalak vannak például az Árpád-híd pesti oldalán levő hatalmas lakótelepen és még sok helyütt. Mindenki, aki ezt a problémát ismeri, azt is tudja, hogy a szögbelövés egy különleges szerszámmal, mondhatnám fegyverrel, a szögbelövő pisztollyal történik. Használatához külön képesítés kell és személyre szóló engedély.

Ezek után meglepő, hogy a novella hőse, jóllehet műszaki ember, a villamossági karon tanul, ezt a műveletet kézi villanyfúróval végzi el.

Néhány éve olvastam egy regényt, szintén honi szerző művét, ott egy tetőfedő bádogos lelőtt egy embert — hegesztőpisztollyal! Ezúttal örülök, hogy ebben a novellában nem történt ilyen nagy „konfliktus”, a szögbelövő pisztoly ugyanis tényleg veszedelmes jószág, azzal valóban lehet embert ölni. Persze, a fúrás sem kellemes, de azt többnyire túléli az ember

(kürti)

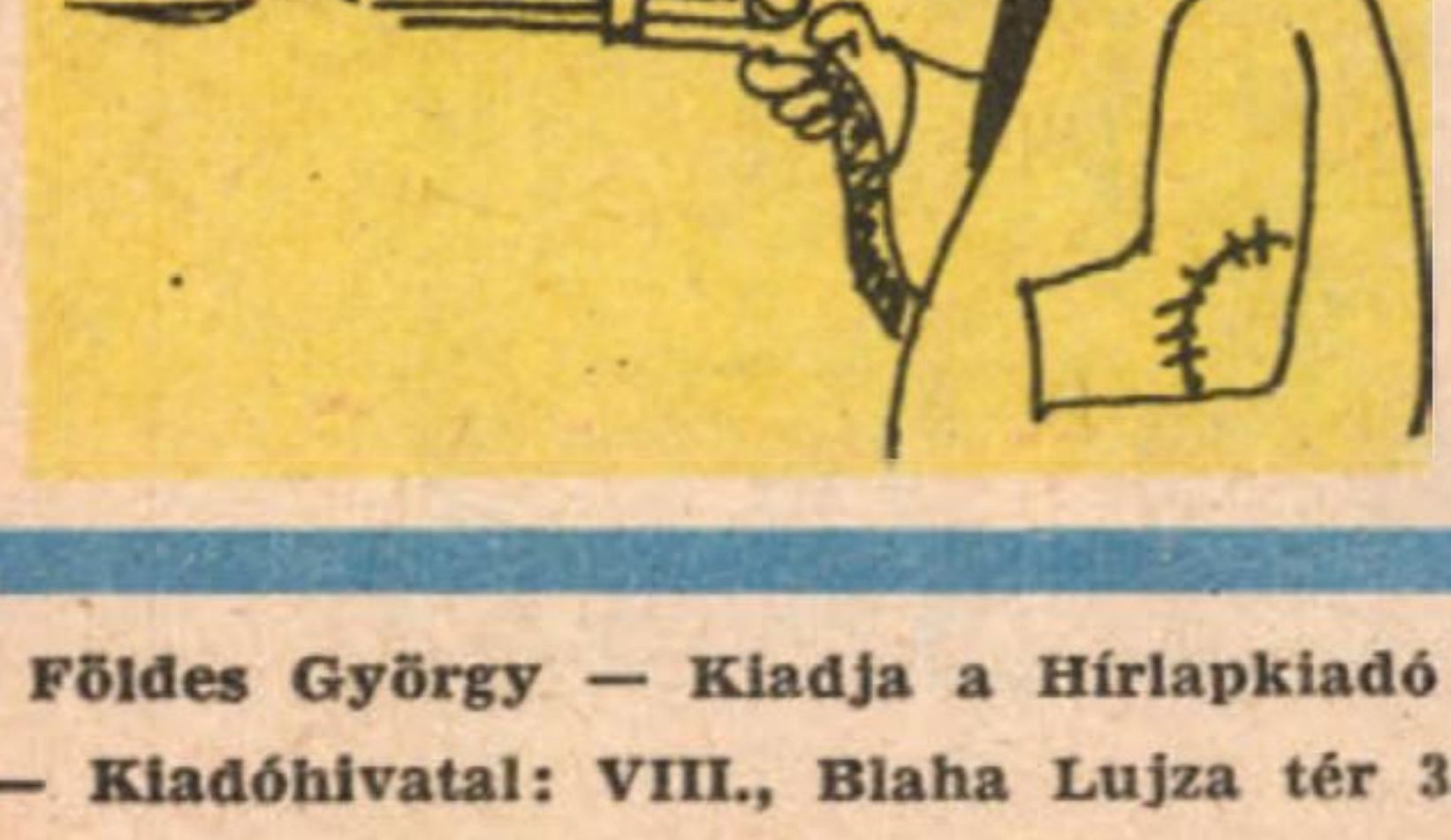

MAGYAR ZORRO

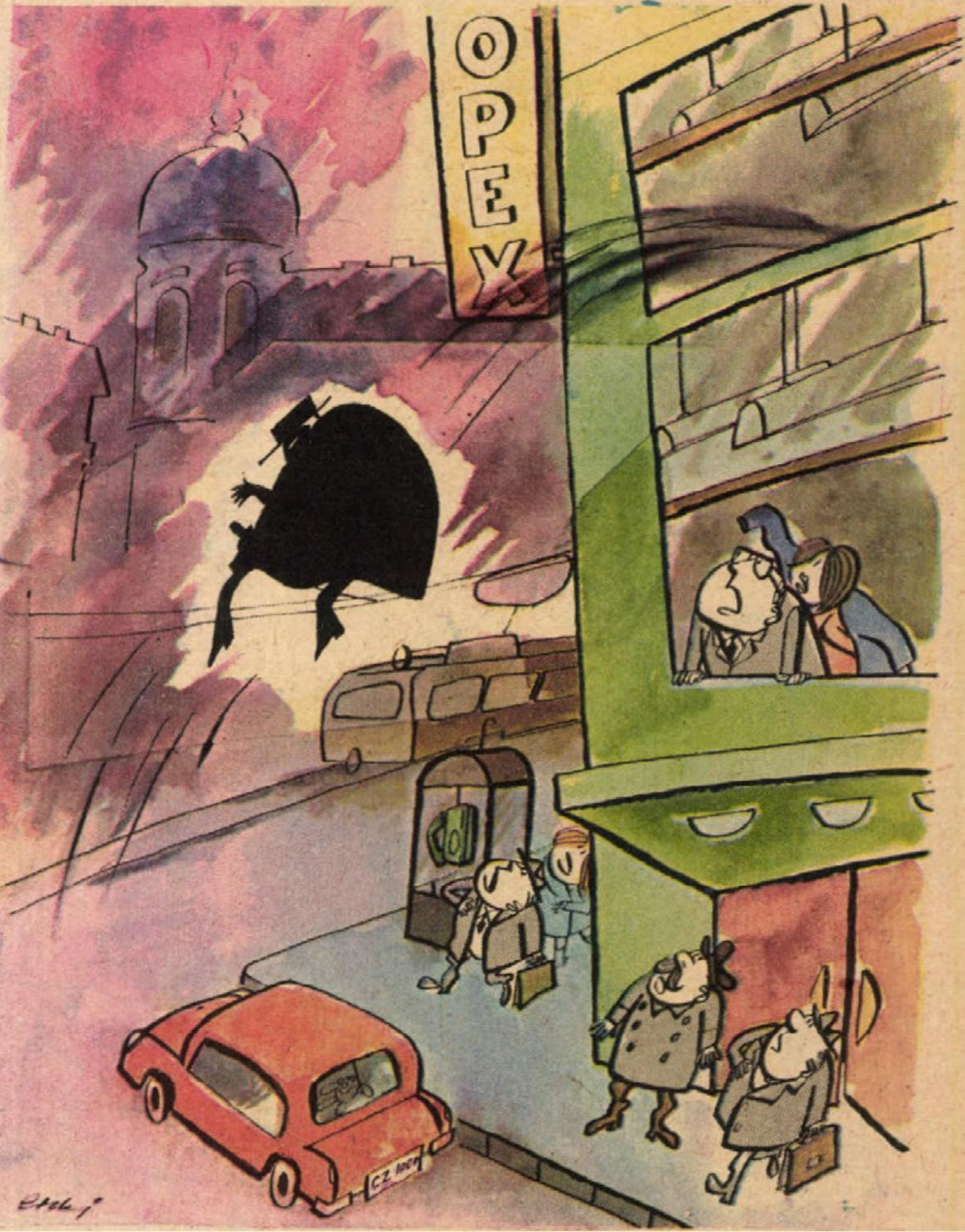

– Lejárt a munkaideje...

A KISPADON

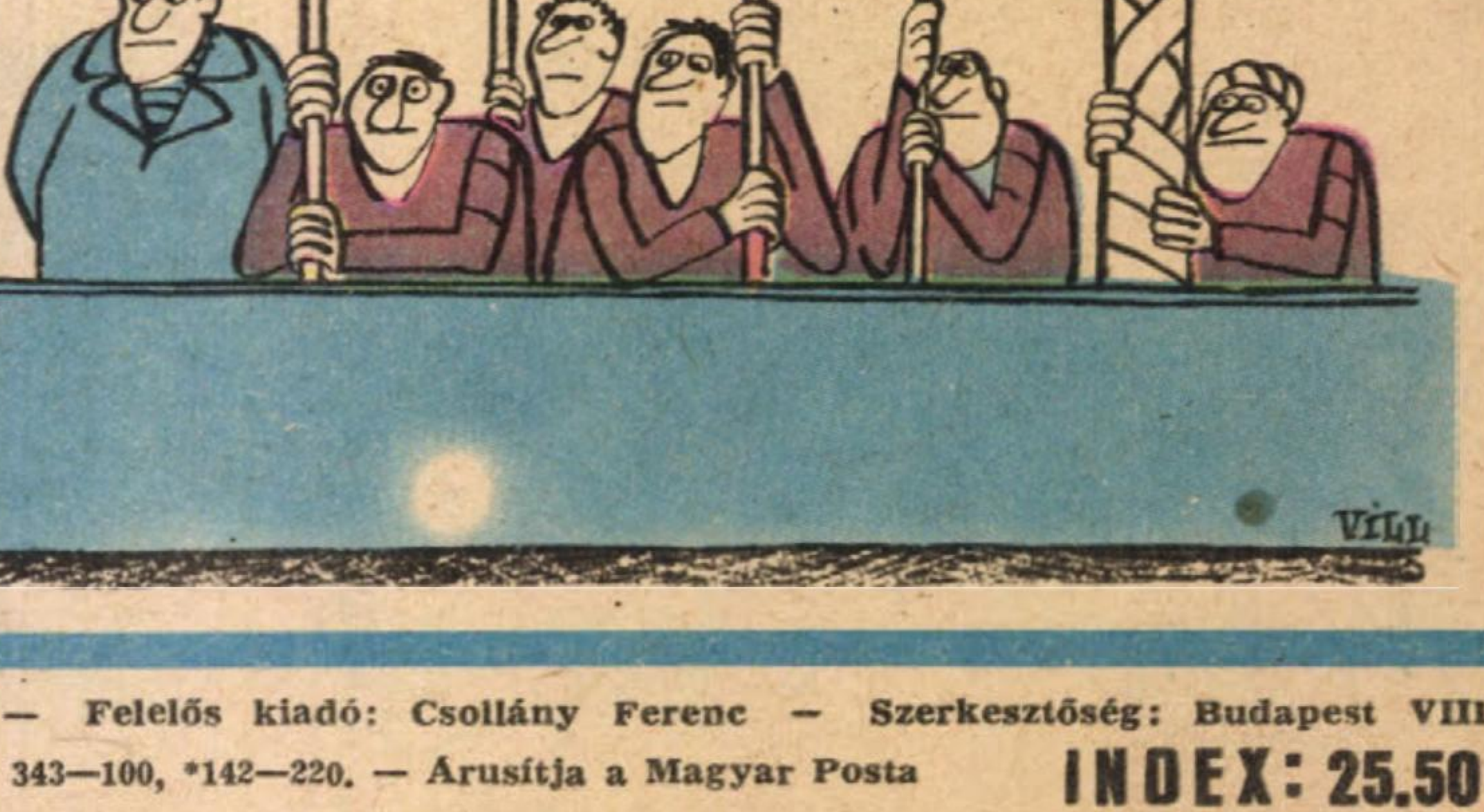

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta
Készült ofszet eljárással, Ultraset 72-es rotációs gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69.4428 2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre
INDEX: 25.504